Sfântul cuvios Arsenie capadocianul, făcătorul de minuni

(s.v. 10 noiembrie / s.n. 23 noiembrie)

Materiale despre Sfântul Arsenie capadocianul:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-cuv-Arsenie-capadocianul

https://archive.org/details/@steaemy?query=Arsenie+capadocianul

****

Sfântul cuvios Arsenie capadocianul, făcătorul de minuni (n.7 aprilie 1840, Farasa, Turcia - † 10 noiembrie 1924, Corfu, Grecia), a fost nașul și părintele spiritual al Sfântului Paisie aghioritul. El a fost recunoscut ca sfânt de către Patriarhia Ecumenică a Constantinopolului în 1986 și ale cărui sfinte moaște se află la Mănăstirea

Suroti din Grecia.. Prăznuirea sa în Biserica Ortodoxă se face pe data de 10 noiembrie.

Index

La Vecernia mică 4
La Vecernia mare 7
La Utrenie 14
Slujba Sfântului cuviosului și de Dumnezeu purtătorului părintelui nostru Arsenie, cel ce s-a nevoit în Farasa Capadociei 28
La Vecernia mică 28
Paraclisul Sfântului Arsenie Capadocianul 57
Al doilea Paraclis al Sfântului Arsenie capadocianul 72
Imnografie 85
Viețile Sfinților - Viața Sfântului Arsenie capadocianul 86
Cuviosul Paisie Aghioritul - Sfântul Arsenie capadocianul 89
Viața și minunile Sfântului Arsenie capadocianul (10 noiembrie) istorisite de părintele Paisie Aghioritul 93
Sinaxar - Cuviosul Arsenie, capadocianul 105
Rânduiala de rugăciune folosind cazurile psalmilor cuviosului Arsenie 108
Pr. Silviu Cluci - Arsenie capadocianul, un sfânt al zilelor noastre 126
Romanos Kontogiannidis - Sfântul Arsenie, capadocianul şi Sfântul Paisie, aghioritul, așa cum i-am cunoscut - amintirile consătencei lor, Zoí Kortsinidou 130
Moaștele Sfântului cuvios Arsenie capadocianul 133
Minuni 138
Sfântul Arsenie capadocianul i s-a arătat cuviosului Paisie aghioritul 139
De ce nu îndrăzneau hoții să fure de la Sfântul Arsenie capadocianul 143
În timp ce cădea în prăpastie, Maica Domnului l-a luat în brațe şi l-a coborât până jos 145
„Iată uşa pe unde ies hoţii şi se duc în iad!” 147
Sfântul Arsenie capadocianul şi tâlharul 149
Sfântul Arsenie capadocianul vindecă o musulmană oarbă 150
Pr. Silviu Cluci - Mănăstirea „Sfântul Ioan Teologul” - Suroti 152
(Video) Mănăstirea „Sfântul Ioan Teologul” - Suroti 157
(Foto) Mănăstirea „Sfântul Ioan Teologul” - Suroti 158
(Foto) Pași de pelerini la moaștele Sfântului Arsenie capadocianul în Grecia 167

(Foto) Pași de pelerin la Mănăstirea „Sfântul Arsenie capadocianul” - Halkidiki, Grecia 175
Pr. Silviu Cluci - Odoarele Mănăstirii Stavronikita 194
Video: Locurile viețuirii Sfântului Arsenie capadocianul 196
Icoane 197

La Vecernia mică

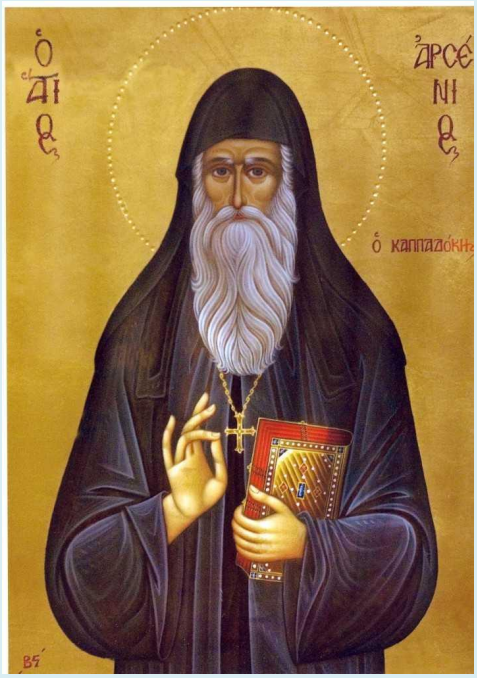

La Doamne, strigat-am punem 4 stihuri şi cântăm următoarele **stihiri,** glas 1:

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Următor al celor de demult cuvioşi cu vieţuirea ta curată, în anii cei mai de pe urmă, adevărat te-ai arătat, Arsenie cuvioase, şi ai primit lucrarea cea dumnezeiască a Duhului celui Sfânt; pentru aceea, te rugăm pe tine: la Mântuitorul mijloceşte pentru toţi cei ce pe tine te cinstesc.

Cu nevoinţa cuvioaselor virtuţi, al tău suflet ai luminat, Arsenie cuvioase, şi cu mulţime de minuni împodobindu-te, părinte, la mulţi bine le-ai făcut, tămăduind cu harul cel dumnezeiesc, ca un prea îndumnezeit al lui Hristos slujitor, ale sufletelor şi trupurilor boli, a celor ce de tine se apropie.

Înălţându-ţi mintea către Dumnezeu, Arsenie cuvioase, mai presus de toată lumea, prin vieţuirea ta, te-ai arătat, şi de cele cereşti îndrăgostit făcându-te, împărtăşitu-te-ai de slava cea mai bună, rugându-te pururea să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Cu a moaştelor tale raclă îmbogăţindu-ne, părinte, care harul cel dumnezeiesc îl izvorăşte, precum un chivot de sfinţire, cinstită pomenirea ta cu dor o prăznuim,

Arsenie, al îngerilor împreună stătător, şi ţie îţi strigăm: această mănăstire mântuieşte-o de toată vătămarea celui pierzător.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glas 2*

Cu ale înfrânării osteneli muncindu-ţi trupul, în inimă primit-ai dumnezeiasca strălucire, părinte cuvioase; şi cu părinţii cei de odinioară întrecându-te, avut-ai parte de răsplătiri, sprânceana vrăjmaşului călcând, Arsenie fericite; de a căruia înşelare şi pe noi, cu ale tale mijlociri la Dumnezeu, ne izbăveşte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

La Stihoavnă

Glas 2:

Podobie: Casa Efratei, cetate sfântă, a proorocilor mărire; împodobeşte-ţi casa întru care Cel dumnezeiesc se naşte.

Viaţă nevoitoare în vremile mai de pe urmă, Arsenie petrecând, după sfârşit, de-a îngerilor slavă te-ai împărtăşit.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului, moartea cuviosului Lui.

Floare nou înflorită din Capadocia, Arsenie, înflorind, pe noi ne bine-nmiresmezi cu tainice harisme.

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

Păzeşte această lăudată mănăstire, cu moaştele tale dumnezeieşti, de toată înconjurarea, Arsenie, de trei ori fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dat-ai, Treime, dumnezeiescului Arsenie, tărie şi dumnezeiescul har prin care tuturor ne dăruieşte tămăduiri mântuitoare.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cu credinţă Fiului tău slujind Arsenie dumnezeiescul, de a ta dragoste şi luminare învrednicitu-s-a, de Dumnezeu Născătoare.

Acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feţei tuturor popoarelor; lumină spre descoperirea neamurilor şi slava poporului Tău bine credincios.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Troparul de la Vecernia mare și otpustul.

La Vecernia mare

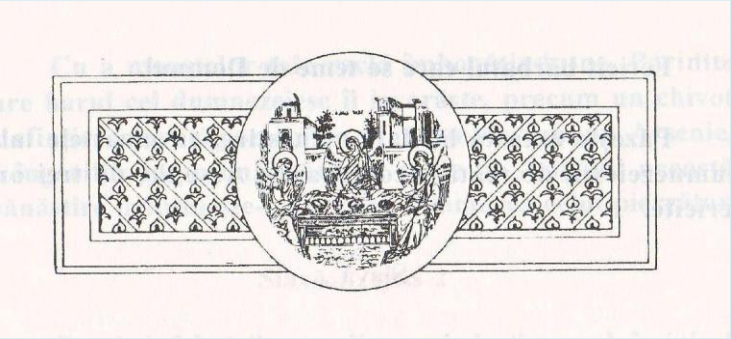

După [obişnuitul] început şi Fericit bărbatul, la Doamne, strigat-am punem 6 stihuri şi cântăm următoarele **stihiri**, glas 2:

Podobie: Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Văzutu-te-ai ca o stea nou arătată, strălucind din Capadocia în anii cei de pe urmă, Arsenie cuvioase, împreună locuitorule cu îngerii, şi cu razele vieţuirii tale pe noi ne luminezi, dezlegând noaptea cea fără de lună a patimilor şi necazurilor. Pentru aceea, prăznuim sfântă pomenirea ta, întru veselia inimii, părinte, cinstindu-te pe tine.

Când prin ale înfrânării osteneli ţi-ai curăţit sufletul de cugetele pământeşti, părinte, organ al Duhului dumnezeiesc pe el desăvârşitu-l-ai, cuvioase, şi har de minuni ai izvorât, Arsenie, spre mântuirea multora; căci patimi felurite tămăduieşti şi roiurile de diavoli le alungi de la cei ce cu evlavie vin la tine.

Cu dumnezeiesc cuvânt şi cu înţelepciune şi cu însemnele de biruinţă ale petrecerii duhovniceşti împodobindu-te, Arsenie cuvioase, în chip vădit la toţi ai arătat, părinte, harismele şi strălucirea dumnezeieştii dragoste; căci pildă a vieţii celei îmbunătăţite te-ai arătat şi chip deopotrivă şi întocmai cu părinţii cei dumnezeieşti.

Pe cei ce cu credinţă la tine aleargă, de toată neputinţa şi vătămarea degrab i-ai izbăvit, cu ale tale mijlociri dumnezeieşti către Hristos Mântuitorul, arătându-te îngrijitor al obiceiurilor îmbunătăţite, ca unul tuturor cinstit şi plin de har, şi vieţuirea tuturor celor fără de rânduială, părinte, întru Domnul povăţuind şi călăuzind cu prea dumnezeiască cuviinţă.

Sfinţită vieţuire săvârşind şi din tinereţe pe urmele cuvioşilor de odinioară prea bine păşind, Arsenie cuvioase, îmbogăţitu-te-ai de harul cel bogat al minunilor. Pentru aceea, cele ce aleargă la moaştele tale se dezleagă de lanţurile nenaşterii şi maici de prunci se văd, şi pătimirea cancerului se tămăduieşte.

De dumnezeiasca slavă bucurându-te şi prin fericită tmpărtăşire îndumnezeindu-te, părinte, mijloceşte pururea, Arsenie, ca unul ce eşti prea tare împreună pătimitor, pentru această mănăstire care se îmbogăţeşte cu moaştele tale cele cinstite ca şi cu un dar dumnezeiesc, şi tuturor celor ce te laudă le cere iertare de greşeale şi izbăvire de tot felul de patimi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glas 6*

Dându-te pe sineţi Domnului, urmatu-l-ai fără prihană prin vieţuirea cea nevoitoare, Arsenie cuvioase; căci primind focul cel dumnezeiesc pe care Domnul pe pământ a-l arunca a venit, depărtatu-te-ai cu înţelepciune de cele pământeşti şi afară de lume şi de trup te-ai făcut, vieţuind ca un înger. Şi vistierie a dumnezeieştilor daruri făcându-te, însuţi de minuni făcător te-ai arătat şi pildă a faptelor celor îmbunătăţite în vremea noastră. Pentru aceea, culegând răsplătirile ostenelilor, nu înceta a mijloci, părinte, pentru cei ce cu credinţă şi dorire săvârşesc sfântă pomenirea ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu) *acelaşi glas*

Cine nu te va ferici pe tine, Preasfântă Fecioară? Sau cine nu va lăuda prea curată naşterea ta? Că Cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul Unul născut, același din tine, curată, a ieșit, negrăit întrupându-Se, din fire Dumnezeu fiind și cu firea om făcându-Se pentru noi. Nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi neamestecate fiind cunoscut. Pe Acela roagă-L, curată, cu totul fericită, să miluiască sufletele noastre.

Vohod: Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, celui fără de moarte, a Sfântului, Fericitului, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu; vrednic eşti în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, cel ce dai viaţă, pentru aceasta lumea Te slăveşte.

Prochimenul zilei..., Paremii:

De la înţelepciunea lui Solomon citire:

Sufletele drepţilor sunt în mâna lui Dumnezeu şi nu se va atinge de ele chin. Părut-au în ochii celor fără de minte că au murit, şi păgubire a fost socotită ieşirea lor, şi plecarea de la noi, sfărâmare. dar ei sunt în pace. Căci chiar dacă în ochii oamenilor au fost chinuiţi, nădejdea lor este plină de nemurire. Şi puţin fiind pedepsiţi, mari bunătăţi li se vor face. Că Dumnezeu i-a încercat şi i-a aflat vrednici de El. Ca pe aur în topitoare i-a curăţit şi ca pe jertfă de ardere de tot i-a primit. Şi în vremea cercetării lor vor străluci şi ca scânteile în mirişte vor alerga. Judeca-vor neamuri şi vor stăpâni popoare, şi Domnul va împărăţi peste ei în veci. Cei ce se încred într-Însul pricepe-vor adevărul, şi credincioşii în dragoste vor rămâne la El; că har şi milă sunt întru cuvioşii Lui şi cercetare întru aleşii Lui.

De la înţelepciunea lui Solomon citire:

Drepţii în veac vor fi vii şi întru Domnul plata lor, şi purtarea lor de grijă la Cel Preaînalt. Pentru aceea, lua-vor împărătesc însemnul bunei cuviinţe şi diadema frumuseţii din mâna Domnului; căci cu dreapta Lui îi va acoperi şi cu braţul îi va ocroti. Lua-va drept arme râvna Sa şi va înarma zidirea spre apărarea de vrăjmaşi. Îmbrăca-va dreptatea ca o platoşă; şi coif va pune împrejur judecata nefăţarnică. Lua-va cuvioşia ca pavăză nebiruită; ascuţi-va mânia cea tăioasă drept sabie; lumea va porni război împreună cu El împotriva celor fără de minte. Merge-vor bine ţintite săgeţile fulgerelor şi ca dintr- un arc al norilor bine încordat vor ţâşni spre ţintă; şi din praştie va fi azvârlită grindină plină de mânie. Mânia-se-va împotriva lor apa mării şi râurile îi vor acoperi fără cruţare; împotriva lor va sta duhul puterii şi ca viforul îi va risipi, şi nelegiuirea va pustii tot pământul, şi facerea de rău va sfărâma scaunele celor puternici. Auziţi, aşadar, împăraţi, şi înţelegeţi; învăţaţi-vă, judecători ai marginilor pământului; luaţi în urechi, cei ce stăpâniţi mulţimea şi vă lăudaţi cu mulţimi de neamuri; că de la Domnul s-a dat vouă stăpânirea, şi puterea de la Cel Preaînalt.

De la înţelepciunea lui Solomon citire:

Dreptul, dacă ajunge să se sfârşească, întru odihnă va fi. Căci bătrâneţe cinstită nu este cea de mulţi ani, nici nu se măsoară cu numărul anilor. Ci chibzuinţă este pentru oameni căruntеţe, şi vârsta bătrâneţii este viaţa nespurcată. Bineplăcut lui Dumnezeu fiind, a fost iubit; şi vieţuind între păcătoşi, a fost mutat; răpit a fost ca nu cumva răutatea să schimbe priceperea lui sau vicleşugul să înşele sufletul lui. Căci vraja răutăţii întunecă cele bune, şi nestatornicia poftei surpă mintea cea fără de răutate. Desăvârşindu-se, în puţină vreme a împlinit ani îndelungaţi; căci plăcut era Domnului sufletul lui; pentru aceea a ieşit degrabă din mijlocul răutăţii. Iar

popoarele au văzut şi nu au înţeles, nici nu au pus în minte una ca aceasta; că har şi milă este întru cuvioşii Lui şi cercetare întru cei aleşi ai Lui.

La Litie

Idiomela, glas 1:

Cu lumina virtuţilor strălucindu-ţi mintea, ca un fiu al luminii ai umblat pe cărarea vieţii, cuvioase Arsenie. Căci întru legea lui Dumnezeu ziua şi noaptea cugetând, ai odrăslit roadele Duhului Sfânt, prin care cugetele credincioşilor veseleşti şi harurile sălăşluirii în Hristos arăţi şi pe toţi îi ridici să strige Mântuitorului: Doamne, slavă Ţie.

Glas 2: Cu nevoinţă luptându-te, prin înfrânare şi rugăciune şi întinse privegheri trupul ai omorât, cuvioase părinte; şi prin dumnezeieşti urcuşuri la Dumnezeu suindu-te, ca pe o haină îmbrăcat-ai lucrarea cea de viaţă făcătoare; căci hainele de piele cu înţelegere le-ai dezbrăcat şi, întinzând darurile harului ce întru tine sălăşluieşte, tămăduieşti pe cei bolnavi, şi tuturor dumnezeiasca bunătate arătând, Domnului aduci pe cei ce către tine se apropie, Arsenie; pentru aceasta, prăznuim sfântă pomenirea ta.

Glas 3: Ca o stea nou strălucitoare prin prea curată nevoinţa ta ne-ai răsărit, purtătorule de Dumnezeu Arsenie; căci zugrăvind virtuţile cuvioşilor de odinioară, împărtăşitu-te-ai de a acelora slavă, şi de răsplăţi deopotrivă de la Dumnezeu învrednicitu-te-ai; căci înaintea Domnului fără prihană vieţuirea ta a fost şi cuvioasă adormirea ta; că toate ale tale Lui le-ai dat, de la care şi cununa nestricăciunii ai luat, mijlocind neîncetat pentru cei ce te cinstesc pe tine.

Glas 4: Omorârea Mântuitorului, părinte, îmbrăcând, ca un străin şi pribeag în lume vieţuit-ai, nepurtând nicidecum grijă de trup; şi chipul bunătăţilor celor mai presus de lume înaintea ochilor având, tuturor le arăţi mai dinainte comoara vieţii care va să fie, întru smerire şi multă neagonisire şi bogăţie de iubire viaţa petrecând. Ci, o, Arsenie fericite, neîncetat fă mijlocire să se mântuiască cei ce pe tine fericesc.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glas 4*

Pe cel între cuvioşi cuvios şi între sfinţi stea nou arătată, pe Arsenie cel dumnezeiesc, cu laude şi cântări să il cinstim cetele dreptcredincioşilor; căci slăvit fiind de Duhul, al capadocienilor pământ sfinţit-a cu sudorile de nevoinţă; şi întărind pe

credincioşi cu puterile minunilor, pe toţi cu a sa pildă îi învaţă a cugeta şi căuta cele de sus, cerând nouă a greşealelor iertare şi dumnezeiasca milă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

De tot felul de primejdii pe robii tăi păzeşte, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să te slăvim pe tine, nădejdea sufletelor noastre.

La Stihoavnă

Glas 5, **Podobie:** Bucură-te, cămara...

Bucură-te, cel ce în vremurile de pe urmă cu adevărat viaţă întocmai cu îngerii ai petrecut, prin nevoinţă prea întinsă şi multă înfrânare, ca un prea dumnezeiesc al lui Hristos slujitor, Arsenie cuvioase, dreptarul virtuţilor, organul cel de Dumnezeu mişcat al nepătimirii, vasul cel de bun folos al sfinţitelor suişuri, pomul care prin ploile harului, a adus acum roadă de Viaţă veşnică şi îndulcirea cea cerească; pe Hristos roagă să se dea sufletelor noastre mare milă.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului, moartea cuviosului Lui.

Bucură-te, odrasla Capadociei, cel de o stare întocmai cu nevoitorii cei din veac, vistieria dragostei dumnezeieşti, făclia facerii de bine, uşurarea celor osteniţi, Arsenie cuvioase, cel ce cu puterile minunilor tămăduieşti, prin harul dat ţie, pe cei din nevoi şi osteneli şi patimi. Pentru aceasta, fericimu-te pe tine, care în chip cuvios ai vieţuit, şi racla cinstitelor tale moaşte o înconjurăm, de la care tuturor dai veselie şi pace şi dumnezeiască milă.

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

Bucură-te, părinte purtător de Dumnezeu, cel ce prin fapte îmbunătăţite pe pământ te-ai arătat prea dumnezeiesc şi plin de bunătate, şi ai dobândit harul minunilor; căci pe mulţi de patimi asupriţi ai tămăduit şi pe îndrăciţi ai izbăvit de chinuire cu rugăciunea ta către Hristos cel iubitor de oameni; pentru aceasta, şi cele viitoare mai înainte spunându-le, Arsenie, la corturile cereşti cu bucurie te-ai suit, rugând pe Hristos pentru toţi care pomenirea ta o săvârşesc, părinte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glas 8*

Prin luptele nevoinţelor tale primind lumina Mângâietorului, ca un luceafăr nou luminat te-ai arătat nouă, Arsenie; căci mai presus de cele stricăcioase în trup te-ai arătat, într-aripându-te cu dragostea dumnezeiască; şi pe Cel Sfânt între sfinţi cu sfântă cuviinţă slăvind, număratu-te-ai cu sfinţii împreună şi la pomul vieţii din nou te-ai aşezat. Şi acum, slava Împăratului Hristos văzând, neîncetat te roagă pentru cei ce te cinstesc.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi şi ne izbăveşte pe noi din toată nevoia şi necazul.

Acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feţei tuturor popoarelor; lumină spre descoperirea neamurilor şi slava poporului Tău bine credincios.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta

este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tropar, glas 5

Podobie: Pe Cuvântul Cel împreună fără de început cu Tatăl şi cu Duhul, carele S-a născut din Fecioară spre mântuirea noastră, să-L lăudăm, credincioşii, şi să I ne închinăm; că bine a voit a Se sui cu trupul pe Cruce şi moarte a răbda şi a scula pe cei morţi, întru slăvită Învierea Sa.

Vieţuirea cuvioşilor urmând în vremurile de pe urmă, Arsenie părinte, umplutu-te-ai de darurile Duhului dumnezeiesc, şi însuşi de minuni lucrător făcându-te, de Dumnezeu purtătorule, dai fiecăruia belşug de bunătăţi din Dumnezeu, cu rugăciunile tale către Domnul.

Altul, glas 3; **Podobie:** Mărturisirea dumnezeieştii credinţe...

Viaţă îndumnezeită bine petrecând, al Mângâietorului vas cinstit te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Arsenie, şi harul minunilor primind, tuturor grabnic ajutor le dai; părinte cuvioase, roagă pe Hristos Dumnezeu să se dăruiască nouă mare milă.

***Al Născătoarei**, glas 3*

Pe tine, ceea ce ai mijlocit mântuirea neamului nostru, te lăudăm Născătoare de Dumnezeu Fecioară; căci cu trupul cel luat din tine, Fiul tău şi Dumnezeul nostru, prin cruce primind patimă, ne-a izbăvit pe noi din stricăciune ca un Iubitor de oameni.

La Utrenie

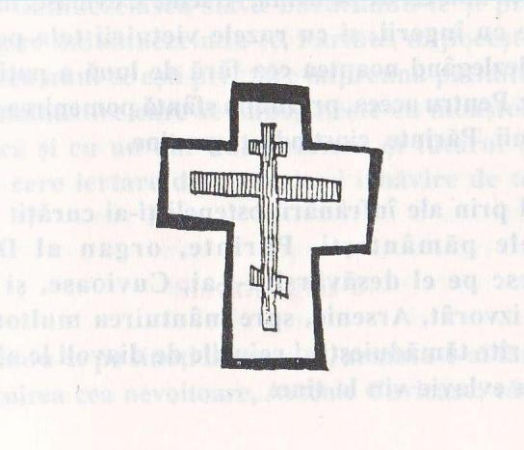

După prima catismă, **Sedealna**, glas 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Răsărit-ai nouă ca o stea nou luminată, prin nevoinţa virtuţilor şi a ostenelilor cuvioase, Arsenie fericite, şi luminezi totdeauna sufletele noastre cu strălucirile cele înţelegătoare; pentru aceasta, astăzi luminat prăznuim pomenirea ta cea purtătoare de lumină.

A Născătoarei

Pe Dumnezeu în chip mai presus de fire zămislind Fecioară şi născându-L cu trup spre mântuirea noastră, osânda Evei cu naşterea ta ai dezlegat. Pentru aceea, dezleagă legătura greşealelor mele şi pocăinţa cea curată mie dă-mi, ca o Maică a Ziditorului meu.

După a doua catismă, **Sedealna**, glas 4:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa drept-

măritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Cu căldură urmelor curioşilor urmând, strălucit-ai cu a virtuţilor lumină şi cu nevoinţa, Arsenie cuvioase; pentru aceea, Capadocia se laudă întru tine, părinte, şi te cinsteşte toată Biserica lui Hristos, pe care cu ale tale mijlociri neîncetat neclătinată o păzeşte.

A Născătoarei

Când pe Hristos, pe Dumnezeu cel peste toate, în pântece purtatu-L-ai, din vechea blestemare ai izbăvit pe om, Fecioară cu totul fără de prihană; pentru aceea, pe tine ca pe o pricină a mântuirii te cântăm şi deopotrivă ca pe o tare temelie a nădejdii. Ci, o, de Dumnezeu Născătoare, cele mai bune dă-le nouă.

După Polieleu, Sedealna, glas 8:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Din răsărit ca un soare înţelegător în zilele mai de pe urmă arătându-te, cu razele vieţuirii tale şi cu lumina harului a patimilor ceaţă totdeauna risipeşti, şi pe toţi ridici spre dragostea dumnezeiască; pentru aceea, primind cinstea nestricăciunii, izbăveşte de toată stricăciunea pe cei ce cu dorire te cinstesc, Arsenie de Dumnezeu purtătorule, mijlocind cu stăruinţă la Hristos să se dăruiască a greşealelor iertare celor ce cu evlavie se apropie de moaştele tale dumnezeieşti.

A Născătoarei

Pe Stăpânul tuturor şi Făcătorul netâlcuit în pântecele tău zămislind, pe Dânsul, Dumnezeu şi om, neschimbat şi neamestecat L-ai născut, pe Cel ce pentru mila cea fără hotar lumea o izbăveşte din supărarea de demult. Pentru aceea, te cântăm cu cântări fără tăcere şi cu credinţă slăvim naşterea ta cea negrăită, Născătoare de Dumnezeu, cu totul lăudată. Mijloceşte la Fiul tău şi Dumnezeu să se dăruiască a greşealelor iertare celor ce cu evlavie se apropie pururea de mijlocirea ta.

Antifon I al glasului 4

Prochimenul: Cinstită este înaintea Domnului, moartea cuviosului Lui.

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

Toată suflarea...,

Evanghelia de la Sfântul Sava (5 dec.)

Evanghelia de la Matei

Matei 11, 27-30

27. Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu şi nimeni nu cunoaşte pe Fiul, decât numai Tatăl, nici pe Tatăl nu-L cunoaşte nimeni, decât numai Fiul şi cel căruia va voi Fiul să-i descopere.
28. Veniţi la Mine toţi cei osteniţi şi împovăraţi şi Eu vă voi odihni pe voi.
29. Luaţi jugul Meu asupra voastră şi învăţaţi-vă de la Mine, că sunt blând şi smerit cu inima şi veţi găsi odihnă sufletelor voastre.
30. Căci jugul Meu e bun şi povara Mea este uşoară.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.

14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pentru rugăciunile cuviosului Tău, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Idiomela, glas 6:

Stih: ***Miluieşte-mă Dumnezeule după mare mila Ta, şi după mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte fărădelegea mea.***

Purtătorule de Dumnezeu Arsenie, păşind pe cărarea cea strâmtă şi necăjită, căile cele fără de rânduială ale vrăjmaşului cu lărgimea virtuţilor ai strâmtorat şi în lărgimea Raiului sălăşluindu-te, al veşnicelor bunătăţi moştenitor te-ai făcut, văzând şi bucurându-te de cele mai presus de cuvânt. Pentru aceea te rugăm: nu înceta, părinte, mijlocind, ca şi noi parte să avem de fericirea cea vecuitoare.

[Preotul: Mântuieşte Doamne poporul Tău...]

Canoanele: al Născătoarei şi al cuviosului, al cărui acrostih este: „Luptele lui Arsenie cânt. Al lui Gherasim”.

Canonul cuviosului Arsenie

Cântarea 1

Irmos: Pe Faraon cel ce era purtat în carele de război, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, lovind în chipul Crucii şi despărţind marea. Şi pe Israel cel fugărit, care mergea pe picioare, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Primind lumina Dumnezeirii celei una şi în trei sori, dezleagă, părinte, noaptea cea fără de lună a minţii mele cu mijlocirile tale, Arsenie, ca să cânt cu vrednicie virtuţile şi minunile petrecerii tale celei nevoitoare.

Întreagă dorirea sufletului, Arsenie, cu neîntoarsă minte, către Dumnezeu şi Ziditorul tuturor ai tins-o; pentru aceea, petrecut-ai ca un fără de trup, părinte, dulcea pătimire a trupului urând, ca unul ce ai râvnit cele mai presus de minte.

Zdrobindu-ţi trupul tău cu ale nevoinţei osteneli, părinte, şi omorând toate mişcările patimilor, sufletul ţi-ai făcut locaş primitor al nepătimirii, şi de la Dumnezeu primit-ai harul minunilor, Arsenie.

A Născătoarei

Purtător de trup pe Cuvântul cel mai înainte fără de trup şi de un scaun cu Tatăl, care firea Sa nu a schimbat, netâlcuit născutu-L-ai, Cea fără de prihană, care, pentru milostivirea milei, la vechea vrednicie lumea din stricăciune a întors.

Cântarea 3

Irmos: Cel ce ai întărit din început cerurile cu priceperea şi ai întemeiat pământul peste ape, întăreşte-mă pe piatra poruncilor Tale, Hristoase; că nu este Sfânt afară de Tine, Unule Iubitorule de oameni.

Ridicând pe umeri crucea, pe urmele Mântuitorului cu neclintită minte ai umblat, cele din lume ca stricăcioase lepădând, Arsenie, şi spre nestricăciune cu sârguinţă grăbindu-te.

Dumnezeieştile cuvinte ale Evangheliei plinind, cugetătorule de Dumnezeu, cu împreună pătimire pe cei neputincioşi tămăduieşti şi uşurare celor ce cumplit pătimesc le dai, cu fapta şi cuvântul, ca un adevărat învăţăcel al lui Hristos, părinte.

Cu rugăciuni prea încordate şi privegheri şi osteneli ale înfrânării luminând, de Dumnezeu purtătorule, celor fără de minte povăţuitor şi tuturor cinstit te-ai arătat, Arsenie, pentru desăvârşirea faptei bune.

A Născătoarei

Din pântecele tău cel fără de prihană, Cuvântul cel mai presus de fiinţă luând a oamenilor fiinţă, pentru milostivirea îndurărilor pe om l-a îndumnezeit, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, a tuturor muritorilor scăpare.

Sedealna, glas 3:

Podobie: Mărturisirea dumnezeieştii credinţei...

Cu dragostea dumnezeiască strălucindu-te, cu faptele înfrânării luminat-ai, şi uneltirile vrăjmaşului le-ai nimicit, şi vieţuirea celor de demult părinţi acum o ai râvnit, Arsenie; cu care împreună mijloceşte la Domnul, cel ce te-a slăvit pe tine, ca mare milă nouă să se dăruiască.

A Născătoarei

Prin Dumnezeiescul Duh, mai dinainte, de demult pe tine te-a văzut proorocul munte dumnezeiesc, împodobit cu haruri şi virtuţi; căci Dumnezeu din tine, cea cu totul fără de prihană, a ieşit şi lumea cea pierită mântuit-a; pe Acesta roagă, întru-tot-lăudată, să se dea nouă curăţire de greşeale şi dumnezeiască milă.

Cântarea 4

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu, şi puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu, bucuria mea, Cel ce n-ai părăsit sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Cu legea lui Dumnezeu rânduindu-ţi toată viaţa, ca un prea iscusit al faptei bune lucrător, plin te-ai făcut de lumina cea dumnezeiască, şi cu cunoştinţa celor viitoare îmbogăţindu-te, Arsenie părinte, mai dinainte ai văzut cele de departe ca unele ce sunt de faţă, de Dumnezeu cugetătorule, lămurit arătând mai dinainte cele ce vor să fie.

Noroiul patimilor, Arsenie, scuturându-l, şi curăţindu-ţi sufletul şi trupul cu curgerile lacrimilor şi cu rugăciuni, livadă a nepătimirii a mir mirositoare te-ai arătat, cuvioase, mireasmă de viaţă dând şi totdeauna alungând mirosul sfătuirilor prea rele.

Întreaga minte spre Hristos având, cuvioase, întreg te- ai arătat dumnezeiesc chip de petrecere, şi luând din cer darul minunilor, cu harul tău faci bine celor ce la tine aleargă, părinte, şi fiecăruia îi dai a sufletului mântuire şi a trupului.

A Născătoarei

Apă a vieţii, ca ceea ce eşti izvor plin de har, ceea cu totul nevinovată, milostivirile cereşti le izvorăşte sufletului meu celui smerit, şi stinge, curată, văpaia patimilor ce mă necăjesc, şi dă-mi, Fecioară, porniri de pocăinţă, curăţindu- mă de gândurile cele pătimaşe.

Cântarea 5

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti lumină neapusă? Că m-a acoperit întunericul cel vrăjmaş pe mine, ticălosul. Ci, Te rog, întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

De o petrecere cu nevoitorii din vechime te-ai arătat, Arsenie cuvioase, râvnind în vremurile de pe urmă virtutea lor şi viaţa cea cu a îngerilor deopotrivă; pentru aceea, arătatu-te-a Hristos, părinte, întocmai cu aceia întru slavă.

Lucrând inimile uscate cu cuvântul tău, le curăţeşti, Arsenie, de spinii şi ciulinii şarpelui, şi le găteşti ca bine să lucreze răsadurile făr' de moarte şi frumoase ale credinţei celei drepte.

Ca pe un vlăstar bine înflorit şi ca pe un pom cu totul roditor al dumnezeieştii nevoinţe te fericeşte Capadocia, Arsenie cuvioase, primind sudorile şi ale tale osteneli, părinte, şi cu ale tale scutece dumnezeieşti se laudă.

A Născătoarei

Omorât fiind de răutate, la mijlocirea ta de viaţă făcătoare am alergat şi cu căldură ţie strig: ceea care Viaţa cea fără de moarte ai născut, viu fă-mă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, şi spre cărări drepte mă îndreptează.

Cântarea 6

Irmos: Milostiv fii mie, Mântuitorule...

Din răsărit ca o stea nou luminată răsărit-ai, cu ale vieţuirii tale raze aprinzându-ne, Arsenie cuvioase, şi risipind al patimilor întuneric.

Cu pricepere duhovnicească împodobindu-te, cuvioase, cureţi petele sufletelor cu cuvântul harului şi tuturor arăţi, Arsenie, nemăsurata bunătate a lui Hristos.

Răbdând mari lupte, Arsenie părinte, te-ai arătat vestit prin fapte îmbunătăţite, cu faceri de minuni şi în felurite chipuri binefăcând celor ce cu credinţă de tine se apropie.

A Născătoarei

Născut-ai mai presus de fire din sângiurile tale fără de prihană pe Cel ce toate din nimic alcătuitu-le-a, Fecioară, şi pe noi ne-a plăsmuit din nou şi la vechea strălucire ne-a întors.

Condac, glas 4:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Floarea cea nou sădită a Capadociei şi vasul cel de mult preţ al virtuţilor, sfinţitul Arsenie să fie cântat de mine. Căci acesta, ca un înger în trup vieţuind, în ceata tuturor sfinţilor a ajuns, împreună cu care mijloceşte la Hristos totdeauna, să ne dea nouă iertare a greşelilor.

Icos: Întreagă dorirea şi mişcările sufletului, părinte, dându-le lui Hristos, urmatu-I-ai prin vieţuire fără de prihană; şi făcându-te împlinitor al cuvântului Său, trupul ai omorât cu luptele nevoitoare şi sufletul ţi-ai luminat cu strălucirea nepătimirii şi cu dumnezeieştile suişuri şi cu împărtăşiri nematerialnice; şi chipurilor vieţuirii cuvioşilor de altădată râvnind, învrednicitu-te-ai de hărăzirea şi harul lor; căci locaş luminat al lucrării Duhului te-ai arătat şi pe mulţi îi izbăveşti de supărări cu prea multe minuni; că Mântuitorul pe care ai slăvit, luminat te-a proslăvit, Arsenie cuvioase, pe care pururea roagă-L să se dăruiască nouă iertare de greşeale.

Sinaxar

În ziua a 10-a a aceleiaşi luni (noiembrie), pomenirea cuviosului şi de Dumnezeu purtătorului părintele nostru Arsenie Capadocianul, care a adormit în anul 1924.

Stih:
Prin nevoinţă pe Hristos slăvind, Arsenie,
Învrednicitu-te-ai de slava mai presus de cuget,
înţelege că lui Arsenie, în a zecea zi, viaţa de pe pământ s-a luat.

Acest fericit şi nou arătat între Sfinţii părinţi a ieşit din răsărit, fiind născut din părinţi dreptcredincioşi, Elefterie şi Varvara cu numele, în anul 1840, într-un sat aproape de Cesareea, numit îndeobşte Farasa.

Făcându-se învăţat întru toate şi iubind din tot sufletul şi inima pe Domnul, I-a urmat când a ajuns la vârsta de 26 de ani, îmbrăcând schima monahilor în mănăstirea de acolo a cinstitului Înaintemergător, a luat numele de Arsenie în loc de Teodor, cum s-a numit mai înainte.

Acolo s-a dat pe sine prea încordatei nevoinţe, zăbovind şi topindu-şi trupul în postiri şi privegheri, şi lacrimi, şi rugăciuni neîncetate, şi luminându-şi sufletul cu tainice vederi şi luminări dumnezeieşti. Pentru aceea Domnul, răsplătindu-i ostenelile, i-a dat har bogat de minuni; căci pe mulţi neputincioşi îi tămăduia, şi izbăvea de chin pe cei îndrăciţi, revărsând bogăţia facerii de bine asupra celor credincioşi şi necredincioşi.

Şi, slujind în Sion cele preoţeşti cu alţi preoţi (căci luase harisma preoţiei), a strălucit faţa lui, revărsându- se peste ea harul şi strălucirea cea dinlăuntrul lui.

Petrecând viaţa în chip cuvios şi fără de prihană, şi vestit şi lăudat făcându-se prin sporirile şi înaintările în virtute, a venit în Grecia împreună cu toţi creştinii din Asia Mică, în anul 1924, luna august, făcându-se schimb de populaţii, şi s-a aşezat în insula Cherchira; apoi, după patruzeci de zile, bolind puţin şi spunându-şi mai dinainte moartea, s-a mutat la locaşurile cereşti şi veşnice, în 10 noiembrie, anul mântuirii 1924, fiind de 83 de ani.

Trecând 34 de ani, s-a făcut aducerea cinstitelor sale moaşte, care s-au şi aşezat în sfânta mănăstire de maici a Sfântului Ioan Teologul, care este aproape de Suroti, lângă Tesalonic.

Şi era cuviosul la înfăţişarea trupului înalt de statură, uscat la faţă din pricina încordatei nevoinţe; avea păr des, asemenea şi sprâncenele, iar barba îi ajungea până la piept; ochii erau mari şi fruntea lată, iar la obiceiuri era adunat, cu luare aminte şi aspru, ca unul ce „vede pe Cel nevăzut”, după dumnezeiescul Pavel.

Cu ale lui rugăciuni, Hristoase Dumnezeule, miluieşte- ne şi ne mântuieşte. Amin.

Cântarea 7

Irmos: Tinerii evreieşti au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală şi focul în rouă l-au schimbat, strigând: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

Luminând cu razele nepătimirii, te-ai arătat bine grăitor credincioşilor şi necredincioşilor, Arsenie, ca un slujitor al lui Hristos, tămăduind pe fiecare la a sa vreme potrivită.

Prin ostenelile nemăsurate ale nevoinţei, la cea fără de osteneală viaţă te-ai mutat acum, a noastră toată osteneala şi durerea uşurând, Arsenie fericite, a celor ce cu credinţă te cinstim.

Ca un înger la înfăţişare arătatu-te-ai, şi lumină faţa ta a luminat, părinte, când în sfântul Sion lui Dumnezeu, Arsenie, jertfa nesângeroasă ai adus.

A Născătoarei

Făcutu-te-ai a lumii mântuire, pe Hristos Împăratul întrupând, pe Cel ce din înşelăciune iarăşi ne-a chemat, curată, şi mântuieşte pe cei care cântă: Bucură-te, Ceea plină de har.

Cântarea 8

Irmos: Pe Dumnezeu, cel ce S-a prea slăvit în muntele cel sfânt şi în rug I-a arătat lui Moise taina pururea Fecioarei, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

În viaţa ta te-ai arătat cu scumpătate plinitor poruncilor dumnezeieşti, tu, purtătorule de Dumnezeu, şi plin fiind de ale harului şuvoaie, apa tămăduirilor o izvorăşti, Arsenie, celor care te laudă.

Pe mine, cel întinat de petele păcatului, cu mijlocirea ta curăţitoare, înţelepte, spală-mă, şi străluceşte-mă cu cunoştinţa pocăinţei, ca să petrec plăcut lui Dumnezeu a vieţii mele vreme, Arsenie.

Neîntinată vieţuire săvârşind şi cu harurile sfinţilor îmbogăţindu-te, înţelepte, te-ai arătat chip al sfinţeniei, Arsenie, şi cu cetele sfinţilor te-ai unit după dumnezeiescul tău sfârşit.

A Născătoarei

Pe Cel din tine întrupat în chip de necuprins, pe Dumnezeul tuturor, Fecioară, în pântece purtatu-L-ai, pe care cu sârguinţă roagă, prea nevinovată, iertare a greşealelor să dea, Fecioară, nouă, celor ce te slăvim pe tine.

Cântarea 9

Irmos: Înfricoşatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre, căci Cel Preaînalt de voie S-a pogorât până şi la trup, din pântece fecioresc făcându-Se Om. Pentru aceea, pe prea curata Născătoare de Dumnezeu credincioşii o mărim.

Ca un preot smerit şi cuvios şi blând, Arsenie, Stăpânului a toate preoţind în chip cuvios şi cu credinţă dreaptă, Acestuia adusu-I-ai, ca pe o jertfă şi prinos, faptele vieţuirii tale; pentru aceea, proslăvit ai fost ca unul deopotrivă cu sfinţii întru cinstire.

Mănăstirea apostolului, pe care mai mult decât pe ceilalţi iubitu-l-a Hristos, pururea o acoperă, cuvioase, şi înţelegător de sus o binecuvântează, care cu moaştele tale cinstite, Arsenie, ca şi cu o comoară din cer dată se îmbogăţeşte, şi săvârşeşte cu credinţă, sfinte, sfinţită pomenirea ta.

În ceruri, în cămara cea de nuntă cu totul luminată locuind Arsenie, de Dumnezeu purtătorule, şi frumuseţea cea nemeşteşugită a lui Hristos văzând, şi îndumnezeindu-te prin împărtăşirea scânteierii întreit prea strălucite, primeşte-a mea cântare, şi lumina cea dumnezeiască cere-mi, cu ale tale purtătoare de lumină rugăciuni.

A Născătoarei

Prea luminate sfeşnice cu străluciri de aur, scaun cu aur îmbrăcat în chip de foc, Maică cea plină de har, curată, a Dumnezeului Atotţiitor, care mai presus de fire

din pântecele tău ieşit-a, înalţă din gunoiul patimilor mintea mea spre a vieţii luminate împărtăşire.

Luminânda, glas 2:

Podobie: Femei, ascultaţi...

Prin lupte ale nevoinţei, în anii de pe urmă la a desăvârşirii înălţime te-ai ridicat, părinte, şi ai vorbit cu Dumnezeu, Arsenie, şi de la Dânsul harul minunilor, sfinte, ai luat, ca iconom al sufletelor şi de lumină plin.

A Născătoarei

Neispitită de bărbat născut-ai pe Cel ce numai cu cuvântul pe toate din cele ce nu sunt le-a făcut, Fecioară, Născătoare a lui Dumnezeu, şi neamul omenesc de stricăciune l-ai scăpat; pentru aceea te mărim şi a ta caldă mijlocire în fiecare zi o cerem.

La Laude

Punem 4 stihuri şi cântăm următoarele **stihiri**:

Glas 8, **Podobie:** O, uimitoare minune...

Pe calea strâmtă şi necăjicioasă neabătut păşit-ai prin credinţă, Arsenie, părinte cuvioase, şi mai presus de patimi prin cugetul ceresc fiind, te-ai arătat sălăşluire a nepătimirii; pentru aceea, ale tale osteneli primind Hristos, slavei şi strălucirii mai presus de minte te-a învrednicit.

Cu suflet prea curat, Arsenie părinte, lui Dumnezeu, cuvioase, preoţind, preot de Dumnezeu cuprins te-a arătat, şi ca o jertfa Lui bine primită, isprăvile faptelor tale bune cu credinţă I-ai adus; pentru aceea, împreună cu ale sfinţilor dumnezeieşti cete te-ai numărat, facându-te locuitor cu dânşii laolaltă.

De Dumnezeu cugetătorule, Arsenie părinte, cu luptele înfrânării mintea curăţind, umplutu-te-ai de luminarea dăruirii Duhului şi, luând har de minuni, cu rugăciunea feluri de patimi ai tămăduit; pentru aceasta-n ceruri cu îngerii-mpreună grăitor ajuns-ai, milă şi har cerând [şi] pentru noi.

Arsenie părinte cu totul fericite, în lume, fericită viaţă nepoticnit ai petrecut, cuvioase, cele de pe pământ trecându-le cu vederea; pentru aceea, către slava cea mai presus de lume cu bucurie alergat-ai, ca un prea cald al lui Hristos slujitor, rugându-te totdeauna pentru noi, care dumnezeieştile tale moaşte îmbrăţişăm.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glas 8*

Stadiul nevoinţei cu voie neşovăitoare săvârşind, cinstea vieţii celei veşnice cu vrednicie ai luat de la Hristos, Arsenie părinte cuvioase. Căci neputinţa firii tale cu nădejdea celor ce vor să fie bunătăţi ai întărit, ale căror arătări în chip tainic le-ai primit. Şi acum slava Unuia Născut Fiu al lui Dumnezeu văzând, nu înceta, sfinte, rugându-L, ca să ne izbăvim de a vrăjmaşului sminteli şi sufletele noastre să se mântuiască.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cele cereşti te cântă, Maică nenuntită plină de har, şi noi slăvim naşterea ta cea neurmată; mijloceşte, de Dumnezeu Născătoare, sufletele noastre să se mântuiască.

La Liturghie

La Fericiri, cântarea 3 şi 6 din canonul cuviosului, cele două tropare şi condacul.

La Apostol: Prochimenul (pe un glas grav): „Lăuda-se-vor cuvioşii întru slavă".

Stih: Cântaţi Domnului cântare nouă.

Galateni: „Fraţilor, roada Duhului este dragostea...”. (Caută în sâmbăta săptămânii 27.)

Evanghelia de la Sfântul Sava;

Chinonic: Întru pomenire veşnică va fi dreptul.

Mărimuri: Bucură-te, următorule al cuvioşilor şi podoaba cea sfinţită a Capadociei; bucură-te, cel ce dai fiecăruia dumnezeiesc har, ca unul ce eşti de Dumnezeu slăvit, părinte Arsenie.

Distih: Pe Arsenie cel nou între cuvioşi Gherasim l-a cântat cu cântări dumnezeieşti.

Extras din cartea: Sfântul Arsenie capadocianul - Vecernii şi paraclise (10 noiembrie):

https://www.academia.edu/44506310/Sf%C3%A2ntul_Arsenie_capadocianul_Vecernii_%C5%9Fi_paraclise_10_noiembrie_

https://archive.org/details/vecernii-si-paraclise

***

Sfântul Arsenie capadocianul - Vecernii şi paraclise pdf

https://www.academia.edu/44506529/Sf%C3%A2ntul_Arsenie_capadocianul_Vecernii_%C5%9Fi_paraclise

Slujba Sfântului cuviosului și de Dumnezeu purtătorului părintelui nostru Arsenie, cel ce s-a nevoit în Farasa Capadociei

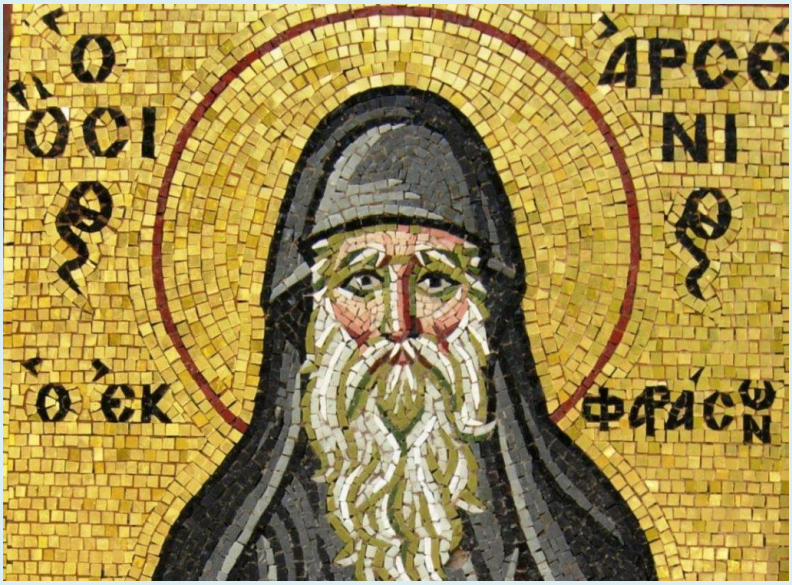

La Vecernia mică

La Doamne, strigat-am punem 4 stihuri şi cântăm următoarele **stihiri,** glas 1:

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Cu viețuirea ta curată, Arsenie cuvioase, în vremurile de apoi, cuvioşilor celor de demult următor adevărat te-ai arătat, și a Duhului Sfânt dumnezeiască lucrare ai primit. Pentru aceea te rugăm: la Mântuitorul mijlocește pentru cei ce te cinstesc pe tine.

Cu nevoința cuvioaselor sporiri sufletul ți-ai luminat, Arsenie cuvioase, și cu mulțime de minuni împodobindu-te, părinte, bine ai făcut multora, ca un îndumnezeit slujitor al lui Hristos, cu harul cel dumnezeiesc slujind celor ce se apropie de tine, tămăduind bolile sufletului și ale trupului.

Către Dumnezeu mintea înălțând, Arsenie cuvioase, cu viețuirea mai presus de lume te-ai arătat, și de cele cerești dorind, te-ai împărtășit de slava cea cerească, pururea rugându-te să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Cu racla moaștelor tale îmbogățindu-ne, părinte, care precum un chivot de sfințenie izvorăște harul cel dumnezeiesc, cinstită pomenirea ta cu dorire prăznuim, Sfinte

Arsenie, cel ce cu îngerii împreună eşti vieţuitor, şi strigăm ţie: izbăveşte această mănăstire de toată vătămarea celui pierzător.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glas 2*

Trupul muncindu-ţi cu ostenelile înfrânării, în inimă ai primit dumnezeiasca strălucire, părinte cuvioase, şi cu părinţii de odinioară întrecându-te, te-ai făcut părtaş răsplătirilor acelora. Şi sprânceana vrăjmaşului călcând, Arsenie fericite, de îngrozirea lui ne izbăveşte, cu rugăciunile tale către Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

La Stihoavnă

Stihirile, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratei, cetate sfântă, a proorocilor mărire; împodobeşte-ţi casa întru care Cel dumnezeiesc se naşte.

Viaţă nevoitoare petrecând în vremile din urmă, Sfinte Arsenie, după săvârşire te-ai împărtăşit de a îngerilor slavă.

Stih: Scumpă este înaintea Domnului, moartea cuviosului Lui.(Ps. 115. 6)

Floare nouă în Capadocia înflorită, Sfinte Arsenie, înflorind, bine ne înmiresmezi cu tainicele dăruiri.

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul; întru poruncile Lui va voi foarte. (Ps. 111. 1)

Cu moaştele tale cele sfinte, Arsenie de trei ori fericite, păzeşte această lăudată mănăstire de toată reaua învăluire.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, a Treimii

Dăruit-ai, o, Treime sfântă, dumnezeiescului Arsenie, tărie şi dumnezeiescul har prin care tuturor ne dăruieşte tămăduiri mântuitoare.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cu credință Fiului tău slujind dumnezeiescul Arsenie, de a ta bunăvoire și luminare s-a învrednicit, de Dumnezeu Născătoare.

Acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feţei tuturor popoarelor; lumină spre descoperirea neamurilor şi slava poporului Tău bine credincios.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Troparul de la Vecernia mare și otpustul.

La Vecernia mare

După [obişnuitul] început şi Fericit bărbatul, la Doamne, strigat-am punem **stihirile** pe 8, glasul al 2-lea:

Podobie: Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Stea nou răsărită strălucind din Capadocia, te-ai arătat în anii de pe urmă, Arsenie cuvioase, împreună locuitorule cu îngerii, și cu razele vieţuirii tale ne luminezi, risipind noaptea cea fără de lună a patimilor și necazurilor. Pentru aceea prăznuim sfântă pomenirea ta, întru veselia inimii cinstindu-te, părinte. *(de 2 ori)*

De cugetele cele pământești ți-ai curățit sufletul, părinte, cu ostenelile înfrânării, făcându-l cu desăvârșire organ al Duhului cel dumnezeiesc, cuvioase, și har de minuni ai izvorât, Sfinte Arsenie, spre mântuirea multora; că feluri de patimi tămăduiești și oștirile diavolești alungi de la cei ce cu bună cucernicie năzuiesc la tine. *(de 2 ori)*

Cu dumnezeiesc cuvânt și cu înțelepciune și cu însemnele de biruință ale petrecerii duhovnicești împodobindu-te, Arsenie cuvioase, luminos ai vădit tuturor, părinte, bunătățile și strălucirea dumnezeiești dragoste; că pildă a vieții îmbunătățite te-ai arătat, și chip adevărat și deopotrivă părinților celor dumnezeiești.

Pe cei ce cu credință aleargă la tine, de toată neputința și vătămarea degrab i-ai izbăvit, cu ale tale sfinte rugăciuni către Hristos Mântuitorul; că obiceiurilor celor bune păzitor te-ai arătat, ca unul cinstit și plin de har, vieţuirea celor fără de rânduială, părinte, întru Domnul povățuind și cu dumnezeiasca cuviință îndreptând.

Sfințită vieţuire săvârșind și din tânără vârstă cuvioșilor celor de demult urmând, Arsenie cuvioase, te-ai îmbogățit cu al minunilor har îmbelșugat. Pentru aceea, cele ce aleargă la moaștele tale, de legătura sterpiciunii se dezleagă și maici de prunci se fac, și a cancerului pătimire se tămăduiește.

De dumnezeiasca slavă veselindu-te și întru fericită împărtășire îndumnezeindu-te, părinte, mijlocește pururea, Arsenie mult milosârde, pentru această mănăstire, care cu moaștele tale cele cinstite, ca și cu un dar dumnezeiesc se îmbogățește, și cere lăsare de greșale celor ce te laudă, și izbăvire de toată patima.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 6-lea*

Pe sineți Domnului afierosindu-te, I-ai urmat fără prihană cu viețuirea cea nevoitoare, Arsenie cuvioase. Că primind focul cel dumnezeiesc pe care Domnul a venit să îl arunce pe pământ, înțelepțește te-ai depărtat de cele pământești și viețuind erai precum un înger, afară de lume și de trup. Și vistierie dumnezeiești daruri făcându-te, însuți de minuni lucrător te-ai arătat și chip faptelor celor bune, în vremurile din urmă. Pentru aceea plata ostenelilor culegând, nu înceta a te ruga, părinte, pentru cei ce cu credință și dorire săvârșesc sfântă pomenirea ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu), *același glas (Dogmatica)*

Cine nu te va ferici pe tine, Preasfântă Fecioară? Sau cine nu va lăuda prea curată nașterea ta? Că Cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul Unul născut, același din tine, curată, a ieșit, negrăit întrupându-Se, din fire Dumnezeu fiind și cu firea om făcându-Se pentru noi. Nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi neamestecate fiind cunoscut. Pe Acela roagă-L, curată, cu totul fericită, să miluiască sufletele noastre.

Vohod: Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, celui fără de moarte, a Sfântului, Fericitului, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu; vrednic eşti în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, cel ce dai viaţă, pentru aceasta lumea Te slăveşte.

Prochimenul zilei..., Paremii:

De la înţelepciunea lui Solomon citire:

(cap. 3, 1-9)

Sufletele drepților sunt în mâna lui Dumnezeu și munca de dânsele nu se va atinge. Părutu-s-a întru ochii celor nepricepuți a muri și s-a socotit pedepsire ieșirea lor, și mergerea de la noi sfărâmare, iar ei sunt în pace. Că înaintea feței oamenilor de vor lua și muncă, nădejdea lor este plină de nemurire, și puțin fiind pedepsiți, cu mari faceri de bine se vor dărui; că Dumnezeu i-a ispitit pe dânșii, și i-au aflat Luișsi vrednici. Ca aurul în topitoare i-au lămurit și ca o jertfă de ardere de tot i-a primit. Și în vremea cercetării Sale vor străluci, și ca scânteile pe paie vor fugi. Judeca-vor limbi, și vor stăpâni noroade, și va împărăți întru dânșii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre Dânsul vor înțelege adevărul, și credincioșii în dragoste vor petrece cu Dânsul. Că har și milă este întru cuvioșii Lui, și cercetare întru aleșii Lui.

De la Înțelepciunea lui Solomon, citire:

(cap. 5, 15 - 6, 3)

Drepții în veci vor fi vii și întru Domnul plata lor și purtarea de grijă pentru dânșii de la Cel Preaînalt. Pentru aceasta vor lua împărăția podoabei și stema frumuseții din mâna Domnului, căci cu dreapta Sa îi va acoperi pe ei și cu brațul Său îi va apăra. Lua-va toată arma dragostea Lui și va întrarma făptura spre izbânda vrăjmașilor. Îmbrăca-Se-va în zaua dreptății și-Și va pune Luișі coif judecata cea nefățarnică. Lua-va pavăză nebiruită sfințenia și va ascuți cumplită mânie întru sabie și va da război împreună cu Dânsul lumea asupra celor fără de minte. Merge-vor drept nimeritoare săgețile fulgerelor și ca dintr-un arc bine încordat al norilor, la țintă vor lovi. Și din mânia cea zvârlitoare de pietre, pline se vor arunca grindine. Întări-se-va asupra lor apa mării și râurile îi vor îneca de năprasnă. Sta-va împotriva lor Duhul puterii și ca un vifor îi va vântura pe ei. Și va pustii tot pământul fărădelegea și răutatea va răsturna scaunele puternicilor. Auziți, dar, împărați, și înțelegeți, învățați-vă, judecătorii marginilor pământului. Luați în urechi, cei ce stăpâniți mulțimi, și cei ce vă trufiți întru popoarele neamurilor. Că de la Domnul s-a dat vouă stăpânirea și puterea de la Cel Preaînalt.

De la Înțelepciunea lui Solomon citire:

(cap. 4, 7-15)

Dreptul de va ajunge să se săvârșească întru odihnă va fi; căci bătrânețile sunt cinstite, nu cele de mulți ani, și nici cele ce cu numărul anilor se măsoară. Ci cărunteța oamenilor este înțelepciunea, și vârsta bătrâneții - viața cea nepângărită. Bine plăcut lui Dumnezeu făcându-se, Domnul la iubit, și trăind între păcătoși, s-a mutat de pe pământ. Răpitu-s-a, ca nu cumva răutatea să schimbe cunoștința cugetului lui sau vicleșugul să amăgească sufletul lui. Căci vraja răutății întunecă cele bune și amețeala poftei schimbă mintea cea fără de răutate. Săvârșindu-se degrabă, cel drept a plinit ani îndelungați. Căci plăcut era Domnului sufletul său, pentru aceea au grăbit să-l scoată din mijlocul vicleșugului. Iar noroadele văzând, nu au chibzuit, nici și-au pus în gând una ca aceasta, că harul și mila lui Dumnezeu sunt întru cei cuvioși ai Lui și purtarea Sa de grijă întru cei aleși ai Lui.

La Litie

Idiomela, glas 1:

Cu lumina darurilor luminându-ți mintea, ca un fiu al luminii pe cărarea vieții ai umblat, cuvioase Arsenie. Că întru legea lui Dumnezeu ziua și noaptea cugetând, ai odrăslit roadele Duhului Sfânt, prin care veselești cugetele credincioșilor și arăți harul sălășluirii în Hristos, și Mântuitorului pe toți îi ridici să strige: Doamne, slavă Ție.

Glasul al 2-lea: Cu osteneală nevoindu-te, cu înfrânarea și rugăciunea și prin privegheri de foc ți-ai omorât trupul, părinte cuvioase; și prin dumnezeiești urcușuri către Dumnezeu suind, ca pe o haină ai îmbrăcat lucrarea cea de viață făcătoare; că hainele cele de piele le-ai lepădat cu înțelegere și văzând darul harului ce sălășluia întru tine, tămăduiești pe cei bolnavi. Și făcând cunoscută tuturor bunătatea Domnului, la El îi aduci pe cei ce se apropie de tine, Sfinte Arsenie; pentru aceasta, prăznuim sfântă pomenirea ta.

Glasul al 3-lea: Stea nouă și strălucitoare ne-ai răsărit cu nevoința ta curată, purtătorule de Dumnezeu Arsenie; că zugrăvind faptele bune ale cuvioșilor celor de odinioară, de slava lor te-ai împărtășit și de răsplătiri deopotrivă de la Dumnezeu te-ai învrednicit. Și înaintea Domnului fără prihană vieţuirea ta a fost, și cuvioasă adormirea ta; că toate ale tale Lui ai dat, de la care și cununa nestricăciunii ai luat, rugându-te neîncetat pentru cei ce te cinstesc.

Glasul al 4-lea: Patima Mântuitorului, părinte, îmbrăcând, ca un străin și ca un pribeag în lume ai vieţuit, grija trupului nicicum purtând, că icoana bunătăților celor mai presus de lume pururea aveai înaintea ochilor; și întru smerire și adâncă neagonisire și bogăție de iubire viața săvârșind, tuturor arăți mai dinainte comoara vieții ce va să fie. Ci, o, Arsenie fericite, roagă-te neîncetat să se mântuiască cei ce te fericesc.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 4-lea*

Pe cel cuvios între cuvioși și între sfinți stea nou arătată, pe Arsenie cel dumnezeiesc, cu laude și cu cântări să îl cinstim, cetele credincioșilor; că slăvit fiind de Duhul, al capadocienilor pământ a sfințit cu sudori de nevoință; și întărind pe credincioși cu puterile minunilor, pe toți cu pildă potrivită îi învață a cugeta și cele de sus a căuta, cerând pentru noi iertare de greșale și dumnezeiască milă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

De tot felul de primejdii păzește pe robii tăi, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să te slăvim pe tine, nădejdea sufletelor noastre.

La Stihoavnă

Stihirile, glasul al 5-lea:

Podobie: Bucură-te, cămara...

Bucură-te, cel ce în vremile din urmă cu adevărat ai plinit viață îngerească prin nevoință tare și multă înfrânare, ca un dumnezeiesc slujitor al lui Hristos, Arsenie cuvioase, dreptarul faptelor celor bune, organul de Dumnezeu mișcat al nepătimirii, vasul de bun folos al sfințitelor suișuri, pomul care azi aduce roadă de Viață veșnică și cerească îndulcire, prin ploaia harului; pe Hristos roagă-L să dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Stih: Scumpă este înaintea Domnului, moartea cuviosului Lui. (Ps. 115. 6)

Bucură-te, mlădița Capadociei, cel asemenea vechilor nevoitori, vistieria dragostei dumnezeiești, făclia facerii de bine, odihna celor osteniți, Arsenie cuvioase, cel ce cu puterile minunilor pe cei din nevoi și osteneli și patimi tămăduiești prin harul cel dat ție. Pentru aceasta astăzi te fericim pe tine, cel ce cuvios ai viețuit, și racla cinstitelor tale moaște înconjurăm, prin care dăruiești tuturor veselie, pace și dumnezeiască milă.

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul; întru poruncile Lui va voi foarte. (Ps. 111. 1)

Bucură-te, părinte purtător de Dumnezeu, cel ce prin lucrarea faptelor celor bune, dumnezeiesc și plin de bunătate pe pământ te-ai arătat și ai dobândit harul minunilor; că pe mulți din cei asupriți de patimi ai tămăduit și pe îndrăciți ai izbăvit de chinuire cu rugăciunea ta către Hristos cel iubitor de oameni. Pentru aceasta, mai înainte spunând și cele ce vor să fie, Sfinte Arsenie, la corturile cerești cu veselie te-ai suit, rugând pe Hristos pentru toți care săvârșesc pomenirea ta, părinte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 8-lea*

Prin ostenelile nevoințelor lumina Mângâietorului primind, ca un luceafăr cu lumină nouă ne-ai răsărit, Sfinte Arsenie; că mai presus de cele stricăcioase în trup te-ai arătat, într-aripându-te cu dumnezeiasca dragoste. Și pe Cel Sfânt întru sfinți cu sfântă cuviință slăvind, te-ai numărat dimpreună cu sfinții și lângă lemnul vieții iarăși ai stat. Și acum, slava împăratului Hristos văzând, neîncetat te roagă pentru cei ce te cinstesc.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi din toată nevoia și necazul.

Acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feţei tuturor popoarelor; lumină spre descoperirea neamurilor şi slava poporului Tău bine credincios.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

La binecuvântarea pâinilor, troparul sfântului (de două ori) și Născătoare de Dumnezeu... (o dată).

Troparul, glasul al 5-lea: Vieţuirii cuvioşilor întru aceste vremuri de apoi urmând, părinte Arsenie, te-ai umplut de darurile Duhului celui dumnezeiesc și însuți făcându-te lucrător de minuni, de Dumnezeu purtătorule, belșug de bunătăți de la Dumnezeu dăruiești fiecăruia, cu rugăciunile tale către Domnul.

Alt **tropar**, glasul al 3-lea:

Podobie: Mărturisirea dumnezeieștii credințe...

Viață plăcută lui Dumnezeu săvârșind cu bună cuviință, te-ai arătat vas cinstit al Mângâietorului, de Dumnezeu purtătorule Arsenie, și harul minunilor primind, dăruiești tuturor grabnic ajutor. Părinte cuvioase, roagă pe Hristos Dumnezeu să ne dăruiască nouă mare milă.

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul... troparul sfântului (de două ori).

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor (a Născătoarei de Dumnezeu)

După prima catismă, **sedelnele** acestea, glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Stea nou luminată ne-ai răsărit nouă cu nevoința faptelor celor bune și a cuvioaselor osteneli, Arsenie fericite, și luminezi pururea sufletele noastre cu strălucirile cele înțelegătoare; pentru aceasta, luminat prăznuim astăzi pomenirea ta cea purtătoare de lumină.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe Dumnezeu mai presus de fire zămislind, Fecioară, cu trup spre mântuirea noastră L-ai născut și osânda Evei cu nașterea ta ai dezlegat. Pentru aceea dezleagă legătura greșalelor mele și întreagă pocăință dăruiește mie, ceea ce ești Maica Ziditorului meu.

După a doua catismă, **sedelnele**, glasul 4:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa

dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Cu căldură pilda cuvioșilor urmând, ai strălucit cu lumina faptelor celor bune și cu nevoința, Arsenie cuvioase; pentru aceea, întru tine, părinte, se laudă Capadocia și te cinstește toată Biserica lui Hristos, pe care cu mijlocirile tale păzește-o neclătită în veci.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe Hristos, pe Dumnezeu cel peste toate, în pântece zămislind, din blestemul cel vechi ai izbăvit pe om, Fecioară cu totul fără de prihană. Pentru aceea, ca pe izvorul mântuirii te cântăm și ca pe temelia tare a nădejdii. Ci, o, de Dumnezeu Născătoare, cele de folos dăruiește nouă.

Polieleu: Robii Domnului...

Mărimurile, glas 1:

Stih 1: Așteptând am așteptat pe Domnul și El a căutat spre mine și a auzit rugăciunea mea. (Psalm 39,1-2)

Fericimu-te pe tine, cuvioase părinte Arsenie, și cinstim sfântă pomenirea ta, povățuitorule al călugărilor și împreună vorbitorule cu îngerii.

Stih 2: Genunchii mei au slăbit de post și trupul meu s-a istovit din lipsa untdelemnului. (Psalm 108, 23)
Stih 3: Pentru cuvintele buzelor Tale, eu am păzit căi aspre. (Psalm 16, 4)
Stih 4: Schimbat-ai plângerea mea întru bucurie, rupt-ai sacul meu și m-ai încins cu veselie. (Psalm 29, 11)

Veniți, toate cetele călugărilor, să lăudăm pe Sfântul Arsenie, zicând: pe lauda capadocienilor.

Stih 5: Să știți că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său. (Psalm 4, 3)
Stih 6: Cântați Domnului cei cuvioși ai Lui și lăudați pomenirea sfințeniei Lui. (Psalm 29, 4)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul 1*

Slavă Ție, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție, Dumnezeule.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu), *acelaşi glas*

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine, zicând: Și prin tine cu noi.

Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție, Dumnezeule ! (de trei ori)

După polieleu, **sedelnele**, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Soare înțelegător te-ai arătat în zilele mai de pe urmă din Răsărit, cu razele vieţuirii tale și cu lumina harului negura patimilor pururea risipești, și pe toți la dumnezeiasca dragoste ridici. Pentru aceea, primind cinstea nestricăciunii, izbăvești de toată stricăciunea pe cei ce cu dorire te cinstesc, Arsenie de Dumnezeu purtătorule, cu osârdie pe Hristos rugând, să dăruiască iertare de greșale celor ce cu credință și cu dragoste se apropie de sfintele tale moaște.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe Stăpânul tuturor și Făcătorul netâlcuit în pântece zămislind, pe Acela, Dumnezeu și om, neschimbat și neamestecat ai născut, pe Cel ce pentru mila fără de hotar izbăvește lumea din vechea răutate. Pentru aceea, cu netăcute cântări te cântăm și cu credință slăvim naşterea ta cea negrăită, Născătoare de Dumnezeu, cu totul lăudată. Roagă pe Fiul tău și Dumnezeu, să dăruiască iertare de greșale celor ce cu credință și cu dragoste cer pururea sfântă mijlocirea ta.

Antifonul 1, al glasului al 4-lea:

Prochimenul: Scumpă este înaintea Domnului, moartea cuviosului Lui. (Ps. 115. 6)

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul; întru poruncile Lui va voi foarte. (Ps. 111. 1)

Toată suflarea...

Evanghelia de la Sfântul Sava (5 dec.)

Evanghelia de la Matei

Matei 11, 27-30

27. Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu şi nimeni nu cunoaşte pe Fiul, decât numai Tatăl, nici pe Tatăl nu-L cunoaşte nimeni, decât numai Fiul şi cel căruia va voi Fiul să-i descopere.
28. Veniţi la Mine toţi cei osteniţi şi împovăraţi şi Eu vă voi odihni pe voi.
29. Luaţi jugul Meu asupra voastră şi învăţaţi-vă de la Mine, că sunt blând şi smerit cu inima şi veţi găsi odihnă sufletelor voastre.
30. Căci jugul Meu e bun şi povara Mea este uşoară.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 2-lea*

Pentru rugăciunile cuviosului Tău Arsenie, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Stihul: ***Miluieşte-ne Dumnezeule după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegile noastre.***

Stihira, glasul al 6-lea: Purtătorule de Dumnezeu Arsenie, păşind pe calea cea strâmtă şi cu chinuri, căile cele fără de rânduială ale vrăjmaşului ai strâmtorat cu lărgimea darurilor tale şi în lărgimea Raiului sălăşluindu-te, te-ai făcut moştean al veşnicelor bunătăţi cele mai presus de cuvânt, pe acelea văzând şi întru dânsele veselindu-te. Pentru aceea te rugăm: nu înceta, părinte, a te ruga pentru noi, să ne împărtăşim de fericirea cea veşnică.

Canoanele

Canoanele se pun: al Născătoarei, şi al cuviosului, al cărui acrostih în greceşte este: „Nevoinţele lui Arsenie cânt. Al lui Gherasim”.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea 1, glasul al 8-lea

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea egiptenilor scăpând, israeliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Tirania morții de demult, prin nașterea ta, Stăpână, o ai surpat; pentru aceasta grăim ție: Bucură-te, mântuirea celor robiți; bucură-te, înnoirea tuturor, Stăpână.

Noi întru tine ne lăudăm și prin mijlocirea ta scăpăm din cursele cele de multe feluri ale diavolului; pentru aceasta, grăim către tine, Născătoare de Dumnezeu: Bucură-te, căderea diavolilor și întărirea noastră a credincioșilor.

Tatăl a binevoit și Fiul S-a pogorât prin umbrirea Sfântului Duh în pântecele tău, prea nevinovată Stăpână a lumii.

Canonul cuviosului Arsenie

Cântarea 1, glasul al 8-lea

Lumina Dumnezeirii celei una și în trei sori primind, părinte, dezleagă noaptea cea fără de lună a minții mele, cu rugăciunile tale, Sfinte Arsenie, ca să cânt cu vrednicie faptele cele bune și minunile petrecerii tale celei nevoitoare.

Întreagă dorirea sufletului, Sfinte Arsenie, cu neîntoarsă minte către Dumnezeu și Ziditorul tuturor ai tins și ca un fără de trup ai petrecut, părinte, desfătarea trupului disprețuind, ca unul ce ai râvnit cele mai presus de minte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Trupul zdrobind cu ale nevoinței osteneli, părinte, și toate mișcările patimilor omorând, cămară a nepătimirii ai făcut sufletul tău și de la Dumnezeu ai primit harul minunilor, Sfinte Arsenie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Purtător de trup, pe Cuvântul cel din veac fără de trup, Cel pe un scaun cu Tatăl împreună șezător, care firea Sa nu a schimbat și pentru milostivirea milei a întors lumea din stricăciune la vechea vrednicie, ai născut netâlcuit, Ceea ce ești fără de prihană.

Catavasie: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maice şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta; că Tu eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni.

Moise proorocul de demult te-a închipuit pe tine, zicând: Rug însufleţit şi nears eşti, Fecioară, ceea ce ai în pântece focul dumnezeirii.

Fiul tău ascultând rugăciunea, prea curată Născătoare de Dumnezeu, Se milostiveşte spre sufletele noastre, ca un iubitor de oameni.
Pe Unul din Treime ai născut, Maică prea lăudată, cu nespusă minune, pe care L-a lăudat adunarea pruncilor, strigând: Osana, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Canonul cuviosului Arsenie

Cântarea a 3-a

Crucea pe umeri ridicând, pe urmele Mântuitorului cu neclătită minte ai umblat, lepădând cele din lume ca stricăcioase, Sfinte Arsenie, şi spre nestricăciune cu sârguinţă grăbind.

Dumnezeieştile cuvinte ale Evangheliei plinind, de Dumnezeu cugetătorule, cu milă pe neputincioşi tămăduieşti şi mângâiere dăruieşti cu fapta şi cuvântul celor ce amarnic pătimesc, adevăratule ucenic al lui Hristos, părinte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu rugăciuni aprinse şi privegheri şi osteneli ale înfrânării ai strălucit, de Dumnezeu purtătorule; celor fără de minte povăţuitor te-ai arătat spre desăvârşirea faptei celei bune şi tuturor cinstit, Sfinte Arsenie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Din pântecele tău cel fără de prihană, Cuvântul cel mai presus de fiinţă luând fire omenească, pentru milostivirea milelor a îndumnezeit pe om, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, scăparea celor muritori.

Catavasie.

Sedealna, glasul al 3-lea:

Podobie: Mărturisirea dumnezeieștii credințe...

De dumnezeiasca dragoste te-ai luminat, cu faptele înfrânării ai strălucit, și unelti-rile vrăjmașului ai nimicit, și viețuirea părinților celor de demult întru aceste vremi ai râvnit, Sfinte Arsenie; cu care împreună roagă pe Domnul, Cel ce te-a slăvit, să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cu dumnezeiescul Duh, mai înainte munte sfânt te-a văzut prorocul, cu mulțime de haruri și bunătăți împodobită; că Dumnezeu din tine, ceea ce ești cu totul fără de prihană, a ieșit, și lumea cea pierdută a mântuit. Pe Acela roagă-L, întru tot-lău-dată, să se dăruiască nouă curățire de greșale și dumnezeiască milă.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea 4-a

Irmos: Am auzit, Doamne, taina rânduielii Tale, am înțeles lucrurile Tale și am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Cu strigare fără încetare, te chema pe tine bolnavul cel slăbănogit în boală cea fără de vindecare, pe care auzindu-l, l-ai vindecat, prea nevinovată Stăpână.

Zapisul căpeteniei celei ce scrisese cu sângele său, l-ai scos din mâna diavolului, Stăpână, cu puterea ta cea atotstăpânitoare.

Auzind de puterea ta, cu care ai izbăvit pe mulți din primejdii, prea curată Născă-toare de Dumnezeu, grăim către tine: Ceea ce ai născut pe Cel slăvit în Treime, roagă-te să ne mântuiască de partea cea de-a stânga.

Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, tu ești scăparea noastră din amărăciunea păcatului lui Adam, cel întâi zidit.

Canonul cuviosului Arsenie

Cântarea 4-a

Cu legea lui Dumnezeu viața toată rânduindu-ți, ca un lucrător prea iscusit al faptei celei bune, te-ai umplut de lumina cea dumnezeiască, și cu cunoștința celor ce vor să fie îmbogățindu-te, Sfinte părinte Arsenie, dinainte ai văzut cele de departe ca unele ce sunt de față, de Dumnezeu cugetătorule, lămurit arătând cele încă ne arătate.

Tina patimilor, Sfinte Arsenie scuturând, sufletul și trupul cu rugăciuni și cu șuvoaiele lacrimilor curățind, livadă a nepătimirii de mir înmiresmată te-ai arătat, cuvioase, mireasmă de viață răspândind și mirosul sfătuirilor celor rele fără încetare alungând.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Întreaga minte întru Hristos având, cuvioase, întreg te-ai arătat dumnezeiesc sălaș, și duhul minunilor din cer luând, faci bine celor ce la harul tău aleargă, părinte, și fiecăruia dăruiești vindecare pentru suflet și trup.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Ceea ce ești cu totul nevinovată, apă a vieții și izvor plin de har, izvorăște milostivirile cerești sufletului meu celui umilit, și stinge curată, văpaia patimilor ce mă necăjesc, și dăruiește-mi porniri de pocăință, de pătimașele gânduri curățindu-mă, Fecioară.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale și cu brațul Tău cel înalt, pacea Ta dă-ne-o nouă, Iubitorule de oameni.

Miluiește-mă, Maica lui Dumnezeu, precum ai miluit pe femeia aceea, căreia i se umflase tot trupul, că nu am altă nădejde sau ajutor afară de tine.

Știu, Doamna mea, că pentru păcatele mele te supăr, dar pentru că S-a întrupat Fiul lui Dumnezeu întru tine și pentru noi s-a făcut om, pentru aceea am năzuit la tine eu, ticălosul, să mă miluiești.

Stăpâna îngerilor, Maica săracilor și ajutorul celor străini, la cunoștința ta, la ajutorul tău și la acoperământul tău scap, ca să mă miluiești.

Milostivește-te spre mine, Maica lui Dumnezeu, precum te-ai milostivit spre cele două fecioare curate, trimițându-le lor cununi din cer.

Canonul cuviosului Arsenie

Cântarea a 5-a

De un chip cu nevoitorii din vechime te-ai arătat, Arsenie cuvioase, întru aceste din urmă vremi bunătățile lor râvnind și viața lor cea îngerească; pentru aceasta, părinte, de o slavă cu dânșii te-a arătat Hristos.

Cu cuvântul îngrijind inimile cele învârtoșate, le curățești, Sfinte Arsenie, de spinii și mărăcinii șarpelui și le gătești ca bine să rodească mlădițele cele fără de moarte și frumoase ale credinței celei bune.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca pe un vlăstar mult înflorit și ca pe un pom cu bună roadă al dumnezeieștii nevoințe te fericește Capadocia, Arsenie cuvioase, primind sudorile și ostenelile tale, părinte, și se laudă a fi sfântul leagăn al vieții tale.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Omorât fiind de răutate, la rugăciunea ta de viață făcătoare am alergat și fierbinte strig ție: ceea ce ai născut Viața cea fără de moarte, viază-mă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, și în cărările mântuirii mă îndreptează.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălța către Domnul și Lui voi spune necazurile mele; că s-a umplut sufletul meu de răutăți și viața mea de iad s-a apropiat, și ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Bucură-te, ceea ce ești plină de bucurie, Marie, Domnul este cu tine, a strigat Aglaida și a izgonit pe diavolul, care-i făcea supărare în tot ceasul.

Cu dinadinsul mă rog ție, Maica lui Dumnezeu, să mă miluiești și să mă acoperi sub acoperământul tău, când va ședea Fiul tău pe scaunul cel înfricoșător.

Cu cântări întreite cântăm ție: Bucură-te, ceea ce ai născut Lumina lumii; bucură-te, ceea ce ne mântuiești de primejdiile noastre; bucură-te, Maica lui Hristos, Dumnezeul nostru.

Canonul cuviosului Arsenie

Cântarea a 6-a

Din Răsărit, stea cu lumină nouă ai răsărit, cu ale vieții tale raze aprinzându-ne, Arsenie cuvioase, și risipind întunericul patimilor.

Cu pricepere duhovnicească împodobindu-te, cuvioase, întinările sufletelor curățești cu cuvântul harului și tuturor arăți, Sfinte Arsenie, nemăsurata bunătate a lui Hristos.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Răbdând mari încercări, părinte Arsenie, te-ai arătat vestit prin faptele cele bune, cu faceri de minuni și în multe chipuri binefăcând celor ce cu credință se apropie de tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Din sângiurile tale cele fără de prihană, mai presus de fire S-a născut Cel ce toate dintru nimic a alcătuit, Fecioară, și pe noi iarăși ne-a zidit, la slava cea dintâi întorcându-ne.

Condacul, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Pe floarea nou sădită a Capadociei și pe vasul de mult preț al faptelor celor bune, pe sfințitul Arsenie să lăudăm; că precum un înger în trup viețuind, în ceata tuturor sfinților s-a numărat, cu care împreună pururea se roagă lui Hristos să ne dăruiască nouă iertare de greșale.

Icos: Întreagă dorirea și mișcările sufletului, părinte lui Hristos închinând, I-ai urmat prin viețuirea cea fără de prihană; și plinitor cuvântului Său făcându-te, trupul ai omorât cu osteneli nevoitoare și sufletul ți-ai luminat cu strălucirea nepătimirii și cu dumnezeiești suișuri și cu nematerialnice împărtășiri. Și chipului viețuirii cuvioșilor celor de demult râvnind, de predania și de harul lor te-ai învrednicit; că locaș luminat al lucrării Duhului te-ai arătat și pe mulți izbăvești de supărări cu minuni fără de număr; că Mântuitorul, pe care L-ai slăvit, luminat te-a proslăvit, cuvioase Arsenie. Pe care pururea roagă-L să ne dăruiască nouă iertare de greșale.

Sinaxar

În această lună în ziua a zecea, prăznuim pomenirea cuviosului și de Dumnezeu purtătorului părintelui nostru Arsenie cel din Capadocia, care a adormit la anul 1924.

Stih:
Prin nevoință pe Hristos slăvind,
Sfinte Arsenie, învrednicitu-te-ai de slava cea mai presus de cuget.
Află că lui Arsenie, întru a zecea zi, viața de pe pământ s-a luat.

Acest fericit și nou arătat între Sfinții părinți a ieșit din Răsărit, născut fiind din părinți dreptcredincioși, Elefterie și Varvara cu numele, în anul 1840, într-un oarecare sat aproape de Chesaria, numit Fárasa.

Toată învățătura câștigând și iubind din tot sufletul și inima pe Domnul, Lui a urmat, când a ajuns la vârsta de 26 de ani; și îmbrăcând schima monahilor în mănăstirea ce se afla acolo a cinstitului Înaintemergător, a luat numele de Arsenie în loc de Teodor, cum s-a numit mai înainte.

Acolo s-a supus nevoinței celei tari, că era răbdând și topind trupul său în postiri, privegheri, lacrimi și rugăciuni neîncetate, sufletul luminând cu tainice vederi și luminări dumnezeiești. Pentru aceea Domnul, ostenelile sale răsplătind, har îmbelșugat de minuni i-a dăruit; că pe mulți neputincioși tămăduia și izbăvea de chinuri pe cei îndrăciți, revărsând bogăția facerii de bine asupra celor credincioși și celor necredincioși.

Și cele preoțești în Sion slujind, dimpreună cu ceilalți sfințiți slujitori (că harisma preoției luase), a strălucit fața lui, revărsându-se peste dânsa harul și strălucirea cea dinlăuntrul său.

Și în chip cuvios și fără de prihană viața petrecând, și vestit și lăudat făcându-se cu sporirile și suișurile întru cele bune, în Grecia a venit dimpreună cu toți creștinii din Asia mică, în anul 1924, luna lui august, schimb și mutare de popoare făcându-se, și în ostrovul Cherchirei s-au așezat; apoi, după patruzeci de zile, bolind puțin și mai dinainte spunând sfârșitul său, s-a mutat la locașurile cele cerești și veșnice, întru a zecea zi a lui noiembrie, anul mântuirii 1924, fiind în vârstă de 83 de ani.

Și trecând 34 de ani de la adormirea lui, s-a făcut aducerea cinstitelor sale moaște, care s-au și așezat în Sfânta Mănăstire de maici a Sfântului Ioan cuvântătorul de Dumnezeu, care este aproape de Suroti, lângă Tesalonic.

Și era cuviosul la înfățișarea trupului înalt la stat, uscat la față din pricina asprei nevoințe; avea păr des, asemenea și sprâncenele, iar barba îi ajungea până la piept; ochii erau mari și fruntea lată, iar la obiceiuri era adunat, cu luare aminte și aspru, ca unul ce „vede pe Cel nevăzut”, după dumnezeiescul Pavel.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii, cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credința Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Pe Mângâietorul tuturor născând, Maică prea lăudată, curată ai rămas ca și înainte de naștere; pentru aceasta, grăim: Bucură-te, Maică, care nu știi de mire; pe tine te binecuvântăm întru toți vecii.

Fecioară ai fost mai înainte de naștere și întru naștere iarăși ai fost fecioară și după naștere iarăși fecioară ai rămas; pentru aceasta, pe tine te binecuvântăm întru toți vecii.

Învăluindu-ne întru această lume și căzând în noroiul păcatelor, Stăpână, grăim ție: Vino degrab și ne scoate pe noi din adâncul răutăților noastre, că pe tine te binecuvântăm întru toți vecii.

Canonul cuviosului Arsenie

Cântarea a 7-a

Cu razele nepătimirii luminând, voitor de bine celor credincioși și celor necredincioși te-ai arătat, Sfinte Arsenie, ca un slujitor al lui Hristos, cu cuvântul tămăduind pe fiecare la vreme potrivită.

Prin osteneli nemăsurate ale nevoinței, la viața cea fără de osteneală te-ai mutat acum, Arsenie fericite, alinând toată truda și mâhnirea noastră, a celor care cu credință te cinstim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca un înger la înfățișare te-ai arătat și lumină dumnezeiască a luminat fața ta, părinte Arsenie, când lui Dumnezeu îi aduceai jertfa cea fără de sânge în sfântul Sion.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Făcutu-te-ai lumii mântuire, pe Hristos împăratul întrupând, pe Cel ce din înșelăciune iarăși la viață ne-a adus, Curată; deci mântuiește pe cei ce cântă ție: Bucură-te, cea plină de har.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul ceresc, pe care Îl laudă Oștile îngerești, lăudați-L și-L prea înălțați întru toți vecii.

Pe Împărăteasa cerului și a pământului, care a născut neispitită de nuntă pe Hristos, Fiul lui Dumnezeu, și pe care o laudă Oștile îngerești, lăudați-o și prea înălțați-o întru toți vecii.

Daniil proorocul, de demult a închipuit nașterea ta, prea curată Născătoare de Dumnezeu, că ai purtat în pântecele tău pe Făcătorul cerului și al pământului, pe care, născându-L, ai rămas nestricată; pe tine te prea înălțăm întru toți vecii.

Pe Dumnezeu, Cuvântul cel din Dumnezeu, care S-a pogorât în pântecele tău prin umbrirea Sfântului Duh, L-ai născut fără de stricăciune; pe tine te prea înălțăm întru toți vecii.

Canonul cuviosului Arsenie

Cântarea a 8-a

Poruncilor dumnezeiești, de Dumnezeu purtătorule, harnic plinitor în viață te-ai arătat, și de ale harului șuvoaie umplându-te, izvorăști apa tămăduirilor, Sfinte Arsenie, celor ce te laudă.

Pe mine, cel întinat de necurăția păcatului, cu rugăciunea ta curățitoare, înțelepte, spală-mă și mă luminează cu cunoștința pocăinței, ca plăcut lui Dumnezeu să săvârșesc vremea vieții mele, Arsenie.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Neîntinată viețuire plinind și harurile sfinților agonisind, înțelepte, chip al sfințeniei te-ai arătat, cuvioase Arsenie, și cu cetele sfinților te-ai împreunat după sfântul tău sfârșit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe Cel din tine întrupat mai presus de minte, pe Dumnezeul tuturor, în pântece L-ai purtat, Fecioară; pe Acela cu osârdie roagă-L, prea nevinovată, să dăruiască iertare de greșale celor care te slăvim.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu te mărturisim pe tine Fecioară curată, noi cei izbăviți prin tine, slăvindu-te cu Cetele celor fără de trup.

Isaia, de demult, dănțuind a grăit: Iată, Fecioara în pântece va lua și va naște Fiu. Pentru aceasta grăim ție: Bucură-te, ceea ce ai purtat în pântecele tău pe Cel mai înainte de toți vecii; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Proorocul David te-a lăudat oarecând în cartea Psalmilor, arătându-te Maica Făcătorului tuturor, pe care roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Ce limbă omenească te va lăuda pe tine după vrednicie, ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii? Pentru aceasta cu guri fără tăcere, grăim ție: Bucură-te, ceea ce de îngeri ești mult lăudată, Domnul este cu tine.

Canonul cuviosului Arsenie

Cântarea a 9-a

Stăpânului a toate întru cuvioșie și credincioșie slujind, ca un preot smerit, cuvios și blând, Sfinte Arsenie, jertfă și prinos faptele vieții tale I-ai adus; pentru aceea, proslăvit ai fost ca unul deopotrivă cu sfinții întru cinstire.

Pe Sfânta Mănăstire a apostolului, a celuia pe care mai vârtos decât pe ceilalți ucenici l-a iubit Hristos, pururea o acoperă, cuvioase și o binecuvântează de sus întru înțelegere, pe ceea ce cu cinstite moaștele tale, Sfinte Arsenie, ca și cu o comoară din cer dăruită s-a îmbogățit și săvârșește cu credință, sfințită pomenirea ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

În cămara de nuntă cea prea luminată din ceruri locuind, de Dumnezeu purtătorule Arsenie, și frumusețea cea nemeșteșugită a lui Hristos văzând și prin părtășia scanteierii întreit strălucite îndumnezeindu-te, primește a mea cântare, și lumina cea dumnezeiască cere pentru mine, cu rugăciunile tale de lumină purtătoare.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Prea luminate sfeșnic cu străluciri de aur, scaun cu aur îmbrăcat în chip de foc, Maică plină de har, curată, a Dumnezeului Atotțiitor, a celuia ce mai presus de fire din pântecele tău a ieșit, înalță mintea mea din tina patimilor spre împărtășirea de viață luminată.

Luminânda

Prin cercările nevoinței, în anii cei de pe urmă ai suit culmea desăvârșirii, părinte Arsenie, și cu Dumnezeu ai vorbit, și de la Dânsul harul minunilor, sfinte, ai luat, ca un iconom de suflete și de lumină plin.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe Cel ce numai cu cuvântul, toate dintru neființă a făcut, neispitită de nuntă ai născut, Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, și neamul omenesc din stricăciune ai scăpat; pentru aceea te slăvim și rugăciunea ta cea caldă în toată vremea o dorim.

La Laude

Se pun **stihirile** pe 4, glasul al 8-lea:

Podobie: O, prea slăvită minune! Izvorul vieţii în mormânt se pune, şi scară către Cer mormântul se face; veseleşte-te Ghetsimanì, a Născătoarei de Dumnezeu sfântă casă. Să strigăm credincioşii, pe Gavriil având începător cetelor: cea plină de dar bucură-te, cu tine este Domnul, cel ce dă lumii prin tine mare milă.

Cuvioase părinte Arsenie, pe calea cea strâmtă şi cu chinuri neabătut ai păşit prin credință, și mai presus de patimi fiind, cu cugetul ceresc, cămară a nepătimirii te-ai arătat; pentru aceea și Hristos primind ostenelile tale, te-a învrednicit slavei și strălucirii celei mai presus de minte.

Cuvioase părinte Arsenie, cu suflet preacurat lui Dumnezeu ai slujit, Celui ce te-a vădit preot dumnezeiește insuflat, și jertfă Lui bine primită cu credință I-ai adus isprăvile faptelor tale celor bune; pentru aceea, cu dumnezeieștile cete ale sfinților te-ai numărat, cu dânșii împreună locuitor făcându-te.

Părinte, de Dumnezeu cugetătorule Arsenie, cu încercările înfrânării curățindu-ți mintea, te-ai umplut de luminarea darurilor de la Duhul; și har de minuni luând, cu rugăciunea multe feluri de patimi ai tămăduit; pentru aceasta în ceruri cu îngerii împreună grăitor ai ajuns, milă și har pentru noi cerând.

Părinte cu totul fericite, cuvioase Arsenie, fericită viață în lume ai petrecut, trecând cu vederea cele pământești; pentru aceea, către slava cea mai presus de lume cu bucurie ai alergat, ca un fierbinte slujitor al lui Hristos, rugându-te pururea pentru noi, cei ce cinstim cu dragoste sfintele tale moaște.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *acelaşi glas*

Alergarea nevoinței cu statornică voie săvârșind, cinstea vieții celei veșnice cu vrednicie ai luat de la Hristos, Arsenie, părinte cuvioase. Că neputința firii tale ai întărit cu nădejdea bunătăților ce vor să fie, ale căror arătări tainic ai primit. Și acum privind slava Unuia Născut Fiu al lui Dumnezeu, nu înceta a te ruga pentru noi, sfinte, să ne izbăvim de smintirile vrăjmașului și să dobândim mântuirea sufletelor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cele cerești te laudă pe tine, ceea ce ești cu daruri dăruită, Maică nenuntită, iar noi cu cuvinte slăvim nașterea ta cea de netâlcuit, Născătoare de Dumnezeu. Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Doxologia mare și apolisul.

La Liturghie

La Fericiri punem 8 stihuri din Canonul sfântului: 4 din Cântarea a 3-a, și 4 din Cântarea a 6-a:

Întru împărăția Ta când vei veni, pomenește-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Pe 12:
Fericiți cei săraci cu duhul, că a acelora este Împărăția cerurilor.
Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Pe 10:
Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.
Fericiți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Pe 8: Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Crucea pe umeri ridicând, pe urmele Mântuitorului cu neclătită minte ai umblat, cele din lume ca stricăcioase lepădând, Sfinte Arsenie și spre nestricăciune cu sârguință grăbind.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Dumnezeiești le cuvinte ale Evangheliei plinind, de Dumnezeu cugetătorule, cu milă pe neputincioși tămăduiești și mângâiere celor ce amarnic pătimesc cu fapta și cuvântul dăruiești, neprefăcute ucenice al lui Hristos, părinte.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Cu rugăciuni aprinse și privegheri și osteneli ale înfrânării ai strălucit, de Dumnezeu purtătorule; celor fără de minte povățuitor te-ai arătat spre desăvârșirea faptei celei bune și tuturor cinstit, Sfinte Arsenie.

Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, că a acelora este Împărăția cerurilor.

Cu legea lui Dumnezeu viața toată rânduindu-ți, ca un lucrător prea iscusit al faptei celei bune, te-ai umplut de lumina cea dumnezeiască, și cu cunoștința celor ce vor să fie îmbogățindu-te, părinte Arsenie, dinainte ai văzut cele de departe ca unele ce sunt de față, de Dumnezeu cugetătorule, lămurit arătând cele încă nelucrate.

Fericiți veți fi când, din pricina Mea, vă vor ocărî și vă vor prigoni și, mințind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Din Răsărit, stea cu lumină nouă ai răsărit, cu ale vieții tale raze aprinzându-ne, Arsenie cuvioase, și risipind al patimilor întuneric.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Cu pricepere duhovnicească împodobindu-te, cuvioase, întinările sufletelor cu cuvântul harului curățești și tuturor arăți, Sfinte Arsenie, nemăsurata bunătate a lui Hristos.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Răbdând mari încercări, Arsenie părinte, vestit te-ai arătat cu faptele cele bune, cu faceri de minuni şi în multe chipuri binefăcând celor ce cu credință se apropie de tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Din sângiurile tale cele fără de prihană, mai presus de fire S-a născut Cel ce toate dintru nimic a alcătuit, Fecioară, și pe noi iarăși ne-a zidit, la slava cea dintâi întorcându-ne.

Troparul, glasul al 5-lea: Vieţuirii cuvioşilor întru aceste vremuri de apoi urmând, părinte Arsenie, te-ai umplut de darurile Duhului celui dumnezeiesc și însuți făcându-te lucrător de minuni, de Dumnezeu purtătorule, belșug de bunătăți de la Dumnezeu dăruiești fiecăruia, cu rugăciunile tale către Domnul.

Alt **tropar**, glasul al 3-lea:

Podobie: Mărturisirea dumnezeieștii credințe...

Viață plăcută lui Dumnezeu săvârșind cu bună cuviință, te-ai arătat vas cinstit al Mângâietorului, de Dumnezeu purtătorule Arsenie, și harul minunilor primind, dăruiești tuturor grabnic ajutor. Părinte cuvioase, roagă pe Hristos Dumnezeu să ne dăruiască nouă mare milă.

Condacul, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Pe floarea nou sădită a Capadociei și pe vasul de mult preț al faptelor celor bune, pe sfințitul Arsenie să lăudăm; că precum un înger în trup viețuind, în ceata tuturor sfinților s-a numărat, cu care împreună pururea se roagă lui Hristos să ne dăruiască nouă iertare de greșale.

La Apostol:

Prochimenul, glasul al 7-lea: Lăuda-se-vor cuvioșii întru slavă.

Stih: Cântați Domnului cântare nouă; lauda Lui în biserica celor cuvioși.

Galateni: „Fraților, roada Duhului este dragostea...” (caută în sâmbăta săptămânii 27).

Evanghelia - Caută la 5 decembrie la Sfântul Sava.

Chinonic: Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de vorbire de rău nu se va teme. (Ps. 111,6)

Mărimuri: Bucură-te, următorule al cuvioșilor și podoaba cea sfințită a Capadociei; bucură-te, cel ce fiecăruia har dumnezeiesc dăruiești, ca unul ce ești de Dumnezeu slăvit, părinte Arsenie.

Distih: Pe Arsenie cel nou între cuvioși Gherasim l-a cântat cu sfinte cântări.

Sursa:
http://www.sihastriaputnei.ro/altele/slujba-sfantului-cuvios-arsenie-capadocianul-10-noiembrie

Paraclisul Sfântului Arsenie Capadocianul

alcătuire a ieromonahului
Athanasie simonopetritul

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşlueşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte *(de 3 ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi **troparele** de umilinţă, glasul 6:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Apoi:

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Începutul obişnuit, apoi:

Tropar, glas 3:

Podobie: Pentru mărturisirea...

Viaţă îndumnezeită bine petrecând, al Mângâietorului vas cinstit te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Arsenie, şi harul minunilor primind, tuturor grabnic ajutor le dai; părinte cuvioase, roagă pe Hristos Dumnezeu să se dăruiască nouă mare milă.

Condac, glas 4:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Floarea cea nou sădită a Capadociei şi vasul cel de mult preţ al virtuţilor, sfinţitul Arsenie să fie cântat de mine. Căci acesta, ca un înger în trup vieţuind, în ceata tu-

turor sfinţilor a ajuns, împreună cu care mijloceşte la Hristos totdeauna să ne dea nouă iertare a greşelilor.

Mărimuri: Bucură-te, părtaşule al cuvioşilor prin sfinţita nevoinţă şi petrecere; bucură-te, lauda monahilor şi a preoţilor, slava Capadociei, părinte Arsenie.

Binecuvântat este Dumnezeul nostru totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Apoi: **Psalmul 142**

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori)

Tropar, glasul 4:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

De Dumnezeu prea luminate, părinte Arsenie, floarea cea cu prea bun miros a Capadociei şi al Bisericii prea mare rugător către Hristos, înalţă ale tale mâini şi al Duhului Sfânt har pogoară în sufletele celor ce rugăciunea ta cea părintească şi vie cer, şi întru tot cinstitelor tale moaşte se închină.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Niciodată nu vom tăcea, de Dumnezeu Născătoare, a vesti puterile tale noi, nevrednicii. Că, de nu ai fi stat înainte rugându-te pentru noi, cine ne-ar fi izbăvit dintru atâtea primejdii? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? De la tine Stăpână nu ne vom depărta, că pe robii tăi pururea îi izbăveşti din toate nevoile.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Şi se cântă canonul al cărui **acrostih** este: „Arsenie, ridică degrab de la noi toată patima. A(thanasie)”.

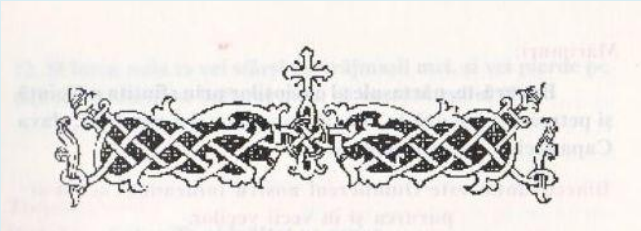

Cântarea 1, glas 8

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea egiptenilor izbăvit, israiliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Arsenie, părinte de minuni făcătorule, vistieria dragostei, rugămu-ne ţie din suflet: cu sfintele tale rugăciuni către Stăpânul degrab ne izbăveşte din felurite patimi.

Stih: ***Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Scăpat-ai din curgerile râului cu ajutorul purtătorului de biruinţă Gheorghe, pentru aceea, pe noi, cei acoperiţi de viforele vieţii, scapă-ne Arsenie, părinte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu pricepere de mic împodobitu-te-ai, casă a dumnezeieştilor harisme ajungând, de care, Arsenie, părtaşi îi arată şi pe cei ce cu credinţă te roagă totdeauna.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Miluieşte lumea, tu cea bună, ca o Maică pe Domnul tuturor înduplecând, şi înainte pune împreună rugător dumnezeiesc, Stăpână pe Arsenie capadocianul.

Cântarea 3

Irmos: Doamne cela ce-ai înălţat bolta cea cerească şi ai zidit Biserica, Tu întăreşte-mă întru dragostea Ta, marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unule de oameni Iubitorule.

Stih: ***Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Biruitor asupra patimilor te-ai arătat, cuvioase, luptând asemenea cuvioşilor cei de demult; pentru aceea, de cunună purtători, părinte, îi arată pe toţi care aleargă la mijlocirea ta.

Stih: ***Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

De Hristos purtător preot şi prea mare nevoitor ai fost, prea sfinte părinte, postind întotdeauna; deci mâinile ridică la Cel de oameni iubitor, ca al Său ajutor să dea tuturor celor ce au trebuinţă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Milostivă inimă şi doctor iscusit făcutu-te-ai farasioţilor, părinte, pe toţi tămăduind cu rugăciuni dumnezeieşti; pentru aceea, pătimirea cea cu anevoie de tămăduit a cancerului o vindeci la cei ce cad la tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

De căderile păcatelor păzeşte, Maică, pe toţi care cu dorire te cinstesc, precum pe Arsenie cel vestit păzitu-l-ai când dintru înălţime a căzut, şi pe robii tăi pe stânca lui Hristos îi întăreşte.

Apoi aceste **stihiri:**

Din tot felul de primejdii ale sufletelor şi ale trupurilor scapă pe cei ce fără vicleşug la tine aleargă, cuvioase şi tuturor dă cu îmbelşugare ale cererilor dezlegare.

Caută cu milostivire, ceea ce eşti cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, la necazul cel cumplit al trupului meu şi vindecă durerea sufletului meu.

[Ectenie...]

Sedealna, glas 2:

Podobie: Ceea ce eşti rugătoare caldă şi zid nebiruit, izvor de milă şi lumii scăpare, cu de-adinsul strigăm către tine Născătoare de Dumnezeu, Stăpână: Vino degrab şi ne izbăveşte pe noi din nevoi, ceea ce eşti singură grabnic folositoare.

De lanţul patimilor fiind îngreuiaţi, Arsenie, tare glas spre tine slobozim, zicând: Tămăduieşte sufletele şi trupurile, şi ne întăreşte pe calea Domnului a merge.

Cântarea 4

Irmos: Auzit-am Doamne Taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Stih: ***Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Învredniceşte-mă, părinte, în chip sfinţit a înălţa la Domnul rugăciuni, după cum tu ale turmei tale cereri, în sac şi în cenuşă, ai adus.

Stih: ***Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Cu mijlocirile tale, cuvioase, întinatul meu suflet spală şi mă învredniceşte întru tot sfântă voia Domnului a săvârşi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe vrăjmaşul ce mă ispiteşte alungă-1, prea cuvioase, precum cu praştia rugăciunilor pe vrăjmaşi de la turma ta ai alungat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Tămăduieşte, Cea-ntru-tot nevinovată, pe mine care după amândouă [1] pătimesc şi mă îndurerez, tu care ai născut pe Doctorul fără de moarte, pe Hristos cel întru-tot puternic.

Cântarea 5

[1] *După trup şi după suflet.*

Irmos: Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale şi cu braţul Tău cel înalt, pacea Ta dă-ne-o nouă, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Acoperă pe noi cu ale tale mijlociri, Arsenie, precum acoperit-ai satul farasioţilor cu ale duhului tău tainice povăţuiri şi lupte.

Stih: ***Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Curata nevoinţă pe noi învredniceşte a iubi, Arsenie prin care sufletul se curăţă de patimi şi Domnului asemenea se face.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe noi luminează care te cinstim, Arsenie şi mângâie cu părtăşia sfinţilor pe cei de lucrurile vieţii necăjiţi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Venit-a asupră-ne năpăstuire, Ceea întru-tot nevinovată, în care cerem împreun' lucrarea a tale mijlociri şi-a lui Arsenie, al tău rugător.

Cântarea 6

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele; că sufletul meu s-a umplut de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad. Dar ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Stih: ***Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Se moleşeşte-a sufletelor vlagă, şi încordarea inimii se 'moaie de feluritele ispite, o, părinte; pentru aceea prea degrabă le ridică, prin ale tale rugăciuni, Arsenie, precum, de trei ori fericite, ridicat-ai pe cei paralizaţi de ani.

Stih: ***Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Călăuzit-ai ale tale oi cuvântătoare către Hristos, între farasioţi de Dumnezeu cugetătorule, prin cinstitele cuvinte şi vieţuirea ta dumnezeiască, topindu-te din dragoste ca ceara; călăuzeşte-ne, dar, şi pe noi cei rătăciţi, Arsenie, către Acela.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dumnezeiasca dragoste păzit-ai aprinsă-n toată viaţa ta, cuvioase; pentru aceea, inimile noastre zgribulite de ale îngerului rău luptări tu le aprinde, şi-ai slavei tale pe toţi ne arată părtaşi, Arsenie-ntru tot cinstite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

A robilor tăi graiuri le ascultă, Fecioară, ca o grabnică ascultătoare, şi cere ajutorul cel iute foarte şi dumnezeiesc al Fiului tău şi Stăpânul; căci unde, dacă nu la tine, cea curată, nădejdile ni le înfăţişăm?

Apoi aceste **stihiri:**

Din tot felul de primejdii ale sufletelor şi ale trupurilor scapă pe cei ce fără vicleşug la tine aleargă, cuvioase şi tuturor dă cu îmbelşugare ale cererilor dezlegare.

Cea fără de prihană, care Cuvântul prin cuvânt, în zilele mai de pe urmă, netâlcuit născutu-L-ai, roagă-L ca una ce îndrăzneala cea de Maică ai.
[Ectenie...]

Condac, glas 2:

Podobie: Păzitoarea creştinilor nebiruită, rugătoare către Făcătorul neîncetată, nu trece cu vederea glasurile de rugăciune ale păcătoşilor, ci sârguieşte ca o bună spre ajutorul nostru, care cu credinţă strigăm ţie: Grăbeşte spre rugăciune şi te sileşte spre mijlocire, pururea păzind Născătoare de Dumnezeu pe cei ce te cinstesc pe tine.

Ca unul ce iubit-ai pe Hristos, Arsenie, al dragostei făcutu-te-ai săvârşitor, dând tuturor, părinte, a cererilor dezlegare; pentru aceea, mai înainte şi acum apucă şi de la noi, ca pe-un păienjeniş, dezleagă, ale vicleanului ispite, ca închinându-ne la ale tale moaşte, cu drag cântări de mulţumire, înţelepte, să îţi dăm.

Prochimen: Cinstită este înaintea Domnului, moartea cuviosului Lui.

Stih: Ce vom răsplăti Domnului pentru toate câte a dat nouă.

Evanghelia de la Matei

Matei 11, 27-30

27. Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu şi nimeni nu cunoaşte pe Fiul, decât numai Tatăl, nici pe Tatăl nu-L cunoaşte nimeni, decât numai Fiul şi cel căruia va voi Fiul să-i descopere.
28. Veniţi la Mine toţi cei osteniţi şi împovăraţi şi Eu vă voi odihni pe voi.
29. Luaţi jugul Meu asupra voastră şi învăţaţi-vă de la Mine, că sunt blând şi smerit cu inima şi veţi găsi odihnă sufletelor voastre.
30. Căci jugul Meu e bun şi povara Mea este uşoară.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pentru rugăciunile cuviosului Tău, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Stih: ***Miluieşte-mă Dumnezeule după mare mila ta şi după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegea mea.***

Stihira, glas 6:

Podobie: Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

De Hristos luminate soare, dumnezeiască slavă a capadocienilor, a celor ce se nevoiesc podoabă, laudă a preoţilor şi izvorul minunilor îmbelşugat, cuvioase, nu înceta către Hristos a mijloci, Arsenie, pentru-ai tăi robi ce rugăciunea-ţi cer, părinte; pe noi ne scoate cu blândeţe din ale trupului şi sufletelor patimi, ca la a moaştelor tale raclă cu evlavie să ne-nchinăm, şi cu bunăvoire să Îl slăvim pe Cel ce minunat pe tine te-a făcut.

Cântarea 7

Irmos: Tinerii, cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credința Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Stih: ***Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Neîncetată având în viaţa ta rugăciunea, cuvioase şi acum stând cu sfinţii împreună, nu înceta a te ruga pururea pentru noi, săracii, şi care cu dorire te cinstim pe tine.

Stih: ***Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Avuţie având şi bogăţie harul necheltuit al Duhului dumnezeiesc, fiecăruia l-ai împărţit, Arsenie, ca un al Domnului înţelept iconom; pe care şi nouă, cu iubire de oameni, în dar îl dăruieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Înalte lucruri săvârşind, părinte, pe sineţi te-ai smerit, Arsenie, dând slavă Domnului ca un smerit cugetător; pentru aceea, dăruieşte-ne smerenie, celor ce mult ne ridicăm asupra Celui Preaînalt.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Precum, Fecioară, lui Arsenie, cuviosul tău, te-ai arătat şi sufletelor celor ce îţi strigă, al îngerului „Bucură-te”, te arată acum, ca ai necazurilor nori să se destrame şi bucuria să le strălucească lor, curată.

Cântarea 8

Irmos: Pe Împăratul ceresc pe care îl laudă îngereştile cete cântaţi-L şi prea înălţaţi-L noroade totdeauna.

Stih: ***Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Precum maice de prunci le-ai arătat pe cele sterpe cu ale tale rugăciuni, Arsenie părinte, aşa pe sufletele cele fără rod cu roade le arată.

Stih: ***Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

La Sfintele Locuri cu evlavia toată închinându-te, locaş dumnezeiesc fă sufletele noastre, pe ele aşezând dumnezeiescul har, Arsenie.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Precum o pasăre ce puii îşi adună, urmat-ai turmei tale ce la tine alerga, părinte; pentru aceea, îi păzeşte pe credincioşii ce la tine fug.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Maică Fecioară, care pe slujitorul tău în muntele Atonului în chip de taină l-ai adus, pe toţi de muntele ceresc înveredniceşte-i.

Cântarea 9

Irmos: Cu adevărat te mărturisim pe tine Născătoare de Dumnezeu noi cei mântuiţi prin tine, Fecioară curată, împreună cu Cetele cele fără de trup, mărindu-te pe tine.

Stih: ***Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Răsăritul luminându-1, apus-ai ca o călătoare stea în insula Kerchira, Arsenie părinte, sfinţind Elada cu trupul tău dumnezeiesc.

Stih: ***Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Arsenie, cu harul care neîncetat din ale tale moaşte iese, tămăduieşte patimile tuturor celor ce cu credinţă a ta dumnezeiască pomenire o cinstesc.

Stih: ***Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Cu următorul tău Paisie, Arsenie, tu te roagă lui Hristos, ca prin povăţuirea voastră, pe El să Îl slăvim, părinte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Tu, sus, cu sfinţii salţi, părinte, iar noi jos, pe pământ, Arsenie, îţi cerem harul mijlocirilor, părinte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)
Înveredniceşte-ne, Fecioară, de vieţuirea cea dumnezeiască cu Arsenie capadocianul laolată, pe noi care fără de încetare, ale tale măriri le lăudăm.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai

cinstită decât heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Mărimuri:

Bucură-te, capadociene, de minuni făcătorule, următorul întru toate al vechilor părinţi; bucură-te, Arsenie, şi primeşte cererile celor ce cu dorire ale tale dumnezeieşti moaşte le cinstesc.

Unde, de trei ori fericite, se săvârşeşte a ta pomenire cu evlavia toată, dă arătat, Arsenie, harul tău şi pierde ale trupurilor patimi, şi sufletelor dăruieşte pacea lui Hristos.

Avut-ai al virtuţilor urmaş, pe care, ca prunc, părinte, l-ai născut din nou întru Hristos; pe el şi împreună rugător cu tine ia-1, cu totul fericite, pe lauda cea mare a Atonului, pe cel dumnezeiesc Paisie.

(În special pentru sfintele biserici care au moaşte ale cuviosului)

Această întru-tot sfinţită şi cinstită casă arată-o, părinte, scăldătoare a Siloamului, tămăduitoare de tot felul de boli şi patimi, ca una ce are, cuvioase, parte din moaştele tale.

Toate Oştile îngerilor, Înaintemergătorul Domnului, cei doisprezece apostoli, toţi sfinţii, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu faceţi rugăciune ca să ne mântuim noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

Obişnuitele tropare..., Ectenie..., otpust.

Apoi glas 2, **Podobie:** Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Stih: ***Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Îngreuiaţi de multe patimi, pe tine te rugăm, cugetătorule de Dumnezeu, Arsenie părinte: tămăduieşte bolile şi ale trupului dureri, şi vindecă a sufletului toată neputinţa, şi născători arată pe cei ce aceasta o voiesc, căci mare rugător, Stăpânul, te-a dăruit pe tine lumii, şi cu lucrare de minuni El te-a cinstit.

Glas 8: Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi, şi ne izbăveşte pe noi de toată nevoia şi necazul.

Glas 2: Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu: păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi.

Stihuri: Rugăciunile celor ce cer de la tine primeşte-le, părinte, izvor fiind Arsenie, al dragostei de oameni.

(Extras din: Sfântul Arsenie capadocianul - Vecernii şi paraclise)

Al doilea Paraclis al Sfântului Arsenie capadocianul

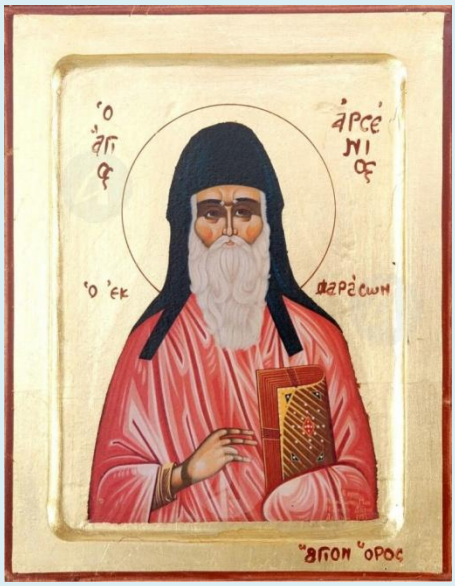

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte *(de 3 ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi **troparele** de umilinţă, glasul 6:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Apoi:

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Începutul obişnuit, apoi:

Psalmul 142

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.

11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori),

Tropar, glas 4:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Prin nevoinţă Domnului bineplăcând, har bogat de la Dânsul ai luat, Arsenie, cel ce eşti împreună cu cetele fără de trup; pentru aceea, te rugăm nu lipsi a mijloci să fim izbăviţi de toată vătămarea şi ocara, cei ce la acoperământul tău ne sârguim, înţelepte, şi caldă sprijineala ta o cerem.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.
aceeaşi ***Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)***

Nu vom tăcea niciodată, Născătoare de Dumnezeu, a spune puterile tale noi nevrednicii. Că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, ce ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea primejdii? Şi cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăveşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50
1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.

8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canon

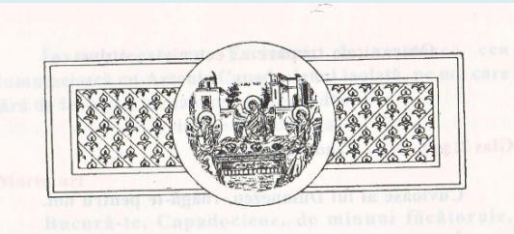

Canonul al cărui **acrostih** este „Har dă-mi, cuvioase părinte. A lui Gherasim”.

Cântarea 1, glas 8

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea egiptenilor izbăvit, israiliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Bucuria cea adevărată dobândind, de toată deznădejdea şi nebunia vrăjmaşului îi izbăveşte, Arsenie, părinte purtătorule de Dumnezeu, pe cei ce la acoperământul tău aleargă.

Răsărit-ai ca o stea nouă, luminând-ne cu vieţuirea ta cea cuvioasă; pentru aceea, întunericul patimilor noastre alungă-l, cuvioase, cu ale tale mijlociri.

De cele curgătoare te-ai depărtat cu totul; pentru aceea, de grijile cele îndurerate mintea şi sufletul şi inima le izbăveşti, ale celor ce de tine se apropie, Arsenie părinte.

A Născătoarei

Tămăduieşte ca o împreun-pătimitoare, Fecioară, inima mea cea cumplit rănită şi cere mie a greşealelor iertare cu ale tale mijlociri la Fiul tău cel milostiv.

Cântarea 3

Irmos: Doamne cela ce-ai înălţat bolta cea cerească şi ai zidit Biserica, Tu întăreşte-mă întru dragostea Ta, marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unule de oameni Iubitorule.

Precum odinioară, cuvioase, de bolile cele de mult feluri pe foarte mulţi ai izbăvit cu rugăciunea către Domnul, aşa din patimile necurate şi din toată supărarea pe noi ne izbăveşte Arsenie, părinte.

Mărind în viaţă pe Domnul tuturor, Arsenie părinte, prea mare slavă dobândit-ai; pentru aceea, din mari primejdii tu ne izbăveşte şi de asupreala celui atotnimicitor. Slujbaş al Domnului şi de o ceată cu nevoitorii, Arsenie cuvioase, tu păzeşte cu al tău reazem această mănăstire ce cu evlavie multă, părinte la cinstitele tale moaşte cade.

A Născătoarei

Ca Pricinuitorul tuturor lumea să mântuiască, trup din curate sângiurile tale a luat, Fecioară; pentru aceea, neputinţa mea trupească o tămăduieşte şi mintea mea cu strălucirea harului o luminează.

Apoi aceste **stihiri:**

Cu ale tale mijlociri, Arsenie, purtătorule de Dumnezeu, de toată asuprirea şi supărarea mântuieşte pe cei ce la ocrotirea ta cea caldă aleargă.

Caută cu milostivire, ceea ce eşti cu totul lăudată, Născătoare de Dumnezeu, la necazul cel cumplit al trupului meu şi vindecă durerea sufletului meu.

Ectenie şi **Sedealna**, glas 2:

Podobie: Ceea ce eşti rugătoare caldă şi zid nebiruit, izvor de milă şi lumii scăpare, cu deadinsul strigăm către tine Născătoare de Dumnezeu, Stăpână: Vino degrab şi ne izbăveşte pe noi din nevoi, ceea ce eşti singură grabnic folositoare.

Pe Hristos, Arsenie, cu sârguinţă roagă să se dea nouă a greşealelor iertare şi vindecarea patimilor şi a sufletului sănătate şi a trupului, şi propăşire în cinstita vieţuire, ca parte să avem de slava cea dumnezeiască.

Cântarea 4

Irmos: Auzit-am Doamne Taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Cu darurile Duhului dumnezeiesc, părinte, luminându-te, în dar, cuvioase, către noi tu te îndură şi de necazul ce ne ţine izbăveşte.

Tăria cea dumnezeiască neputinciosului meu suflet cere-o, Arsenie, ca toată înşelarea şi rătăcirea să o biruiesc, a îngerului celui pierzător.

Ca unul ce ai mântuit pe îndrăciţi din stăpânia celui ce-i luptă, aşa, Arsenie, şi pe noi ne izbăveşte de asuprelile acestuia.

A Născătoarei

Munte dumnezeiesc te-ai arătat, de Dumnezeu Născătoare, şi cu bogate haruri umbrit, din care [a venit] Mântuitorul în lume ca să locuiască, şi pe om a mântuit.

Cântarea 5

Irmos: Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale şi cu braţul Tău cel înalt, pacea Ta dă-ne-o nouă, Iubitorule de oameni.

Înalţă a noastră inimă, părinte cuvioase, la dragostea desăvârşită a lui Hristos, în pace ocârmuindu-ne, Arsenie.

Cu ploile cele de taină ale mijlocirilor tale către Domnul stinge văpaia patimilor ce ne topeşte Arsenie, părinte.

Sfărâmă, înţelepte, meşteşugirile vrăjmaşului, păzind nevătămată de uneltirea lui, rugămu-te, această mănăstire.

A Născătoarei

Îndreptează-ne, Fecioară, la viaţa cea mai bună, ţinând departe năvălirile vrăjmaşului şi pace sufletelor noastre dăruind.

Cântarea 6

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele; că sufletul meu s-a umplut de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad. Dar ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Primit-ai de la Dumnezeu, Arsenie, harul minunilor mântuitor; pentru aceea, toate slăbiciunile sufletelor şi trupurilor le tămăduieşte totdeauna, de care nevătămat tu mă păzeşte, pe cel ce scap la acoperământul tău, părinte.

Cumplit întreit val al patimilor mele cu liniştirea caldei tale mijlociri spre potolire-1 schimbă şi la limanul voii celei dumnezeieşti, părinte, nevătămat pe mine mă călăuzeşte, ca unul ce ai îndrăznire către Domnul.

Numărându-te în ceata sfinţilor, ca unul ce-n chip sfânt ţi-ai petrecut viaţa, acestei mănăstiri, Arsenie, îi cere pace şi bucurie şi sfinţire, ca una ce dumnezeieşti moaştele tale le-a dobândit ca o dumnezeiască comoară.

A Născătoarei

Pe al tuturor Mântuitor şi Făcătorul născând din pântecele tău cel fără de prihană, de a vrăjmaşului nebunie mă mântuieşte, Fecioară, şi întăreşte-mă cu frica Ziditorului, ca în chip neabătut să calc pe calea sfintei voi.

Apoi aceste **stihiri:**

Cu ale tale mijlociri, Arsenie, purtătorule de Dumnezeu, de toată asuprirea şi supărarea mântuieşte pe cel ce la ocrotirea ta cea caldă aleargă.

Cea fără de prihană, care Cuvântul prin cuvânt în zilele mai de pe urmă netâlcuit născutu-L-ai, roagă-L, ca una ce îndrăzneala cea de Maică ai.

[Ectenie...]

Condac, glas 2:

Podobie:

Cu nevoinţa ta slăvind pe Domnul, învrednicitu-te-ai de slava cea dumnezeiască de la El; pentru aceea, de necinstea necazurilor şi făcătoarelor de stricăciune patimi ne izbăveşte, purtătorule de Dumnezeu, Arsenie.

Prochimen: Cinstită este înaintea Domnului, moartea cuviosului Lui.

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

Evanghelia de la Matei

Matei 11, 27-30

27. Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu şi nimeni nu cunoaşte pe Fiul, decât numai Tatăl, nici pe Tatăl nu-L cunoaşte nimeni, decât numai Fiul şi cel căruia va voi Fiul să-i descopere.
28. Veniţi la Mine toţi cei osteniţi şi împovăraţi şi Eu vă voi odihni pe voi.
29. Luaţi jugul Meu asupra voastră şi învăţaţi-vă de la Mine, că sunt blând şi smerit cu inima şi veţi găsi odihnă sufletelor voastre.
30. Căci jugul Meu e bun şi povara Mea este uşoară.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pentru rugăciunile cuviosului Tău, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Stih: ***Miluieşte-mă Dumnezeule după mare mila ta şi după mulţimea îndu-rărilor Tale curăţeşte fărădelegea mea.***

Glas 6, **Podobie:** Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Răsărind ca o stea nou luminată din răsărit, cu strălucirile virtuţilor pe toţi ce te cinstesc îi luminezi; pentru aceea, acum, cuvioase, de toată vătămarea luptătorului vrăjmaş şi de orice necaz şi de înconjurările cele de multe feluri, de boli şi supărări, păzeşte neräniţi cu ale tale rugăciuni la Domnul, Arsenie, slujitor al lui Hristos, pe cei ce cu evlavie la ale tale sfinte moaşte cad.

[Preotul: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău...]

Cântarea 7

Irmos: Tinerii, cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credința Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Cu cuget cald apropiindu-se femeile cele mai înainte sterpe, maici s-au făcut prin moaştele tale dumnezeieşti, bucuroase fiind de prunci cu sprijineala ta, Arsenie, de trei ori fericite.

Cu mijlocirea ta curăţitoare rănile sufletului meu le curăţeşte şi pricini dă-mi de pocăinţă adevărată, ca un sprijinitor al meu fierbinte, Arsenie sfinţite, al îngerilor împreună cetăţean.

Cinstit dumnezeiesc dar dobândit-a, Arsenie părinte, a Teologului mănăstire dumnezeieşti moaştele tale, de care cu credinţă apropiindu-se, dumnezeiescul har îl ia şi nevăzut se umple de bucuria cea cerească.

A Născătoarei

Întinzând harul cel îmbelşugat, Fecioară, al acoperământului tău peste noi, întoarce de la noi pân' la sfârşit tot vicleşugul ucigaşului de om vrăjmaş şi la cărarea mântuirii ne călăuzeşte.

Cântarea 8

Irmos: Pe Împăratul ceresc pe care îl laudă îngereştile cete cântaţi-L şi prea înălţaţi-L noroade totdeauna.

Cu sfânt toiagul veghii tale celei dumnezeieşti ca nişte oi ne du, părinte, la ale nemuririi tainice păşuni.

De sus priveşte pe cei ce cu evlavie înainte la ale tale moaşte stau şi dă acestora, părinte, ale ajutorării tale- mbelşugate arătări.

Acoperă neîncetat, cu ocrotirea ta cea părintească, această sfântă mănăstire a Teologului, ce cu credinţă de ale tale dumnezeieşti moaşte se apropie.

A Născătoarei

Tămăduieşte sufletul meu cel neputincios, Fecioară, şi mie dă lacrimi de pocăinţă, să te slăvesc pe tine, cea plină de har.

Cântarea 9

Irmos: Cu adevărat te mărturisim pe tine Născătoare de Dumnezeu noi cei mântuiţi prin tine, Fecioară curată, împreună cu Cetele cele fără de trup, mărindu-te pe tine.

De toată nebunia izbăveşte, a nevăzuţilor şi cei văzuţi vrăjmaşi, tu, purtătorule de Dumnezeu Arsenie, această turmă care cu credinţă te măreşte.

Cu cuvioşii împreună dănţuind, cu ei, tu, purtătorule de Dumnezeu Arsenie, roagă-te pentru noi, cei care ale tale dumnezeieşti biruinţe lăudăm.

De acum cu îngerii-ntru cei de sus, părinte, cântând pe Dumnezeu Cel în Treime, pururea mijloceşte să se mântuiască cei ce te cinstesc, cuvioase.

A Născătoarei

Ca pe Maica lui Dumnezeu cântămu-te, Fecioară, şi netăcut „Bucură-te” îţi strigăm; căci pururea cu mijlocirea ta ne mântuim, Fecioară.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Mărimuri:

Bucură-te, părtaşule al cuvioşilor prin sfinţita nevoinţă şi petrecere; bucură-te, lauda monahilor şi a preoţilor, slava Capadociei, părinte Arsenie.

Cu ostenelile îmbunătăţitei vieţuiri, părinte, de cugetele pământeşti pe tine curăţind, harul minunilor primit-ai de la Dumnezeu, tuturor cele mai bune arătând, Arsenie.

Cumplite patimi ai tămăduit, părinte, şi ai smerit a dracilor tărie, de-a căror vătămare neîncetat păzeşte pe noi, Arsenie, ca unul ce la Hristos ai îndrăzneală.

Cu bucurie ai intrat în a virtuţii luptă, cu gând cugetător la cer, şi a nepătimirii haruri ai cules, Arsenie părinte, cugetătorule de Dumnezeu şi împreună cetăţean cu îngerii.

Păzeşte şi acoperă de orişice urgie dumnezeiasca mănăstire a teologului Ioan, ce l-ale tale moaşte cu credinţă se închină şi strigă la al tău ajutor, părinte.

Dă cetei monahiilor, părinte, blagoslovenie părintească şi zel dumnezeiesc spre luptele duhovniceşti, Arsenie, şi de cursele şarpelui să le izbăveşti.

Toate oştile îngerilor, Înaintemergătorul Domnului, cei doisprezece apostoli, toţi sfinţii, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu faceţi rugăciune ca să ne mântuim noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

Obişnuitele tropare..., ectenie..., otpust.

Apoi: glas 2, **Podobie:** Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Stih: ***Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Rugămu-te, pe toţi care la racla dumnezeieştilor tale moaşte cu credinţă cad, Arsenie, de toată înconjurarea şi necazul izbăveşte-i, şi nerănită de sminteli această mănăstire o păzeşte cu sprijineala ta, şi cere dezlegare de greşeale şi scăpare de orice boală celor ce ale tale fapte bune fericesc.

Glas 8: Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi, şi ne izbăveşte pe noi de toată nevoia şi necazul.

Glas 2: Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu: păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Distih: Arsenie, primeşte rugăciunea aceasta şi dă harul tău lui Gherasim.

(Extras din: Sfântul Arsenie capadocianul - Vecernii şi paraclise)

Imnografie

Condacul Sfântului Arsenie, capadocianul: Pe floarea cea de curând răsărită a Capadociei şi pe vasul cel de mult preţ al virtuţilor, pe sfinţitul Arsenie să îl lăudăm, căci acesta ca un înger în trup petrecând, s-a făcut părtaş tuturor Sfinţilor, cu care se roagă totdeauna lui Hristos, să ne dăruiască iertare de greşeli.

Troparul Sfântului Arsenie, capadocianul: Viaţă plăcută lui Dumnezeu petrecând şi vas cinstit Mângâietorului făcându-te, purtătorule de Dumnezeu Arsenie, te-ai arătat şi primitor al darului facerii de minuni, tuturor dându-le grabnic ajutor, părinte cuvioase, pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Viețile Sfinților - Viața Sfântului Arsenie capadocianul

Ceea ce l-a determinat să intre în mânăstire este legat de o întâmplare care a avut loc în copilăria lui. Ducându-se cu fratele său, Vlasie, spre ogorul părinţilor, a căzut în apă şi era să se înece. Fratele său a început să se roage la Sfântul mucenic Gheorghe, a cărei biserică se afla în apropiere. Atunci l-a văzut pe Teodor lângă el, care i-a povestit că un călugăr l-a luat din apă, l-a pus pe calul său şi l-a scos afară.

***

Pe numele de botez Teodor, părintele Arsenie Capadocianul s-a născut în satul Kefalohori, din ţinutul Farasa, la anul 1840.

Rămas orfan de ambii părinţi, după terminarea studiilor a intrat în mânăstirea Sfântul Ioan Botezătorul din oraşul Flaviana, la 15 kilometri de Cezareea. La vârsta de 26 ani a fost călugărit şi apoi hirotonit ierodiacon.

Ceea ce l-a determinat să intre în mânăstire este legat de o întâmplare care a avut loc în copilăria lui. Ducându-se cu fratele său, Vlasie, spre ogorul părinţilor, a

căzut în apă şi era să se înece. Fratele său a început să se roage la Sfântul mucenic Gheorghe, a cărei biserică se afla în apropiere. Atunci l-a văzut pe Teodor lângă el, care i-a povestit că un călugăr l-a luat din apă, l-a pus pe calul său şi l-a scos afară.

Sfântul Arsenie nu a fost doar un iubitor de Dumnezeu, ci şi faţă de semenul său, indiferent dacă era creştin sau turc, bogat sau sărac. Oamenii au simţit lucrarea harică a părintelui, atunci când vindeca pe cei bolnavi, izgonea diavoli şi îi elibera pe oameni de stăpânirea celui rău, când ajuta tinerele familii să dobândească prunci. Celor care erau bolnavi şi nu puteau veni le binecuvânta hainele, le scria pe hârtie rugăciuni ca să le citească şi apoi le trimitea prin rude sau cunoscuţi. În cazurile grave, stătea lângă bolnav şi se ruga şi chiar făcea mătănii pentru acesta şi se vindeca. În cazurile de copii îndrăciţi sau paralitici, înţelegând că de vină erau părinţii, după ce le vindeca copilul, le dădea canon de îndreptare părinţilor.

În urma tuturor binefacerilor pe care le făcea, Sfântul Arsenie nu primea niciodată bani şi nici măcar nu-i lua în mână. El spunea: credinţa ortodoxă nu este de vânzare.

Cuviosul Arsenie de asemenea nu primea nici daruri. Un turc i-a adus numeroase daruri drept mulţumire fiindcă soţia lui a dobândit doi copii datorită rugăciunii părintelui. Părintele i-a spus pe un ton aspru: Eu nu adun daruri, n-ai săraci în satul tău? Dă-le lor. Cei care doreau să lase ceva se duceau în biserică unde era o firidă unde lăsau darurile lor acolo, de unde săracii veneau singur şi îşi luau cât le trebuia. Nu luau mai mult de frică să nu-i pedepsească Dumnezeu.

Miercurea şi vinerea, părintele se zăvora în casa lui simplă, dar curată. În fiecare zi făcea priveghere de la nouă seara, până la trei dimineaţa, iar în sărbători se prelungea până dimineaţa şi se termina cu Sfânta Liturghie. Acestea le făcea şi fie biserica Sfântului Ioan Gură de Aur, fie a Maicii Domnului sau a Sfinţilor mucenici Varasihie şi Iona. Avea mare evlavie la Sfântul Ioan Gură de Aur şi la Sfântul mucenic Gheorghe.

Dumnezeu l-a înzestrat pe Sfântul Arsenie şi cu darul înainte-vederii. Astfel a proorocit cu mulţi ani înainte de a pleca în Grecia că, vor merge acolo, că el va trăi 40 de zile şi va muri, iar satul lor se va împrăştia. De asemenea a prevestit şi anii grei al celui de-al doilea război mondial şi ai războiului civil din Grecia

La 14 august 1924 au plecat spre Grecia şi au ajuns pe 14 septembrie în portul Pireu. A slujit aici o Liturghie de Înălţarea Sfintei Cruci şi apoi s-au dus în insula Corfu (Kerkira) unde a slujit două Liturghii în biserica Sfântului Gheorghe şi, după

o scurtă suferinţă, şi-a dat sufletul în mâinile Domnului la 10 noiembrie 1924, având în mâini moaştele Sfântului Ioan Gură de Aur.

A fost naşul şi părintele spiritual al cuviosului Paisie Aghioritul, cel care mai târziu cu mare râvnă a străbătut întreaga Grecie, unde se aflau farasioţi, care au trăit alături de Sfântul Arsenie, şi a strâns laolaltă toate mărturiile lor.

A fost canonizat în anul 1986 de către Patriarhia Ecumenică de Constantinopol. Prăznuirea sa se săvârşeşte la data de 10 noiembrie.

Cuviosul Paisie Aghioritul - Sfântul Arsenie capadocianul

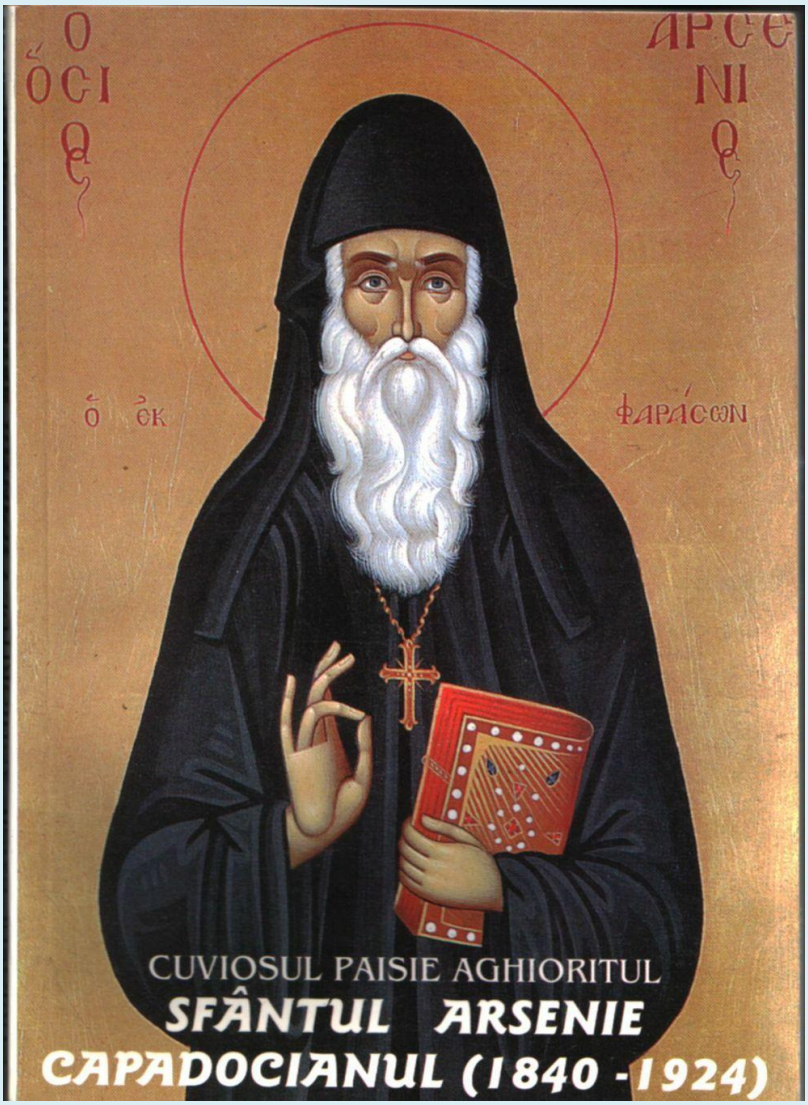

Cuviosul Paisie Aghioritul - Sfântul Arsenie capadocianul:

https://www.academia.edu/44506285/Cuviosul_Paisie_Aghioritul_Sf%C3%A2ntul_Arsenie_Capadocianul

https://archive.org/details/viata-sf.-arsenie-cap.

***

Înainte cuvântare

Acţiunea acestei cărţi se desfăşoară în principal în comuna Farasa din Capadocia, în Asia mică. Actualmente situată în Turcia, Asia mică făcea parte din Grecia încă

de acum aproape 2000 de ani înainte de Iisus Hristos, ca şi Crimeea, Georgia şi Armenia, aflate în împrejurimile Mării Negre. Colonizată de greci, ea fu, precum mărturisesc Epistolele Sfântului apostol Pavel către Galateni şi Efeseni, patria primilor creştini, ca şi aceea a celor mai vestiţi Sfinţi părinţi ai Bisericii Ortodoxe: Vasile cel mare, Grigore Teologul, Ioan Gură de Aur, pe lângă mulţi alţii. Printre cei mai populari sfinţi greci numeroşi sunt cei legaţi de Asia mică şi dintre aceştia amintim pe Sfântul Gheorghe, Sfântul Nicolae şi Sfântul Haralambie. Asia mică furniză o mare parte a uriaşei bogăţii a Bizanţului, atât pe plan material cât şi spiritual, devenind vestită îndeosebi datorită marilor asceţi monahi care s-au născut şi nevoit aici.

Aceste teritorii au fost treptat pierdute de Bizanţ, şi în cele din urmă s-a întâmplat - pentru păcatele creştinilor, Dumnezeu îngăduind cu judecăţile Sale neajunse şi înfricoşate - ceea ce părea de necrezut: însăşi împărăteasa Cetăţilor fu cucerită de turci în 1453 şi împăratul Constantin al Xl-lea Paleologul căzu ca un erou şi martir în luptele crâncene duse la porţile şi pe zidurile cetăţii cu puhoaiele de cotropitori.

Sub jugul aspru şi crud al turcilor, creştinii trebuiră să găsească în noua şi cumplita lor situaţie un mod de a trăi. Unii se convertiră la islamism, în vreme ce alţii trăiră ca şi creştini tăinuiţi. Alţii refuzară orice contact cu ocupanţii alegând să fie marginalizaţi şi să ducă o viaţă necăjită şi plină de lipsuri. Un număr mare dintre ei primiră martiriul pentru dragostea lui Hristos, după ce răbdară chinuri cumplite.
Aceşti creştini, răspândiţi în diferite locuri ale Asiei mici, constituiră un mic leagăn al Ortodoxiei, în calitate de vajnici moştenitori ai Bizanţului şi ai Greciei.

Una dintre aceste oaze ortodoxe fu şi obştea creştinilor din Farasa, care avu marea binecuvântare de a avea - în a 2-a jumătate a secolului al XIX- lea şi 1-ul sfert al celui de al XX-lea - ca învăţător, părinte duhovnicesc şi doctor al sufletelor şi al trupurilor pe Sfântul Arsenie. Un indiciu al uimitoarei fermităţi cu care ei ţineau la identitatea lor elenă este faptul că Sfântul Arsenie dădea adesea copiilor pe care îi boteza prenumele Atena, Elefteria sau Elefterios , spre a le aminti de Patria-Mamă înrobită.

În cele din urmă ei trebuiră să se stabilească în Grecia, în virtutea tratatului de la Lausanne , din 1923.

Hărţuiţi de turci (precum se vede în numeroase pasaje ale cărţii), jefuiţi de bunurile lor, ei întreprinseră lunga călătorie la capătul căreia ajunseră într-o ţară mai puţin ospitalieră decât bogatele întinderi de pământ pe care trebuiseră să le părăsească. Resursele Greciei, stat încă în formare, erau cu totul insuficiente spre a primi un

număr atât de mare de refugiaţi. Totuşi se făcură mari eforturi şi aceşti năpăstuiţi găsiră, în ciuda potrivniciilor, puterea de a-şi reîncepe şi reface viaţa.

În acest context se născu în 1840 viitorul Sfânt Arsenie. El îşi petrecu întreaga sa viaţă în Farasa, pe care nu o părăsi decât pentru a merge în câteva rânduri în pelerinaj în Ţara Sfântă, iar apoi pentru a face îndurerata călătorie spre Grecia, unde trecu la cele veşnice la patruzeci de zile după ce sosiră aici, precum de altfel şi proorocise.

Această carte povesteşte minunata sa viaţă şi se împarte in trei părţi.

⇒ În prima parte, autorul, cuviosul Paisie Eznepidis, povesteşte cum a ajuns să o scrie, în ce chip fu mai întâi atras de subiect - el fusese botezat de Sfântul Arsenie care îi prezisese viitoarea chemare monahală - precum şi felul în care adună şi examină cu multă grijă datele culese înainte de a le aşterne pe hârtie. Pentru aceasta fură necesare mai multe călătorii, deoarece, după cum Sfântul Arsenie le vestise cu mult înainte de a pleca din Capadocia, locuitorii Farasei fuseseră împrăştiaţi prin întreaga Grecie. În această primă parte sunt menţionate şi primele apariţii ale Sfântului după adormirea sa în Domnul.

⇒ Partea a doua o constituie biografia propriu-zisă a sfântului, o înfăţişare pe cât a fost cu putinţă cronologică, a faptelor şi minunilor sale până la sfârşitul său în Kerkira, aducându-se la lumină atât personalitatea sa cât şi lucrarea harului dumnezeesc în el.

⇒ În a treia parte sunt relatate numeroase minuni ale Sfântului a căror natură diferă de cele arătate în partea a doua, care se referă îndeosebi la puterea de a tămădui şi de a imobiliza, pe care a primit-o de la Hristos.

Calea vieţii autorului acestei cărţi - Cuviosul Paisie aghioritul - se aseamănă cu cele a numeroşi sfinţi, precum şi cu cea a Sfântului Arsenie: părinţi evlavioşi, chemare timpurie spre a se afierosi lui Dumnezeu, căreia i-a răspuns cu credincioşie, asceză aspră, apoi o perioadă constând în a dărui din roadele dobândite prin luptă ascetică şi altora, în sfârşit, minuni, întâlniri cu Sfinţii, cu Maica Domnului, cu Hristos însuşi.

Prin această carte, părintele Paisie ne ajută să ne apropiem de viaţa Sfântului Arsenie, dar, prin viaţa sa sfântă, el ne ajută şi mai mult să ne apropiem de sfinţenia părintelui Arsenie.

Stilul cărţii este întru totul deosebit. Un mod de exprimare cald şi firesc la care se adaugă un mare respect faţă de lucrurile lui Dumnezeu. Totodată este cu neputinţă

să nu zâmbeşti lecturând unele dialoguri pline de un umor duhovnicesc de cea mai aleasă calitate.

Lăsăm pe cititor să constate şi multe altele, din analiza cărora înţelegem că ne aflăm pe mâinile unui maestru în arta de a povesti şi ale unui povăţuitor duhovnicesc plin de experienţă, care ştie să ne stimuleze interesul într-un mod nespus de original.

W. I. Lily

15 august 1996
Praznicul Adormirii Maicii Domnului

Viața și minunile Sfântului Arsenie capadocianul (10 noiembrie) istorisite de părintele Paisie Aghioritul

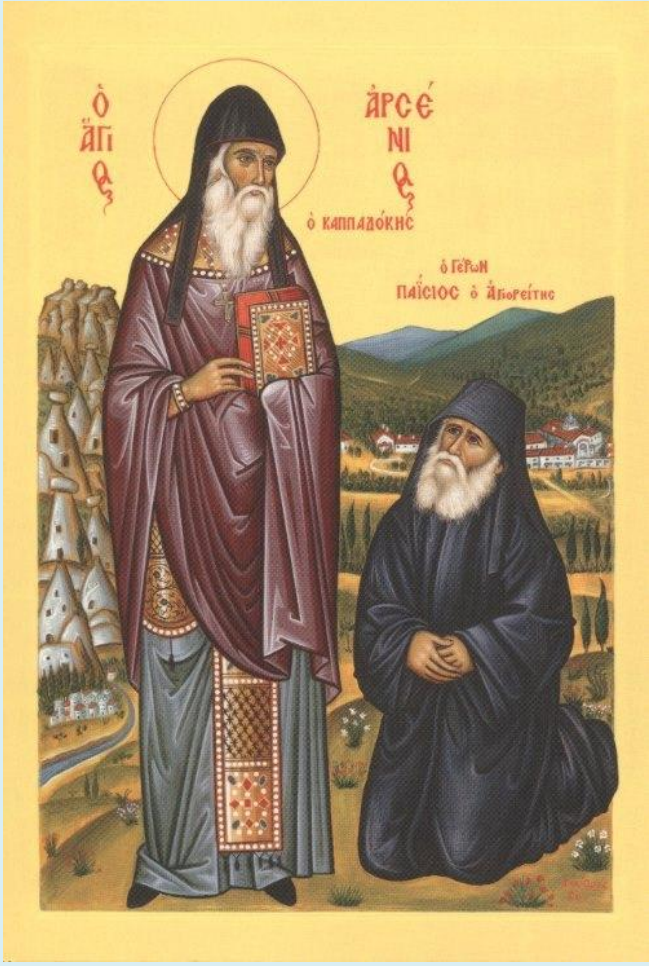

„Unul dintre sfinţii secolului 20 este Sfântul Arsenie capadocianul, originar din Farasa Capadociei. Din vârstă fragedă s-a înrolat în ceata monahilor din Sfânta Mănăstire a cinstitului Înaintemergător din Cesareia (Zinzi-Dere) şi a primit acolo harul preoţiei. Apoi cu inima smerită, ascultând de glasul Bisericii ce l-a chemat, şi-a jertfit viaţa sa de linişte şi a venit la Farasa, unde pentru o perioadă de mai bine de 50 de ani a sfinţit, a învăţat şi a întărit în credinţa şi evlavia străbună pe poporul ortodox din acea provincie îndepărtată. Care popor, pe când avea mai bine de 80 de ani, l-a urmat şi în plecarea din patria sa. A adormit în Domnul în Kerkira în anul 1924, noiembrie 10.” *(Din hotărârea Patriarhală şi Sinodală a Patriarhiei Ecumenice de orânduire în ceata Sfinţilor a ieromonahului Arsenie capadocianul)*

Având în vedere ostenelile cele mai presus de fire ale cuviosului părinte şi toată dragostea să, ce a avut-o pentru lume, pe care a ajutat-o omeneşte şi dumnezeieşte (prin minuni), am considerat, ca datorie obligatorie, să scriu unele din minunile lui

cunoscute spre slava lui Dumnezeu şi din evlavie faţă de sfântul părinte, ca să micşorez puţin nerecunoştinţa mea. *(Părintele Paisie aghioritul, care a fost botezat de către Sfântul Arsenie capadocianul după numele său)*

***

Sus pe o stâncă, înlăuntru într-o peşteră, era o bisericuţă a Maicii Domnului. Farasiotii (locuitori din Farasa Capadociei) au făcut în afara stâncii o terasă de scânduri pentru mai multă lărgime. Ca să ajungă până acolo trebuiau să urce 40 de trepte săpate în stâncă şi altele 120 ce erau făcute din scânduri.

La această bisericuţă a mers să slujească oarecând ca de obicei părintele Arsenie cu Prodromu (cântăreţul şi paraclisierul care a slujit părintelui). Când s-a terminat Sfânta Liturghie, părintele a ieşit puţin pe terasă. Călcând pe o scândură, aceasta s-a desprins din cuie şi părintele a căzut în prăpastie.

Un ţăran, ce l-a văzut din cealaltă parte ca a căzut şi-a lăsat boii în jug şi a alergat să adune - precum crezuse - trupul zdrobit al părintelui. Prodromul n-a priceput nimic pentru că era în biserică şi făcea curăţenie.

Când a ajuns, în prăpastie, a văzut trupul părintelui Arsenie întreg, dar nemişcat. A întins mâna să-l mişte, dar părintele i-a spus: 'Nu mă atinge! N-am nimic!". Părintele a rămas nemişcat nu pentru că s-a lovit, ci datorită unei marii emoţii ce o încercase, deoarece în timp ce cădea în prăpastie, l-a luat în braţe o Femeie, l-a coborât până jos şi l-a lăsat acolo. S-a simţit în sine, în momentul acela, precum însuşi spunea, ca şi cum ar fi fost un prunc în braţele maicii sale.

După emoţia aceea s-a ridicat şi a urcat cele 160 de trepte, care aveau 50 de metri înălţime, mergând iarăşi în bisericuţa Maicii Domnului, unde i-a povestit lui Prodromul ce s-a întâmplat.

Acela fiind preocupat cu aranjarea bisericii nu observase nimic. Ţăranul a mers după aceea la Farasa şi a vestit cele petrecute.

***

Un turc din satul Telelides a spurcat aghiazma de la Sfântul Ioan Gură de Aur, iar sfântul, ca să-l înveţe minte, l-a pedepsit şi i s-a întors capul înspre spate. L-au adus şi pe la la Hagi efendi (Sfântul Arsenie era numit hagi efendi datorită faptului că făcuse pelerinaje în Ţara Sfântă), ca să-i citească şi să se facă bine. Părintele însă l-a ţinut o săptămână, fără să-i citească.

Cântăreţul său, văzând că ţine un turc o săptămână, s-a mirat şi a spus părintelui Arsenie: - Să am binecuvântarea ta, dar de ce-l ţii pe turcul acesta o săptămână, în vreme ce altora, bolnavi mai grav decât el, numai ce le citeai şi se făceau bine îndată?

- Îl ţin să facă canon, deoarece acesta are cap greu şi netrebnic. Dacă-l voi face bine, va merge iarăşi să-şi bage capul lui chel în aghiazmă.

Când s-a sfârşit săptămâna i-a citit, i s-a întors capul la locul său, şi părintele i-a făcut observaţie: „Altădată, când vei vedea lucrurile creştinilor, să te închini lor de departe şi să o iei la sănătoasa”.

***

Anestis Karausoglu îşi aduce aminte că un oarecare preot din Soti, ce avea soţia stearpă, a adus la Hagi efendi o haină a preotesei să-i citească, ca să dobândească copii.

Părintele Arsenie, după ce i-a citit pe ea, a spus preotului: „Preoteasa ta va naşte o fată: să o numeşti Eva”.

Precum s-a şi făcut.

***

Odată au adus de la Telelides la Hagi efendi, într-o zi de miercuri, o musulmancă oarbă pe numele Fatma, ca să-i citească şi să se facă bine.

Fiindcă era închis, însoţitorii oarbei au bătut în uşa chiliei lui destul timp, şi nedeschizând au lăsat-o afară şi au mers la odihnă.

În ceasul acela o femeie din sat, căreia i-a anchilozat mâna, a mers la chilia lui Hagi efendi şi a luat pământ de sub pragul uşii, cu care frecându-şi mâna s-a făcut bine. (Aşa făceau toţi farasioţi în zilele acelea când era închis, şi nu-l deranjau).

Când a văzut-o pe oarbă, a întrebat-o de ce aşteaptă, iar aceea i-a spus pricina.

Atunci săteancă i-a spus: - Ce stai şi pierzi timpul? Nu ştii că Hagi efendi nu deschide miercurea şi vinerea? Ia pământ de la pragul uşii lui şi ungeţi ochii şi te vei face bine, aşa cum toţi facem în aceste zile când ne îmbolnăvim.

Săteanca a plecat în treaba ei. Musulmanca, deşi la început s-a mirat de ceea ce auzise, după aceea însă a început să caute pragul uşii şi, aflându-l, a luat pământ, a început să-şi frece ochii cu el şi îndată a început să bată ca o nebună la uşa părintelui Arsenie, care a deschis şi, văzând că este musulmancă, deşi nu vorbea în ziua aceea, a făcut pogorământ şi a întrebat-o ce vrea.

I-a spus motivul şi părintele a luat Evanghelia, i-a citit şi îndată i-a venit lumina ochilor ei.

Atunci aceea, de mare bucurie, a căzut la picioarele lui şi i s-a închinat cu evlavie, dar părintele a certat-o şi i-a spus: - Dacă vrei să te închini, închină-te lui Hristos, care ţi-a dat lumina, şi nu mie.

După aceea femeia bucuroasă a plecat să-i caute pe însoţitorii ei, şi au plecat apoi spre satul lor.

***

Din Kelmiri au adus la Hagi efendi o femeie leproasă căreia i-a citit şi i-a curăţat lepra. Şi, după cum povestea Prodromu Kartisinoglu, faţa ei era gingaşă ca faţa unui copil.

***

Farasioţii din Drama care s-au stabilit la Tesalonic au povestit că doi Sehi (întâi stătători ai neamului musulman şi vrăjitori) din Hatzi-Pechtes l-au vizitat pe părintele Arsenie.

Părintele i-a primit şi le-a făcut cafea. Sehi au început însă să-i pună întrebări neghioabe şi ameţitoare, ce aduceau numai durere de cap.

Părintele, ca să se debaraseze de ei, le-a spus: - Nu vă pot asculta, deoarece mă doare capul.

Aceia însă n-au înţeles şi unul dintre ei au spus părintelui: - Părinte Efendi, îţi vom face un talisman pe care, dacă-l vei purta, în toată viaţa ta nu te va durea capul.

Părintele le-a spus atunci cu asprime: - Am mai multă putere decât a voastră şi cu puterea lui Hristos pot să fac să nu vă mişcaţi deloc din locul în care staţi. I-a lăsat îndată şi a mers alături, în chilia sa.

Când şi-au terminat cafeaua sehii au vrut să plece, dar în nici un chip n-au putut să se mute din locul unde stăteau, deoarece se simţeau legaţi cu o legătură nevăzută. Atunci au fost nevoiţi să îl strige pe părintele Arsenie, ca să-i dezlege.

Părintele a mers imediat, dar nu le-a vorbit nimic, ci numai le-a făcut semn să plece.

Doar aşa au putut să se desţepenească de la locurile lor. Sehii şi-au înţeles greşeala lor şi i-au cerut iertare părintelui spunându-i din mers: - Părinte Efendi, iartă-ne! Puterea ta este mai mare, pentru că o iei din marea ta credinţă. Noi lucrăm cu satana.

***

Altă dată, povesteau aceiaşi, la pomenirea Sfântului Ioan Gură de Aur, după Sfânta Liturghie credincioşii s-au aşezat să mănânce lângă biserică.

Acolo, la Sfântul Ioan Gură de Aur era un izvor de aghiazmă care ieşea din belşug din gaura unei stânci şi care cădea apoi în cascadă de sus, în râul Zemanti. Uneori izvorul se trăgea înapoi cu totul şi se pierdea.

În timp ce oamenii mâncau, o femeie s-a ridicat şi a mers să ia puţină apă. În clipa aceea apa se trăgea inapi şi femeia a alergat la Hagi efendi să-i spună aceasta.

Hagi efendi a luat Evanghelia şi a mers la gaura din stâncă, a îngenunchiat şi a citit puţin, după care apa imediat a revenit.

Aceasta s-a întâmplat de multe ori. Apa se retrăgea şi revenea din nou după o bucată de vreme.

Atanasie Levidis spune că acest fenomen de „flux şi reflux” era firesc.

Însă robul lui Dumnezeu Hagi efendi ruga pe Stăpânul său, Dumnezeu, şi Acela i-o aducea când voia, fără să aştepte.

***

O cherchează (musulmană) a rugat pe Prodromul lui Kapalus să-i aducă un talisman de la Hagi efendi, deoarece era stearpă, iar bărbatul ei era gata să o lase din pricina asta.

Lui Prodromul i-a fost milă de ea, deoarece era orfană şi singură, fără nici o rudenie, şi lăsându-şi treaba a venit în sat. Deoarece era târziu când a ajuns n-a îndrăznit să meargă el însuşi la părintele, ci a spus oarecarui epitrop să meargă el.

Epitropul a mers şi a luat un talisman, adică rugăciunea pe care i-ar fi citit-o în cazul ei, scrisă pe o hârtie. Fiindcă ştia că chercheza era bogată - bărbatul ei era mare crescător de animale - a fost biruit de lăcomie, luând rugăciunea părintelui Arsenie, ce era împăturită, a înfăşurat-o cu o însemnare de a lui, unde scrise să se trimită piei, brânză, carne etc, chipurile cerute de Hagi efendi.

Le-a dat după aceea lui Prodromu şi acela, fără să ştie nimic, a doua zi a mers şi le-a dat cherchezei cu ale cărui terenuri se învecina.

Aceea purta cu evlavie talismanul, iar însemnarea luând-o, i-a trimis epitropului cele ce-i scrisese, crezând că acela le va duce părintelui Arsenie.

Anul următor chercheza a dobândit un copil şi a trimis în continuare multe lucruri epitropului, fără ca părintele să ştie ceva.

După doi ani a aflat, l-a chemat pe acel epitrop şi i-a făcut observaţii. Epitropul însă, în loc să ceară iertare, din păcate nu recunoştea.

Atunci părintele Arsenie i-a spus: - E mai bine să plăteşti în această viaţă, decât să te osândeşti. De aceea, din clipa aceasta, să se umple trupul tău de bube şi să te mănânce atâta timp cât şi mâncat şi tu brânza şi carnea cherchezei.

Din clipa aceea trupul epitropului s-a umplut de bube şi de o mâncărime mare. Însă n-a putut suporta mâncărimea, şi mergând la părintele Arsenie i-a cerut iertare. Acela l-a iertat, i-a citit şi s-a vindecat.

***

Canaghiotis al lui Entzarapidi, când era de 20 de ani a înnebunit din pricina unei fete de care s-a îndrăgostit. Nebunia lui era foarte gravă şi nu-l puteau lega.

În cele din urmă fratele lui, împreună cu alţii, l-au legat în vreme ce dormea şi l-au dus la Hagi efendi.

Îndată ce părintele a deschis uşa chiliei sale, ca să vadă cine bate şi ce vrea, nebunul, cu toate că era legat în lanţuri, s-a năpustit asupra părintelui Arsenie ca să-l lovească cu mâinile sale legate în lanţuri.

În clipa aceea Părintele a spus: - Doamne Iisuse Hristoase! Şi apoi: - Înapoi, satano!

Nebunul s-a strâns îndată că un ghem. Apoi părintele a luat Evanghelia, i-a citit şi s-a făcut bine pe loc. Apoi şi-a întemeiat şi familie.

***

Osia Karamuratidu, când era tânără căsătorită, purta o broboadă colorată de smirnă.

Părintele Arsenie în repetate rânduri i-a făcut observaţii, ca să o lepede şi să poarte una modestă, precum purtau toate femeile din Farasa, dar aceea nu l-a ascultat.

Într-o zi când a văzut-o din nou i-a spus cu asprime: - Nu voiesc boli franţuzeşti în Farasa. Dacă nu asculţi, să ştii că pruncii pe care îi vei naşte, după ce se vor boteza îţi vor pleca îngeraşi şi nu te vei bucura de nici unul.

Din păcate, nici acum nu l-a ascultat, ci numai după ce i-au plecat doi îngeraşi, a aruncat broboada cea pestriţă şi a mers la părintele Arsenie cerându-şi iertare.

Iar părintele, după ce a iertat-o i-a spus: - Du-te acum cu binecuvântarea Domnului şi pe primul copil ce-l vei naşte, care va fi băiat, îl vom numi Arsenie, iar pe al doilea, care va fi fată, o vom numi Irina. Precum s-a şi făcut.

***

Stela Koglanidu povesteşte că au adus în casa ei părintească un turc mut în vârstă de 30 de ani, şi tatăl ei l-a luat şi l-a dus la părintele Arsenie, ca să-i citească şi să se facă bine.

În timp ce Hagi efendi îi citea Evanghelia, înainte de a termina, mutul a început să vorbească. Apoi l-a adus iarăşi la casa sa pe mutul care acum vorbea. A doua zi rudele lui l-au luat şi au plecat.

***

Sotiria Hristoforidu a povestit că pe o turcoaică oarbă, pe nume Meriama, au adus-o la părintele Arsenie, care i-a citit şi i-a revenit lumina ochilor ei.

***

Odată au venit turcii să-l prade pe Hagi efendi. Auzind că merge multă lume la părintele Arsenie, ei au crezut că are mulţi bani. Părintele însă nici n-a pus vreodată mâna pe bani.

Tâlharii au mers într-o miercuri, ca să-l afle negreşit în chilie, deoarece au aflat că miercurea şi vinerea sta închis în chilia sa.

Doi dintre ei au rămas afară, iar al treilea, după ce a intrat pe fereastră, a deschis uşa chiliei părintelui şi a păşit cu un picior înăuntru.

Acea privire a părintelui Arsenie ai fi spus că a fost curent electric, căci l-a înţepenit aşa cum se afla, înarmat cu cuţite şi pistoale, cu un picior înăuntru şi cu celălalt afară. Părintele, după ce i-a aruncat privirea aceea, şi-a continuat pravila sa netulburat.

Însă ceilalţi doi hoţi, ce erau afară, au început să se neliniştească, deoarece cel dinăuntru întârzia şi se lumina de ziuă; aşa că au intrat şi ei înăuntru.

Când l-au văzut pe prietenul lor nemişcat, cu un picior înăuntrul chiliei şi cu celălalt afară în holul îngust, i-a cuprins frica. Atunci au început să-l roage pe părintele Arsenie să-l ierte şi să-l dezlege pe prietenul lor de acea legătură nevăzută.

Părintele, fără să-şi întrerupă pravila sa i-a făcut semn să plece şi astfel a putut fi dezlegat şi au plecat.

Turcii au mărturisit după aceea şi celorlalţi turci ce au păţit şi spuneau: - Aman, aman! Să nu mergeţi să-l furaţi pe Hagi efendi!

***

Simeon Karausoglu a povestit că Ioan Karausoglu a avut un ogor ce se afla dincolo de paraclisul închinat Sfântului Gheorghe.

Într-o zi când a mers la ogorul său, a aflat un zid ce îngrădea o bucată de pământ dărâmat şi un trup omenesc dezgropat, care fusese îngropat în capul zidului. Trupul acesta omenesc era neputrezit şi se vedea că a fost îngropat de mulţi ani, deoarece îmbrăcămintea sa era de epocă veche. Ioan a mers înfricoşat la Hagi efendi şi i-a spus ce a văzut.

Părintele a pornit imediat într-acolo, fiind urmat şi de alţi farasioţi.

Îndată ce s-a apropiat părintele şi a văzut trupul neputrezit, le-a spus celor de faţă să sape mormânt, în vreme ce el citea rugăciuni de dezlegare deasupra trupului neputrezit. Când au terminat mormântul, l-au îngropat din nou şi au plecat.

Pe drum, la întoarcere, părintele Arsenie le-a spus: „Nu vă neliniştiţi, după trei zile veţi vedea că va putrezi”.

Într-adevăr, când au mers după trei zile, pământul coborâse mult şi se vedea mormântul groapă, pentru că a putrezit tot trupul şi au rămas numai oasele.

***

Moise Koglanidis a povestit că un turc din satul Ahghiavudes a prădat Biserica şi în afară de toate sfintele vase, a luat şi îmbrăcăminţile de argint ale Evangheliilor, iar Evangheliile le-a aruncat pe jos. Toată Farasa s-a tulburat. Când au văzut Evangheliile aruncate, îmi spunea primarul, toţi au încercat să-l afle pe acest turc necurat.

Părintele Arsenie însă nu s-a tulburat deloc, şi le-a spus şi celorlalţi să nu se neliniştească, deoarece tâlharul va veni singur târându-şi picioarele.

După câteva zile îl aduc pe tâlhar la Hagi efendi ca să-i citească şi să-l vindece, deoarece, pe lângă faptul că s-a îndrăcit a şi paralizat de la mijloc în jos şi picioarele şi le târa.

A înapoiat Sfintele vase pe care le-a furat. Şi de atunci nu mai putea fura, căci părintele Arsenie nu l-a vindecat pe loc, ci l-a lăsat o bucată de timp aşa cum era, ca să ia pildă turcii şi să respecte Biserica noastră.

Într-adevăr, s-au înfricoşat turcii din împrejurimi. Plecând în 1924, îşi aduce aminte Vasile Karopulos că, trecând prin Ahghiavudes, părintele Arsenie i-a citit tâlharului şi l-a vindecat de diavol şi de paralizie.

***

Prodromul Eznepidis a povestit că odată au venit mulţi turci în sat şi s-a întâmplat ca el să fie bolnav la pat zvârcolindu-se ca un peşte de nişte friguri puternice. Când l-au înştiinţat nu ştia ce să facă, aflându-se într-o situaţie dificilă, ca primar, de care depindea soarta satului. Atunci a spus celor ce erau în jurul lui să-l ia, aşa cum era, şi să-l ducă la Hagi efendi.

Ceea ce a făcut. Hagi efendi, când l-a văzut în această stare şi aflând că au venit turci, n-a mai apucat să-i citească, ci, fără să piardă deloc timp, a luat un candilocher (lumânare subţire pentru aprins candela), l-a binecuvântat, l-a împăturit în mâna sa cea dreaptă şi i-a spus: „Fugi, voinicule, cu binecuvandarea lui Hristos şi alungă pe turci ca să nu intre în satul nostru”.

Îndată s-a făcut bine cu binecuvântarea sa, a adunat voinicii satului şi a alungat pe turci, fără ca să li se pricinuiască nici o rană.

***

Farasa fiind o comună ortodoxă în plin teritoriu stăpânit de musulmani, se întâmpla adeseori ca să fie atacată de către cete de tâlhari turci, situaţie care era tolerată de către poliţia turcă, fapt pentru care creştini din Farasa umblau înarmaţi pentru apărare, la lupte participând adeseori şi copiii.

Datorită faptului că umblau mereu înarmaţi, uneori atunci când erau petreceri şi se consuma alcool ieşeau altercaţii.

Pentru a preîntâmpina aceste lucruri, părintele Arsenie boteza copiii cu nume care nu se sărbătoreau: Atena, Elefterios; datorită acestui fapt s-au redus petrecerile onomastice în Farasa, şi s-a redus pericolul ca venind turcii să găsească oamenii băuţi, precum s-au redus şi altercaţiile dintre ei.

Datorită faptului că părintele Arsenie boteza după voia sa şi nu după cea a părinţilor sau a naşilor, a fost considerat de mulţi capricios şi dificil.

***

Acelaşi (Prodromul Eznepidis) povestea iarăşi că, altă dată au venit iarăşi mulţi turci să intre în Farasa. Bărbaţii lipseau din sat, unii fiind la ogoarele lor îndepărtate, alţii erau în călătorie. Atunci a fost nevoit să adune copii cei mici, numai ca să arate că sunt mulţi, după care i-a alungat pe copii poruncindu-le să se ascundă.

Câţiva bătrâni care mai erau s-au împrăştiat şi ei, rămânând el singur, hotărât mai bine să moară decât să îi vadă pe turci în sat. I s-au terminat cartuşele şi turcii l-au prins viu. După ce l-au legat bine, l-au dus acasă la el şi l-au urcat pe terasă, acolo unde i-au ridicat spânzurătoarea. Acolo l-au chinuit ca să le dea tot ce are, după care voiau să termine cu el.

În clipa aceea, pe când îl chinuiau, nici el nu ştia de ce i-a venit să spună turcilor: „tot ce am, este la Hagi efendi”.

Turcii nu pierd vremea, şi îl duc la părintele Arsenie. Când părintele a deschis uşa şi a văzut această scenă, s-a înfuriat şi a început să-i certe pe turci pentru că l-au legat şi să-l dezlege degrabă. Le-a spus încă şi „ticăloşi de turci”.

Căpitanul lor s-a mâniat şi şi-a tras hangerul ca să-l taie pe Hagi efendi.

Atunci Hagi efendi îi spune căpitanului turc: - Coboară-ţi mâna uscată tot acum!

Şi o, minune! Mâna turcului a căzut anchilozată în jos, şi hangerul i-a căzut pe pământ.

Când ceilalţi turci din ceată au văzut aceasta, au început să tremure de frică, iar căpitanul lor îl ruga pe părintele Arsenie să-i vindece mâna sa.

Părintele Arsenie i-a făcut semnul Sfintei Cruci pe mână şi i-a vindecat-o.

Şi după ce au dezlegat pe primar i-a certat să nu calce în sat. Şi într-adevăr, din ceata aceea nimeni n-a mai călcat în Farasa.

***

Viaţă plăcută lui Dumnezeu petrecând şi vas cinstit Mângâietorului făcându-te, purtătorule de Dumnezeu Arsenie, te-ai arătat şi primitor al darului facerii de minuni, tuturor dându-le grabnic ajutor, părinte cuvioase, pe Hristos Dumnezeu roagă-l, să ne dăruiască nouă mare milă. (Troparul - glas III)

De floarea cea de curând răsărită a Kapadociei şi pe vasul cel de mult preţ al virtuţilor, pe sfinţitul Arsenie să îl lăudăm, căci acesta ca un înger în trup petrecând, s-a făcut părtaş tuturor Sfinţilor, cu care se roagă totdeauna lui Hristos, să ne dăruiască iertare de greşeli. (Condacul - glas IV, podobie: „Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce”)

Mărimu-te pe tine, părtaşule al cuvioşilor prin petrecerea în nevoinţa cea sfântă; Mărimu-te pe tine lauda monahilor şi a preoţilor, a Kapadociei slavă, părinte Arsenie. (La mărimuri)

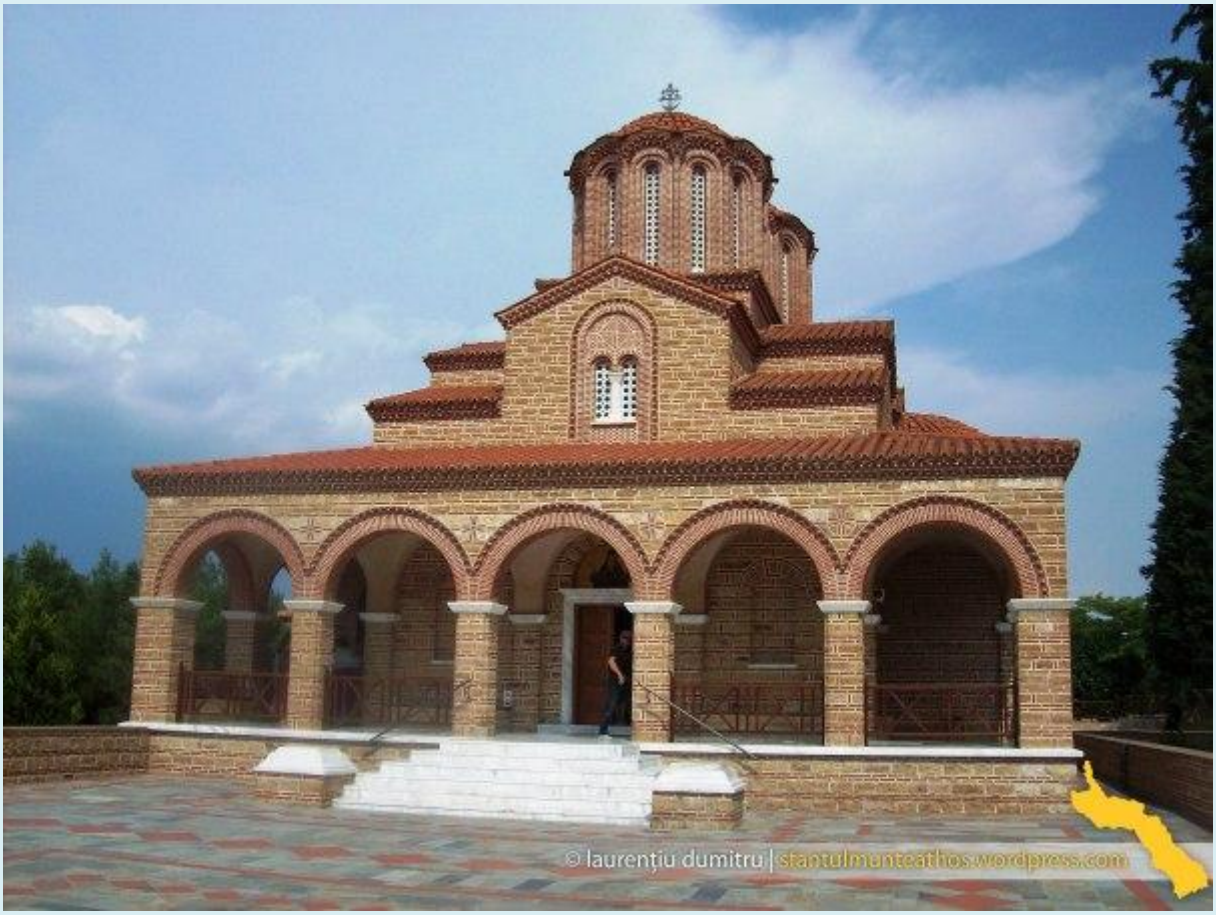

Sursa: Mănăstirea Săraca Foto (jos): Biserica Mănăstirii Sfântul Ioan Teologul de la Suroti © Laurențiu Dumitru

Sursa:
https://sfantulmunteathos.wordpress.com/2013/04/18/viata-si-minunile-sfantului-arsenie-capadocianul-istorisite-de-parintele-paisie-aghioritul/?fbclid=IwAR13Lw0Oi7sumluTtLCwX9xrow-Hl38RY0UovLqGQn3bau5wkz8TtYAnI-k

Sinaxar - Cuviosul Arsenie, capadocianul

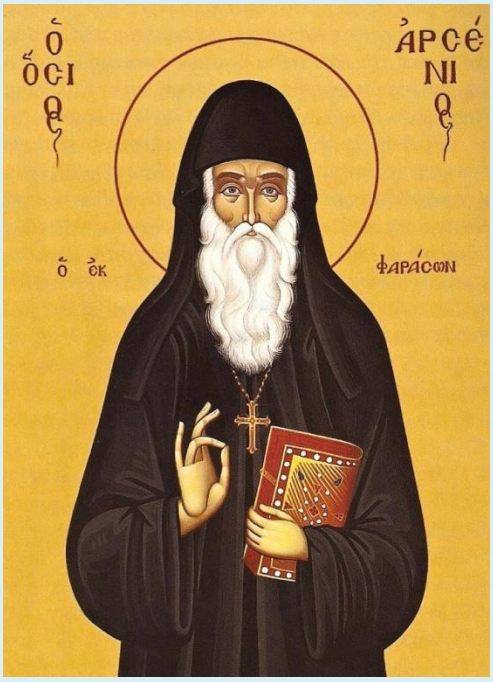

Pe numele de botez Teodor, cuviosul Arsenie capadocianul s-a născut în satul Kefalohori, din ţinutul Farasa, la anul 1840.

Rămas orfan de ambii părinţi, după terminarea studiilor a intrat în mânăstirea Sfântul Ioan Botezătorul din oraşul Flaviana, la 15 kilometri de Cezareea. La vârsta de 26 ani a fost călugărit şi apoi hirotonit ierodiacon.

Ceea ce l-a determinat să intre în mânăstire este legat de o întâmplare care a avut loc în copilăria lui. Ducându-se cu fratele său, Vlasie, spre ogorul părinţilor, a căzut în apă şi era să se înece. Fratele său a început să se roage la Sfântul mucenic Gheorghe, a cărei Biserică se afla în apropiere. Atunci l-a văzut pe Teodor lângă el, care i-a povestit că un călugăr l-a luat din apă, l-a pus pe calul său şi l-a scos afară.

Cuviosul Arsenie nu a fost doar un iubitor de Dumnezeu, ci şi faţă de semenul său, indiferent dacă era creştin sau turc, bogat sau sărac. Oamenii au simţit lucrarea harică a părintelui, atunci când vindeca pe cei bolnavi, izgonea diavoli şi îi elibera pe oameni de stăpânirea celui rău, când ajuta tinerele familii să dobândească prunci. Celor care erau bolnavi şi nu puteau veni le binecuvânta hainele, le scria pe hârtie rugăciuni ca să le citească şi apoi le trimitea prin rude sau cunoscuţi. În cazurile grave, stătea lângă bolnav şi se ruga şi chiar făcea mătănii pentru acesta şi

se vindeca. În cazurile de copii îndrăciţi sau paralitici, înţelegând că de vină erau părinţii, după ce le vindeca copilul, le dădea canon de îndreptare părinţilor.

În urma tuturor binefacerilor pe care le făcea, cuviosul Arsenie nu primea niciodată bani şi nici măcar nu-i lua în mână. El spunea: credinţa ortodoxă nu este de vânzare. Cuviosul Arsenie de asemenea nu primea nici daruri.

Un turc i-a adus numeroase daruri drept mulţumire fiindcă soţia lui a dobândit doi copii datorită rugăciunii părintelui. Părintele i-a spus pe un ton aspru: Eu nu adun daruri, n-ai săraci în satul tău? Dă-le lor. Cei care doreau să lase ceva se duceau în Biserică unde era o firidă unde lăsau darurile lor acolo, de unde săracii veneau singuri şi îşi luat cât le trebuia. Nu luau mai mult de frică să nu-i pedepsească Dumnezeu.

Miercurea şi vinerea, părintele se zăvora în casa lui simplă, dar curată. În fiecare zi făcea priveghere de la nouă seara, până la trei dimineaţa, iar în sărbători se prelungea până dimineaţa şi se termina cu Sfânta Liturghie. Acestea le făcea şi fie Biserica Sfântului Ioan Gură de Aur, fie a Maicii Domnului sau a Sfinţilor mucenici Varasihie şi Iona. Avea mare evlavie la Sfântul Ioan Gură de Aur şi la Sfântul mucenic Gheorghe.

Dumnezeu l-a înzestrat pe cuviosul Arsenie şi cu darul înaintevederii. Astfel a prorocit cu mulţi ani înainte de a pleca în Grecia că, vor merge acolo, că el va trăi 40 de zile şi va muri, iar satul lor se va împrăştia. De asemenea a prevestit şi anii grei al celui de-al doilea război mondial şi ai războiului civil din Grecia.

La 14 august 1924 au plecat spre Grecia şi au ajuns pe 14 septembrie în portul Pireu. A slujit aici o Liturghie de Înălţarea Sfintei Cruci şi apoi s-au dus în insula Corfu (Kerkira) unde a slujit două Liturghii în Biserica Sfântului Gheorghe şi după o scurtă suferinţă, şi-a dat sufletul în mâinile Domnului la 10 noiembrie 1924, având în mâini moaştele Sfântului Ioan Gură de Aur.

A fost naşul şi părintele spiritual al cuviosului Paisie Aghioritul, cel care mai târziu cu mare râvnă a străbătut întreaga Grecie, unde se aflau farasioţi, care au trăit alături de Sfântul Arsenie, şi a strâns laolaltă toate mărturiile lor.

După sosirea farasioţilor în Grecia, aceştia s-au împrăştiat în diferite locuri, dar în sufletul lor imaginea părintelui Arsenie a rămas vie. Mulţi dintre ei credeau în sfinţenia părintelui, dar nu aveau curajul să deschidă mormântul. Cel care a făcut

demersurile pentru a i se deschide mormântul a fost cuviosul Paisie Aghioritul (1924-1994), căruia cuviosul Arsenie i-a fost duhovnic.

Două motive l-au determinat să facă această faptă. Primul era un omagiu adus cuviosului Arsenie pentru faptul că i-a dat numele de botez şi a prezis că îi va călca pe urme, adică va deveni călugăr. Al doilea motiv este acesta: în 1945, fraţii săi au fost în Kerkira şi au luat pământ de la mormântul părintelui Arsenie şi l-au aruncat pe un consătean care nu putrezise şi minunea s-a petrecut, trupul celui mort s-a făcut ţărână.

Cu aceste amintiri şi după ce cu mare râvnă a străbătut întreaga Grecie, unde se aflau farasioţi, care au trăit alături de Sfântul Arsenie, şi a strâns laolaltă toate mărturiile lor, cuviosul Paisie a venit în toamna anului 1958 în insula Kerkira. Atunci au scos sfintele moaşte din mormânt şi au făcut o slujbă în cinstea părintelui Arsenie.

Apoi, cuviosul Paisie a aşezat moaştele la Mănăstirea „Sfântul Ioan evanghelistul" de la Suroti, lângă Tesalonic, unde se găsesc şi astăzi.

Cuviosul Arsenie capadocianul a fost canonizat în anul 1986 de către Patriarhia Ecumenică de Constantinopol. Prăznuirea sa se săvârşeşte la data de 10 noiembrie.

Sursa:
https://marturieathonita.ro/cuviosul-arsenie-capadocianul/?fbclid=IwAR2LeuOMKOeMKSsYn814Qp8TBXTp_34wdkA31cjjcfJKpEfJx1MYNAJtnCY

Rânduiala de rugăciune folosind cazurile psalmilor cuviosului Arsenie

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.

11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

A Preasfintei Născătoare de Dumnezeu

Sub milostivirea ta scăpând, Născătoare de Dumnezeu, rugăciunile noastre nu le trece cu vederea, ci din primejdii ne slobozește pe noi, una curată, una binecuvântată.

Troparul cuviosului Arsenie capadocianul: Viaţă plăcută lui Dumnezeu petrecând și vas cinstit Mângâietorului făcându-te, purtătorule de Dumnezeu Arsenie, te-ai arătat și primitor al darului facerii de minuni, tuturor dându-le grabnic ajutor; părinte cuvioase, pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Citim cazul pentru care voim să ne rugăm și în continuare Psalmul corespunzător.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule! *(de trei ori)*

Doamne miluiește, Doamne miluiește, Doamne miluiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Doxologia

Ție slavă se cuvine, Doamne Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, închinămu-ne Ţie, slăvimu-Te, mulţumim Ţie pentru slava Ta cea mare.

Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte Atotţiitorule, Doamne, Fiule, Unule Născut, Iisuse Hristoase şi Duhule Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mieluşelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluieşte-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primeşte rugăciunea noastră, Cel ce şezi de-a dreapta Tatălui şi ne miluieşte pe noi.

Că Tu eşti Unul Sfânt, Tu eşti Unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta şi voi lăuda numele Tău în veac şi în veacul veacului.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam şi în neam.

Eu am zis: Doamne, miluieşte-mă, vindecă sufletul meu, că am greşit Ţie.

Doamne, la Tine am scăpat, învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu.

Că la Tine este izvorul vieţii, întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta celor ce Te cunosc pe Tine.

Învredniceşte-ne, Doamne, în ziua aceasta fără de păcat să ne păzim noi.

Bine eşti cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri, şi lăudat şi prea slăvit este numele Tău în veci. Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine.

Bine eşti cuvântat, Doamne, învaţă-mă îndreptările Tale.

Bine eşti cuvântat, Stăpâne, învaţă-mă îndreptările Tale.

Bine eşti cuvântat, Sfinte, învaţă-mă îndreptările Tale.

Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea.

Ţie se cuvinte laudă, Ţie se cuvine cântare, Ţie slavă se cuvine, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Diferitele cazuri în care se citesc psalmii

Psalmul 1: (Fericit bărbatul, care nu a umblat)
Atunci când plantează pomi sau viţă de vie, ca să rodească.

Psalmul 2: (Pentru ce s-au tulburat neamurile?)
Pentru ca Dumnezeu să-i lumineze pe cei care merg la congrese.

Psalmul 3: (Doamne, de ce s-au înmulţit cei ce mă necăjesc?)
Pentru ca să se depărteze răutatea de la oameni; pentru ca să nu-i chinuiască și să-i mâhnească pe nedrept pe semenii lor.

Psalmul 4: (Când Te-am chemat, m-ai auzit)
Pentru ca Dumnezeu să-i vindece pe oamenii sensibili, care s-au îmbolnăvit de melancolie din pricina purtării oamenilor nemiloși.

Psalmul 5: (Graiurile mele ascultă-le, Doamne)
Pentru ca Dumnezeu să vindece ochii răniţi, loviţi de omul rău.

Psalmul 6: (Doamne, nu întru mânia Ta să mă certi)
Pentru ca Dumnezeu să-l slobozească pe omul căruia i s-au făcut farmece.

Psalmul 7: (Doamne Dumnezeul meu, în Tine am nădăjduit)

Pentru cei care au pătimit de frica, de înfricoșările și de amenințările oamenilor răi.

Psalmul 8: (Doamne Dumnezeul meu, cât de minunat este Numele Tău)
Pentru cei care au pătimit rău de la demoni sau de la oamenii vicleni.

Psalmul 9: (Mărturisi-mă-voi Ţie, Doamne… povesti-voi toate)
Pentru ca să înceteze să te mai înfricoșeze demonii în somn sau cu închipuiri în timpul zilei.

Psalmul 10: (În Domnul am nădăjduit)
Pentru soţii cu inima împietrită care se ceartă și se despart. (Când îl chinuiește pe nedrept cel aspru sau cea aspră pe cel sensibil).

Psalmul 11: (Mântuiește-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios)
Pentru cei nebuni care au și răutate și fac rău oamenilor.

Psalmul 12: (Până când, Doamne, mă vei uita până în sfârșit?)
Pentru cei care suferă de ficat.

Psalmul 13: (Zis-a cel nebun întru inima sa: nu este Dumnezeu)
Pentru (izgonirea) demonului înfricoșător (de trei ori pe zi, trei zile).

Psalmul 14: (Doamne, cine va locui în locașul Tău?)
Pentru ca hoţii să-și schimbe gândul și să se întoarcă fără izbândă și pocăiţi.

Psalmul 15: (Păzește-mă, Doamne, că întru Tine am nădăjduit)
Ca să se afle cheia când s-a pierdut.

Psalmul 16: (Auzi, Doamne, dreptatea mea)
Pentru mare clevetire (de trei ori pe zi, trei zile).

Psalmul 17: (Iubi-Te-voi, Doamne, vârtutea mea)
Atunci când se face cutremur sau calamitate, potop de ape și trăsnete.

Psalmul 18: (Cerurile spun slava lui Dumnezeu)
Pentru ca mamele să se slobozească la nașterile lor.

Psalmul 19: (Auză-te Domnul în ziua necazului)
Pentru soţii care nu fac copii datorită unei infirmităţi, pentru ca să-i vindece Dumnezeu și să nu se despartă.

Psalmul 20: (Doamne, întru puterea Ta se va veseli împăratul)
Pentru ca Dumnezeu să înmoaie inimile bogaţilor, pentru a face milostenie celor săraci.

Psalmul 21: (Dumnezeule, Dumnezeul meu, ia aminte)
Pentru ca Dumnezeu să împiedice incendiile, pentru ca să nu se facă rău.

Psalmul 22: (Domnul mă paşte şi nimic nu-mi va lipsi)
Pentru ca Dumnezeu să îmblânzească copiii neastâmpăraţi şi neascultători, care îi mâhnesc pe părinţii lor.

Psalmul 23: (Al Domnului este pământul şi plinătatea lui)
Pentru ca să se deschidă uşa, atunci când se pierde cheia

Psalmul 24: (Către Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu)
Pentru oamenii pe care îi pizmuieşte mult diavolul şi le aduce mereu piedici în viaţa lor, ca să cârtească.

Psalmul 25: (Judecă-mă, Doamne, că eu întru nerăutate am umblat)
Atunci când cere cineva ceva bun de la Dumnezeu, pentru ca să i-l dea fără să-l vatăme.

Psalmul 26: (Domnul este luminarea mea şi mântuitorul meu)
Pentru ca Dumnezeu să-i păzească pe săteni de oştirile vrăjmaşe, ca să nu facă rău oamenilor şi jafuri în gospodăriile lor.

Psalmul 27: (Către Tine, Doamne, voi striga)
Pentru ca Dumnezeu să-i vindece pe cei bolnavi de neurastenie şi pe toţi cei care suferă de nervi.

Psalmul 28: (Aduceţi Domnului, fii ai lui Dumnezeu)
Pentru cei care suferă de rău de mare şi se tem când este furtună mare.

Psalmul 29: (Înălţa-Te-voi, Doamne, că m-ai ridicat)
Pentru cei care se primejduiesc departe, printre popoarele barbare şi necredincioase, ca să-i păzească Dumnezeu pe ei, iar pe aceia să-i lumineze şi să-i îmblânzească ca să-L cunoască pe Dumnezeu.

Psalmul 30: (În Tine, Doamne, am nădăjduit)

Pentru ca Dumnezeu să dea belșug semănăturilor și roadelor din pomi, atunci când vremea nu este prielnică.

Psalmul 31: (Fericiţi cărora s-au iertat fărădelegile)
Pentru ca să afle călătorii drumul, atunci când se rătăcesc și se chinuiesc.

Psalmul 32: (Veseliţi-vă, drepţilor, întru Domnul)
Pentru ca Dumnezeu să descopere adevărul în privinţa celor închiși pe nedrept, ca să fie eliberaţi.

Psalmul 33: (Binecuvânta-voi pe Domnul în toată vremea)
Pentru cei care se află în agonia morţii, când sunt chinuiţi de demoni în ceasul morţii sau pentru oștirile vrăjmașe, atunci când amenință să calce hotarele ca să facă rău.

Psalmul 34: (Judecă, Doamne, pe cei ce-mi fac mie strâmbătate)
Pentru ca Dumnezeu să-i slobozească pe oamenii plini de bunătate de cursele oamenilor vicleni, care își bat joc de oamenii lui Dumnezeu.

Psalmul 35: (Zis-a călcătorul de lege întru sinea sa)
Pentru a se șterge cu desăvârșire vrăjmășia de după certuri sau neînţelegeri.

Psalmul 36: (Nu râvni celor ce viclenesc)
Pentru oamenii răniţi profund de crimele făcătorilor de rele.

Psalmul 37: (Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine)
Când te dor maxilarele din pricina dinţilor stricaţi.

Psalmul 38: (Zis-am: „Păzi-voi căile mele”)
Pentru ca oamenii cei părăsiţi și nefericiţi să găsească de lucru, ca să nu se întristeze.

Psalmul 39: (Așteptând am așteptat pe Domnul)
Pentru ca să revină dragostea între șefi și funcţionari, atunci când se creează neînţelegeri.

Psalmul 40: (Fericit cel ce înţelege pe sărac și pe sărman)
Pentru ca mamele să se slobozească la naștere, când au naștere prematură.

Psalmul 41: (În ce chip dorește cerbul)

Pentru tineri când se îmbolnăvesc de dragoste, când este rănită o persoană și se întristează.

Psalmul 42: (Judecă-mă, Dumnezeule, și apără dreptatea mea)
Pentru ca să fie sloboziţi cei robiţi din temniţele neamului vrăjmaș.

Psalmul 43: (Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit)
Pentru ca Dumnezeu să descopere adevărul soţilor care nu se înţeleg, ca să se împace.

Psalmul 44: (Răspuns-a inima mea cuvânt bun)
Pentru oamenii care suferă de inimă sau de rinichi.

Psalmul 45: (Dumnezeu este scăparea noastră și puterea)
Pentru tinerii pe care vrăjmașul îi împiedică să facă familie (să se căsătorească).

Psalmul 46: (Toate neamurile bateţi din palme)
Pentru a se liniști slujitorul sau robul când fuge rănit sufletește de la stăpânul său și să afle de lucru.

Psalmul 47: (Mare este Domnul și lăudat foarte)
Atunci când se fac mari catastrofe și jafuri de către cete de piraţi barbari. (Să se citească continuu 40 de zile).

Psalmul 48: (Auziţi acestea toate neamurile)
Pentru cei face fac munci primejdioase.

Psalmul 49: (Dumnezeul dumnezeilor, Domnul, a grăit)
Pentru ca oamenii rătăciţi să se pocăiască și să se întoarcă la Dumnezeu, ca să se mântuiască.

Psalmul 50: (Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta)
Atunci când din pricina păcatelor noastre vine mânia pedagogică a lui Dumnezeu (epidemie de boală și de moarte la oameni sau la animale).

Psalmul 51: (Ce te fălești întru răutate, puternice?)
Pentru ca stăpânitorii împietriţi la inimă să se pocăiască și să se facă milostivi, ca să nu chinuiască poporul.

Psalmul 52: (Zis-a cel nebun întru inima sa: Nu este Dumnezeu)

Pentru ca Dumnezeu să binecuvinteze mrejele ca să se umple de pește.

Psalmul 53: (Dumnezeule, întru Numele Tău mântuiește-mă)
Pentru ca Dumnezeu să-i lumineze pe cei bogaţi care au robi cumpăraţi, ca să-i slobozească.

Psalmul 54: (Auzi, Dumnezeule, rugăciunea mea)
Pentru ca să se restabilească numele cel bun al familiei care a fost clevetită.

Psalmul 55: (Miluiește-mă, Dumnezeule, că m-a călcat omul)
Pentru cei sensibili care au fost răniţi sufletește de semenii lor.

Psalmul 56: (Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă)
Pentru oamenii care suferă de durere de cap din pricina multei mâhniri.

Psalmul 57: (Oare cu adevărat grăiţi dreptate)
Pentru ca să se îndrepte spre bine lucrurile celor care lucrează pentru bine, să împiedice Dumnezeu orice lucrare vicleană a demonilor sau a oamenilor pizmași.

Psalmul 58: (Scoate-mă de la vrăjmașii mei, Dumnezeule)
Pentru muţi, ca Dumnezeu să le dea grai.

Psalmul 59: (Dumnezeule, lepădatu-ne-ai pe noi și ne-ai surpat)
Pentru ca Dumnezeu să descopere adevărul, când este clevetită o mulţime de oameni.

Psalmul 60: (Auzi, Dumnezeule, cererea mea)
Pentru cei care se îngreuiază la lucru, fie din trândăvie, fie din frică.

Psalmul 61: (Au nu lui Dumnezeu se va supune sufletul meu?)
Pentru ca Dumnezeu să slobozească din încercări pe omul slab la suflet, care nu are răbdare și cârtește.

Psalmul 62: (Dumnezeule, Dumnezeul meu, către Tine mânec)
Pentru a rodi ogoarele și pomii, când este lipsă de apă.

Psalmul 63: (Auzi, Dumnezeule, glasul meu)
Când este mușcat omul de lup sau de câine turbat. (Sfântul le dădea să bea și din apă binecuvântată).

Psalmul 64: (Ţie se cuvinte cântare, Dumnezeule, în Sion)
Pentru ca negustorii să aibă binecuvântare, ca să nu pălăvrăgească și să nedreptăţească pe oamenii simpli.

Psalmul 65: (Strigaţi Domnului tot pământul)
Pentru ca cel viclean să nu aducă ghinioane în case și să mâhnească familiile.
Psalmul 66: (Dumnezeu să Se milostivească spre noi)
Pentru ca să se binecuvinteze păsările (crescătoriile de păsări).

Psalmul 67: (Să Se scoale Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui)
Să se slobozească maicile care se îngreuiază să lepede, atunci când pătimesc ceva rău.

Psalmul 68: (Mântuiește-mă, Dumnezeule, că au intrat ape)
Atunci când se fac catastrofe și râurile se revarsă luând case și oameni.

Psalmul 69: (Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte!)
Pentru oamenii sensibili care se mâhnesc pentru cel mai mic lucru și se deznădăjduiesc, ca să-i întărească Dumnezeu.

Psalmul 70: (În Tine, Doamne, am nădăjduit)
Pentru oamenii părăsiţi care devin împovăraţi din invidia diavolului și ajung la deznădejde, ca să afle ajutor și ocrotire de la Dumnezeu.

Psalmul 71: (Dumnezeule, judecata Ta dă-o împăratului)
Pentru ca Dumnezeu să binecuvinteze noua recoltă, pe care ţăranii au adus-o în casele lor.

Psalmul 72: (Cât de bun este Dumnezeul lui Israil)
Pentru ca să se pocăiască oamenii făcători de rele.

Psalmul 73: (Pentru ce, Dumnezeule, ne-ai lepădat)
Pentru ca Dumnezeu să-i păzească pe ţăranii care lucrează pe ogoarele lor, atunci când vrăjmașii au înconjurat satul.

Psalmul 74: (Mărturisi-ne-vom Ţie, Dumnezeule)
Pentru ca să se îmblânzească stăpânul barbar, și să nu-i chinuiască pe semenii lui, pe lucrători.

Psalmul 75: (Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu)

Pentru mama care se teme la naștere, ca s-o întărească și s-o păzească Dumnezeu.

Psalmul 76: (Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Dumnezeu)
Atunci când nu există înţelegere între părinţi și copii, pentru a-i lumina Dumnezeu, ca să asculte copiii pe părinţi, iar părinţii să arate dragoste.
Psalmul 77: (Luaţi aminte, poporul meu, la legea Mea)
Pentru ca Dumnezeu să-i lumineze pe cei care împrumută, ca să nu-i silească pe semenii lor pentru datoria lor și să fie milostivi.

Psalmul 78: (Dumnezeule, venit-au neamurile în moștenirea Ta)
Pentru ca să păzească Dumnezeu satele de jafuri și catastrofe din partea armatelor vrăjmașe.

Psalmul 79: (Cel ce paști pe Israil, ia aminte)
Pentru ca să-l vindece Dumnezeu pe om, atunci când i se umflă fața și-l doare tot capul.

Psalmul 80: (Bucuraţi-vă de Dumnezeu, ajutorul nostru)
Pentru ca Dumnezeu să aibă grijă de cei săraci, care sunt lipsiţi și se mâhnesc din pricina lipsei și se amărăsc.

Psalmul 81: (Dumnezeu a stat în adunarea dumnezeilor)
Pentru ca oamenii să cumpere produsele ţăranilor, pentru ca aceștia să nu se întristeze și amărască.

Psalmul 82: (Dumnezeule, cine se va asemăna Ţie?)
Pentru ca Dumnezeu să-i împiedice pe oamenii răi care vor să facă ucideri.

Psalmul 83: (Cât de iubite sunt locașurile Tale)
Pentru ca Dumnezeu să păstreze bine toate bunurile casei, animalele și produsele producătorilor.

Psalmul 84: (Bine ai voit, Doamne, spre pământul Tău)
Pentru ca Dumnezeu să-i vindece pe oamenii care au fost răniţi de tâlhari și au pătimit și din pricina fricii.

Psalmul 85: (Pleacă, Doamne, urechea Ta)
Pentru ca Dumnezeu să izbăvească lumea atunci când vine holera și mor oameni.

Psalmul 86: (Temeliile Sionului în munţii cei sfinţi)
Pentru ca Dumnezeu să prelungească viaţa familiștilor care mai au obligaţii familiale.

Psalmul 87: (Doamne Dumnezeul mântuirii mele)
Pentru ca Dumnezeu să ocrotească pe toţi oamenii fără ocrotire, care sunt chinuiţi de semenii lor nemilostivi.

Psalmul 88: (Milele Tale, Doamne, în veac le voi cânta)
Pentru ca Dumnezeu să-i întărească pe oamenii cei bolnăvicioși și neputincioși, pentru a putea lucra, fără să se obosească și să se mâhnească.

Psalmul 89: (Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă)
Pentru ca Dumnezeu să dea ploaie atunci când este secetă sau când seacă fântânile, să scoată apă.

Psalmul 90: (Cel ce locuiește în ajutorul Celui Preaînalt)
Pentru ca să piară diavolul atunci când se arată omului și-l înfricoșează.

Psalmul 91: (Bine este a se mărturisi Domnului)
Pentru ca Dumnezeu să dea înţelepciune oamenilor ca să sporească duhovnicește.

Psalmul 92: (Domnul a împărăţit, întru podoabă S-a îmbrăcat)
Pentru ca Dumnezeu să păzească corabia când se primejduiește de furtună puternică pe mare. (Arunca și apă sfinţită în cele patru părţi ale corabiei).

Psalmul 93: (Dumnezeul izbândirilor, Domnul)
Pentru ca Dumnezeu să-i lumineze pe oamenii cei fără rânduială, care pricinuiesc probleme neamului și tulbură poporul, chinuindu-l cu neorânduieli și vrăjmășii.

Psalmul 94: (Veniţi să ne bucurăm în Domnul)
Pentru a nu se apropia vrăjile de cei căsătoriţi și a crea probleme și neînţelegeri.

Psalmul 95: (Cântaţi Domnului cântare nouă, cântaţi)
Pentru ca Dumnezeu să dea auz celor surzi.

Psalmul 96: (Domnul a împărăţit, să se bucure pământul)
Pentru a se depărta vrăjile de la oameni.

Psalmul 97: (Cântaţi Domnului cântare nouă, că lucruri minunate)

Pentru ca Dumnezeu să dea mângâiere oamenilor întristaţi, ca să nu se mâhnească peste măsură.

Psalmul 98: (Domnul a împărăţit, să se mânie popoarele)
Pentru ca Dumnezeu să-i binecuvinteze și să-i umple de Har pe tinerii care vor să se afierosească Lui.

Psalmul 99: (Strigaţi lui Dumnezeu tot pământul)
Pentru ca Dumnezeu să binecuvinteze și să împlinească dorinţele dumnezeiești ale oamenilor.

Psalmul 100: (Milă și judecată voi cânta Ţie, Doamne)
Pentru ca Dumnezeu să dea harisme oamenilor făcători de bine, ca să-i ajute pe semenii lor.

Psalmul 101: (Doamne, auzi rugăciunea mea, și strigarea mea)
Pentru ca Dumnezeu să-i binecuvinteze pe oamenii cu funcţii înalte, ca să ajute lumea cu bunătate și înţelegere.

Psalmul 102: (Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul, şi toate cele dinlăuntrul meu)
Pentru a veni ciclul (la femei) când întârzie.

Psalmul 103: (Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul; Doamne Dumnezeul meu)
Pentru ca Dumnezeu să binecuvinteze bunurile oamenilor, ca să nu fie lipsiţi și să se mâhnească, ci să slăvească pe Dumnezeu.

Psalmul 104: (Mărturisiţi-vă Domnului și chemaţi)
Pentru ca oamenii să se pocăiască și să-și mărturisească păcatele lor.

Psalmul 105: (Mărturisiţi-vă Domnului… Cine va grăi)
Pentru ca Dumnezeu să-i lumineze pe oameni, ca să nu se abată din calea mântuirii.

Psalmul 106: (Mărturisiţi-vă Domnului… Să zică)
Pentru ca Dumnezeu să ridice sterpiciunea femeilor.

Psalmul 107: (Gata este inima mea, Dumnezeule)

Pentru ca Dumnezeu să-i smerească pe vrăjmaşi, ca să-şi schimbe intenţiile lor cele rele (de 7 ori pe zi, 7 zile).

Psalmul 108: (Dumnezeule, lauda mea să nu o taci)
Pentru ca Dumnezeu să-i vindece pe lunateci sau să-i miluiască pe martorii mincinoşi, ca să se pocăiască.

Psalmul 109: (Zis-a Domnul Domnului meu)
Pentru ca cei mai tineri să aibă respect faţă de cei mai mari.

Psalmul 110: (Mărturisi-mă-voi Ţie, Doamne… în sfatul)
Pentru ca să se pocăiască judecătorii cei nedrepţi şi să judece cu dreptate poporul lui Dumnezeu.

Psalmul 111: (Fericit bărbatul care se teme de Domnul)
Pentru ca Dumnezeu să-i păzească pe soldaţi, atunci când merg la război.

Psalmul 112: (Lăudaţi, tineri, pe Domnul)
Pentru ca Dumnezeu să dea binecuvântări văduvei sărace, ca să-şi plătească datoriile şi să scape de închisoare (De 3 ori pe zi, 3 zile).

Psalmul 113: (Întru ieşirea lui Israil din Egipt)
Pentru ca Dumnezeu să vindece copii întârziaţi mintal şi cu mongolism.

Psalmul 114: (Iubit-am, că Domnul va auzi)
Pentru ca Dumnezeu să dea binecuvântări şi mângâiere nefericiţilor copii săraci, ca să nu fie dispreţuiţi de copiii celor bogaţi şi să se mâhnească.

Psalmul 115: (Crezut-am, pentru aceea am grăit)
Pentru ca Dumnezeu să vindece înfricoşătoarea patimă a minciunii.

Psalmul 116: (Lăudaţi pe Domnul toate neamurile)
Pentru ca familiile să păstreze dragostea şi armonia între ele şi să-L slăvească pe Dumnezeu.

Psalmul 117: (Mărturisiţi-vă Domnului… Zică, dar, casa)
Pentru ca Dumnezeu să-i smerească pe barbari când înconjoară satul şi-l ameninţă, şi să întoarcă intenţiile lor cele rele (de 3 ori pe zi, şapte zile).

Psalmul 118: (Fericiţi cei fără prihană în cale)

Pentru ca Dumnezeu să-i lovească pe barbari și să smerească mândria lor, atunci când junghie femeile și copiii nevinovaţi. (de 3 ori pe zi, 7 zile).

Psalmul 119: (Către Domnul, când m-am necăjit, am strigat)
Pentru ca Dumnezeu să dea răbdare şi îngăduinţă oamenilor care sunt nevoiţi să fie împreună cu oameni vicleni și nedrepţi.

Psalmul 120: (Ridicat-am ochii mei la munţi)
Pentru ca Dumnezeu să-i păzească pe robi de mâini vrăjmașe, ca să nu le facă rău până ce se vor slobozi.

Psalmul 121: (Veselitu-m-am de cei ce mi-au zis mie)
Pentru ca Dumnezeu să-i vindece pe oamenii ce suferă de deochi.

Psalmul 122: (Către Tine am ridicat ochii mei)
Pentru ca Dumnezeu să dea lumină orbilor și să vindece ochii bolnavi.

Psalmul 123: (De n-ar fi fost Domnul întru noi)
Pentru ca Dumnezeu să-i păzească pe oameni de șerpi, ca să nu-i muște.

Psalmul 124: (Cei ce se nădăjduiesc spre Domnul ca Muntele Sionului)
Pentru ca Dumnezeu să păzească proprietăţile oamenilor drepţi de oameni răi.

Psalmul 125: (Când a întors Domnul robia Sionului)
Pentru ca Dumnezeu să-i vindece pe oamenii care suferă mereu de dureri de cap.

Psalmul 126: (De n-ar zidi Domnul casa)
Pentru ca Dumnezeu să liniștească familia, atunci când se ceartă.

Psalmul 127: (Fericiţi toţi cei ce se tem de Domnul)
Pentru ca să nu se apropie răutatea vrăjmașului niciodată de case și să se menţină pacea și binecuvântarea lui Dumnezeu în familie.

Psalmul 128: (De multe ori s-au luptat cu mine din tinereţile mele)
Pentru ca Dumnezeu să-i vindece pe oamenii care suferă de migrenă, de dureri de cap și să-i miluiască pe oamenii cei împietriţi la inimă și lipsiţi de discernământ, care îi mâhnesc pe cei sensibili.

Psalmul 129: (Dintru adâncuri am strigat către Tine, Doamne)

Pentru ca Dumnezeu să dea curaj și nădejde începătorilor, ca să nu se îngreuieze în munca lor.

Psalmul 130: (Doamne, nu s-a înălţat inima mea)
Pentru ca Dumnezeu să dea oamenilor pocăinţă și mângâiere cu nădejde, ca să se mântuiască.

Psalmul 131: (Adu-Ţi aminte, Doamne, de David)
Pentru ca să I se facă milă lui Dumnezeu de lume, atunci când din pricina păcatelor noastre se fac mereu războaie.

Psalmul 132: (Iată acum, ce este bun sau ce este mai veselitor)
Pentru ca Dumnezeu să lumineze neamurile să se împrietenească și să se liniș-tească oamenii.

Psalmul 133: (Iată, acum binecuvântaţi pe Domnul)
Pentru ca Dumnezeu să-i păzească pe oameni de orice primejdie.

Psalmul 134: (Lăudaţi Numele Domnului, lăudaţi slugi pe Domnul)
Pentru ca oamenii să se adune în vremea rugăciunii și să se unească mintea lor cu Dumnezeu.

Psalmul 135: (Mărturisiţi-vă Domnului… Mărturisiţi-vă Dumnezeului)
Pentru ca Dumnezeu să-i ocrotească pe refugiaţi, când își părăsesc casele lor și pleacă să se izbăvească de barbari.

Psalmul 136: (La râul Babilonului)
Pentru ca Dumnezeu să-l întărească pe omul care are un caracter nestatornic.

Psalmul 137: (Mărturisi-mă-voi Ţie, Doamne… și înaintea Îngerilor)
Pentru ca Dumnezeu să-i lumineze pe mai-marii locului, ca oamenii să afle înţe-legere pentru cererile lor.

Psalmul 138: (Doamne, cercatu-m-ai și m-ai cunoscut)
Pentru ca diavolul să înceteze să-i mai ispitească pe oamenii sensibili cu gânduri hulitoare.

Psalmul 139: (Scoate-mă, Doamne, de la omul viclean)
Pentru ca Dumnezeu să îmblânzească pe familistul certăreţ, care chinuiește toată familia.

Psalmul 140: (Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă)
Pentru ca Dumnezeu să îmblânzească pe conducătorul barbar al locului, care îi chinuiește pe semenii lui.

Psalmul 141: (Cu glasul meu către Domnul am strigat,…rugat)
Pentru ca Dumnezeu să-l îmblânzească pe răzvrătitul care face rău. Și kurd de ar fi, se face miel.

Psalmul 142: (Doamne, auzi rugăciunea mea)
Pentru ca Dumnezeu s-o păzească pe mamă în vremea sarcinii, ca să nu lepede.

Psalmul 143: (Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul meu)
Pentru ca Dumnezeu să liniștească pe poporul tulburat, ca să nu se facă război civil.

Psalmul 144: (Înălţa-Te-voi, Dumnezeul meu, Împăratul meu)
Pentru ca Dumnezeu să binecuvinteze lucrările oamenilor, ca să fie bineplăcute lui Dumnezeu.

Psalmul 145: (Laudă, suflete al meu, pe Domnul)
Pentru ca Dumnezeu să oprească hemoragiile oamenilor.

Psalmul 146: (Lăudaţi pe Domnul, că bun este psalmul)
Pentru ca Dumnezeu să-i vindece pe oamenii care au fost loviţi și răniţi la maxilare de către oameni răi.

Psalmul 147: (Laudă, Ierusalime, pe Domnul)
Pentru ca Dumnezeu să îmblânzească animalele sălbatice din munte, ca să nu facă rău oamenilor și pagube în semănături.

Psalmul 148: (Lăudaţi pe Domnul din ceruri)
Pentru ca Dumnezeu să facă vreme prielnică, ca oamenii să aibă belșug de roade și să-L slăvească pe Dumnezeu.

Sfârșitul cazurilor Sfântului Arsenie

Psalmul 149: (Cântaţi Domnului cântare nouă)
Ca recunoștință și mulţumire lui Dumnezeu pentru marile Lui faceri de bine și pentru multa Sa dragoste, care nu are hotare și ne rabdă (stareţul Paisie).

Psalmul 150: (Lăudaţi pe Dumnezeu întru Sfinţii Săi)
Pentru ca Dumnezeu să dea bucurie și mângâiere fraţilor noștri întristaţi, care se află în străinătate, și fraţilor noștri adormiţi, care se află într-o străinătate mai îndepărtată. Amin. (stareţul Paisie).
Extras din Despre rugăciune - Cuviosul Paisie aghioritul, editura Evanghelismos.

Sursa:
https://marturieathonita.ro/randuiala-de-rugaciune-folosind-cazurile-psalmilor-cuviosului-arsenie/?fbclid=IwAR3LZstG5LEoEHGZRBGSt3MNCtezw-RFLM3qWmgCwKNIzGw7RNK7QAg2SRk

Pr. Silviu Cluci - Arsenie capadocianul, un sfânt al zilelor noastre

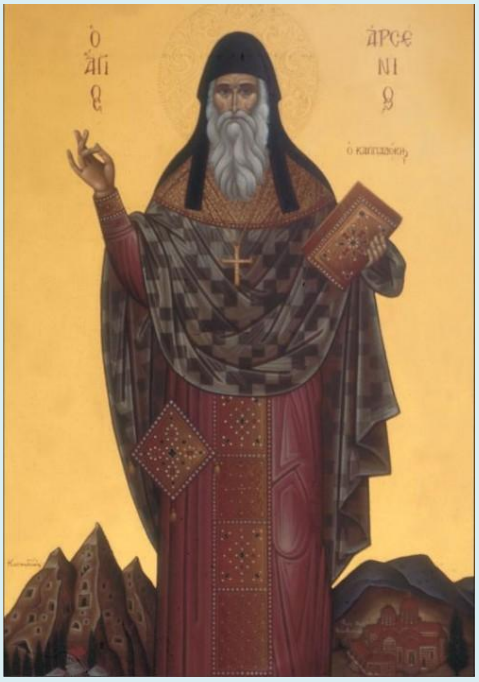

Trecut la Domnul în anul 1924, Sfântul Arsenie capadocianul este unul dintre sfinţii zilelor noastre care a propovăduit Ortodoxia prin însăşi viaţa şi trăirea sa. A săvârşit nenumărate minuni atât în timpul vieţii, cât şi după mutarea sa la Domnul, vindecând mulţi credincioşi, dar şi necredincioşi.

Deşi chilia lui se afla în mijlocul lumii, a reuşit să trăiască afară de lume. La aceasta, precum şi la săvârşirea minunilor l-au ajutat cele două zile pe săptămână în care stătea închis în chilia sa şi se ruga.

Cuviosul Arsenie s-a născut în satul Kefalohori, din ţinutul Farasa (vechea Capadocie), la anul 1840, în familia învăţătorului Elefterie şi a soţiei sale Varvara, cărora milostivul Dumnezeu le-a dăruit doi copii: Vlasie şi Teodor, cel din urmă fiind Sfântul Arsenie.

S-a călugărit la 26 de ani

Timpurile în care a trăit Sfântul Arsenie au fost foarte grele pentru creştini: erau prigoniţi pentru credinţa ortodoxă, erau izolaţi de ceilalţi creştini, vieţile lor erau puse în pericol, femeile erau luate şi umilite în haremurile turceşti, bărbaţii ucişi şi copiii luaţi şi despărţiţi de familiile lor. Toate acestea nu erau înfăptuite de autorităţile turceşti, ci teţii (turcii răzvrătiţi) erau făptaşii cu acordul tacit al oficialilor.

Dar, cu toate acestea, farasioţii erau renumiţi pentru credinţa şi dragostea lor de a rămâne oameni curaţi.

Ajuns orfan de ambii părinţi, după terminarea studiilor, intră în Mănăstirea „Sfântul Ioan Botezătorul” din oraşul Flaviana (la 15 kilometri de Cezareea), unde, la vârsta de 26 de ani, este călugărit cu numele de Arsenie şi apoi hirotonit ierodiacon.

La 30 de ani este hirotonit ieromonah şi este făcut arhimandrit de mitropolitul Paisie al II-lea. De la acesta a primit drept ascultare să meargă în satul natal şi să păstorească creştinii ortodocşi de acolo.

Dar, mai înainte de a pleca spre satul natal, face o călătorie la Locurile Sfinte pentru a-I mulţumi lui Dumnezeu, dar şi pentru a se întări şi mai mult în credinţă. De aceea a fost numit de compatrioţii săi şi Hagi-efendi. Reîntors acasă, a amenajat o sală unde copiii se strângeau şi învăţau carte.

Dar nu s-a îngrijit doar de copii, ci şi de tineri şi de cei în vârstă. Alături de activitatea pedagogică, Sfântul Arsenie a avut şi o bogată activitate misionar-filantropică, fiind un apărător al credinţei ortodoxe împotriva propagandei protestante.

Faima sa a depăşit cu mult mediul oamenilor credincioşi, fiind căutat chiar de către turci pentru a fi tămăduiţi de boli grele. Sfântul Arsenie nu refuza pe nimeni şi nici nu primea daruri sau plată de la cineva.

Dragostea părintelui s-a arătat şi asupra familiilor sărace, cărora le trimitea prin cântăreţul lui prescuri.

Şi-a proorocit ziua morţii

Nu trebuie trecută cu vederea trăirea sa duhovnicească. Se ştie că miercurea şi vinerea se zăvora în casa lui simplă, că mânca turte de orz pe care şi le făcea singur. În fiecare zi făcea priveghere de la nouă seara până la trei dimineaţa, iar în sărbători se prelungea până dimineaţa şi se termina cu Sfânta Liturghie.

Pentru viaţa sa curată, însuşi patriarhul ecumenic avea mare evlavie la Sfântul Arsenie, căruia îi scria, se consulta cu el şi chiar i-a propus să fie episcop, însă el a refuzat.

Dumnezeu l-a înzestrat pe Sfântul Arsenie şi cu darul înainte-vederii. Astfel, cu mulţi ani înainte de a pleca în Grecia, a proorocit data morţii sale.

Cu puţin timp înainte de a pleca spre Grecia, el a botezat copiii ca nu cumva să moară nebotezaţi, a ascuns sfintele vase în Biserica Sfinţilor mucenici Varasihie şi Iona şi în cimitirul creştin.

La 14 august 1924 au plecat spre Grecia şi au ajuns pe 14 septembrie în portul Pireu. A slujit Liturghia de Înălţarea Sfintei Cruci şi s-a dus în Insula Corfu (Kerkira) unde a slujit două liturghii în Biserica Sfântului Gheorghe şi după o scurtă suferinţă şi-a dat sufletul în mâinile Domnului, la 10 noiembrie 1924, având în mâini moaştele Sfântului Ioan Gură de Aur.

Canonizarea Sfântului Arsenie capadocianul

După sosirea farasioţilor în Grecia, aceştia s-au împrăştiat în diferite locuri, dar în sufletul lor imaginea părintelui Arsenie a rămas vie. Mulţi dintre ei credeau în sfinţenia părintelui, dar nu aveau curajul să deschidă mormântul. Cel care a făcut demersurile pentru a i se deschide mormântul a fost cuviosul Paisie Aghioritul (1924-1994), căruia Sfântul Arsenie i-a fost duhovnic.

Două motive l-au determinat să facă această faptă.

- ✓ *Primul era un omagiu adus Sfântului Arsenie pentru faptul că i-a dat numele de botez şi a prezis că îi va călca pe urme, adică va deveni călugăr.*
- ✓ *Al doilea motiv este acesta: în 1945, fraţii săi au fost în Kerkira şi au luat pământ de la mormântul părintelui Arsenie şi l-au aruncat pe un consătean care nu putrezise şi minunea s-a petrecut, trupul celui mort s-a făcut ţărână.*

Cu aceste amintiri şi după ce cu mare râvnă a străbătut întreaga Grecie, unde se aflau farasioţi, care au trăit alături de Sfântul Arsenie, şi a strâns laolaltă toate mărturiile lor, cuviosul Paisie a venit în toamna anului 1958 în insula Kerkira. Atunci au scos sfintele moaşte din mormânt şi au făcut o slujbă în cinstea părintelui Arsenie. Apoi, cuviosul Paisie a aşezat moaştele la Mănăstirea „Sfântul Ioan evanghelistul” de la Suroti, lângă Tesalonic, unde se găsesc şi astăzi.

Sfântul Arsenie capadocianul a fost canonizat în anul 1986 de către Patriarhia Ecumenică de Constantinopol. Prăznuirea sa se săvârşeşte la data de 10 noiembrie.

Mărturii şi recomandări

Moise Koglanidis a povestit că un turc din satul Ahghiavudes a prădat biserica în care slujea Sfântul Arsenie şi, în afară de toate sfintele vase, a luat şi coperţile de argint ale Evangheliilor, iar Evangheliile le-a aruncat pe jos. Toată Farasa s-a tulburat. Când au văzut Evangheliile aruncate, toţi au încercat să-l afle pe acel turc necurat.

Părintele Arsenie însă nu s-a tulburat deloc şi le-a spus şi celorlalţi să nu se neliniştească, deoarece tâlharul va veni singur târându-şi picioarele.

După câteva zile l-au adus pe tâlhar la sfânt ca să-i citească să-l vindece, deoarece, pe lângă faptul că se îndrăcise, a şi paralizat de la mijloc în jos, încât trebuia să-şi târâie picioarele. A înapoiat sfintele vase pe care le furase, tămăduindu-se, iar de atunci nu mai putea fura, căci părintele Arsenie nu l-a vindecat pe loc, ci l-a lăsat o bucată de timp aşa cum era, ca turcii să ia pildă şi să respecte Biserica Ortodoxă.

Într-adevăr, s-au înfricoşat turcii din împrejurimi. Vasile Karopulos îşi aminteşte că, atunci când au plecat în 1924, pe când treceau prin Ahghiavudes, părintele Arsenie i-a citit tâlharului şi l-a vindecat de diavol şi de paralizie. (Cuviosul Paisie Aghioritul, „Sfântul Arsenie Capadocianul”, Editura Evanghelismos).

Sfântul Arsenie obişnuia să folosească Psalmii pentru binecuvântări, îndeosebi atunci când nu se afla vreuna prescrisă unei anumite ocazii.

De exemplu, pentru sănătate trupească, cuviosul recomanda citirea următorilor psalmi: 5, 12, 28, 36, 37, 44, 56, 58, 63, 79, 86, 88, 95, 102, 108, 122, 125, 128, 145, 146.

Romanos Kontogiannidis - Sfântul Arsenie, capadocianul şi Sfântul Paisie, aghioritul, așa cum i-am cunoscut - amintirile consătencei lor, Zoí Kortsinidou

Traducere și adaptare: Pr. Elisei Roncea

Sursa: 103 χρονών, η Καππαδόκισσα Ζωή Κορτσινίδου θυμάται το χωριό της, τον Άγιο Αρσένιο και τον Άγιο Παΐσιο

„Casele noastre erau construite din paie și pietre, iar acoperișurile nu aveau țigle. Lângă satul nostru exista un mare râu, iar vizavi, un munte înalt pe vârful căruia se găsea o bisericuță. Era închinată Maicii Domnului, însă cu greu reușeam să urcăm până acolo, pentru că nu exista un drum. Curent electric nu exista în satul nostru și îmi amintesc de părinții mei care arau și însămânțau câmpul cu ajutorul cailor. Exista și o moară, iar lângă ea un pod. Pe acesta veneau turcii. Când îi vedeam ne speriam foarte tare, pentru că ne loveau”.

Din adâncurile memoriei, Doamna Zoí deapănă amintiri despre satul natal, Farasa Capadociei. Din pruncie a fost nevoită să-și părăsească casa părintească, din cauza exilului forțat la care au fost supuși grecii din Asia Mică.

Deși cei 103 ani ai ei îi îngreuiază spatele (n. trad. - interviul a fost realizat în anul 2015), doamna Zoí Kortsinidou își amintește foarte limpede de locul unde s-a născut și vorbește cu emoție despre acesta.

Zoí Kortsinidou - una dintre foarte puținii emigranți ai primei generații rămași în viață - a cunoscut lipsuri, sărăcie, durere, situația de orfan, exilurile succesive, războaie și moarte. Cu toate acestea, pentru rugăciunile Sfântului Arsenie capadocianul (Hagi efendi, așa cum i se spunea), Dumnezeu a binecuvântat-o să aibă parte de o familie mare, pe care să o poată cuprinde astăzi cu prea puțina lumină a ochilor ei.

Sfântul Arsenie capadocianul și turcii

Sfântul Arsenie a avut legături strânse cu familia doamnei Zoí. De la vârsta de 6 ani l-a avut pe tatăl ei ca ajutor în Sfântul Altar. Când mama ei rămăsese însărcinată cu primul copil, Sfântul Arsenie era pe drum spre Ierusalim. Atunci acela a prezis bunicilor ei că nora lor va naște un băiat pe care îl va boteza Moise, așa cum s-a și întâmplat. De la Ierusalim, Sfântul Arsenie i-a adus o cruce, în care doamna Zoí își găsește mângâierea sufletească și astăzi.

Foametea lovise cumplit în Farasa. Tatăl doamnei Zoí urma să devină preot, însă a murit într-o luptă în zona Ankarei. Mama ei a fost nevoită atunci să vândă multe dintre bunurile materiale ale familiei, pentru a face rost de puțin grâu, dar și să lucreze zi și noapte la războiul de țesut.

În timpul unei călătorii de-a mamei în Ankara, unde fusese pentru a vinde câteva lucruri, micuța Zoí și-a pierdut și surioara. Mama o lăsase în grija unui vecini, dar aceia, pentru a o face să nu mai plângă, au speriat-o, iar acea sperietură puternică i-a adus, mai târziu, și moartea. Întorcându-se mama din călătorie, a dus-o pe fiica sa bolnavă la Sfântul Arsenie. Însă a fost prea târziu. Peste puțin timp, a trecut la Domnul însăși mama.

Micuța Zoí și fratele său au rămas orfani, săraci și se simțeau fără apărare în fața turcilor, care săvârșeau deseori jafuri în satul lor.

„Hagi efendi (Sfântul Arsenie) ne spunea: Când vedeți turcii pe pod, să îmi spuneți. El se ruga, iar turcii plecau.”

„Odată, trei turci au venit în sat pentru a jefui casa Sfântului Arsenie. Acela era înăuntru. Doar ce i-a auzit, că a și început să se roage. Dintr-odată s-a închis ușa,

iar turcii au rămas blocați cu un picior înăuntru și cu altul afară. Era minune! L-au rugat pe sfânt să-i elibereze și au promis că nu vor mai veni iarăși în sat. El i-a eliberat, chiar le-a dat niște bani de buzunar și nu au mai apărut”, spune doamna Zoí.

Întâlnirea ei cu Sfântul Paisie

Doamna Zoí l-a cunoscut pe Sfântul Paisie Aghioritul pe când era mic copil în Farasa. Mai apoi, odată cu exilul ce i-a forțat să vină în Grecia, la vârsta de 12 ani, a făcut parte dintre refugiații care l-au însoțit pe Sfântul Arsenie. Printre aceștia era și un copilaș nou-născut, viitorul Sfânt Paisie. Tatăl Sfântului Paisie era cântărețul bisericesc al Sfântului Arsenie, sfânt care a botezat-o și pe doamna Zoí. După aproximativ 20 ani, l-a reîntâlnit pe Sfântul Paisie când era bolnav, la Mănăstirea Suroti. Chiar dacă din cauza bolii acesta nu primea vizitatori, a recunoscut-o pe Zoí, deoarece erau din același sat. A luat-o de mână și au vorbit despre locurile natale.

Din 1967, doamna Zoí trăiește în Tesalonic împreună cu fiica ei. Înainte de a o lăsa să se odihnească, o văd cum deschide ochii ei mari și curați, își face Sfânta Cruce și în două fraze simple își concentrează durerea și rănile pe care viața ei grea i le-a lăsat: „În rugăciunea mea spun: Dumnezeul meu, Tu rânduiești toate în această lume. Fă ca și stăpânitorii tuturor statelor să fie înțelepți și să se oprească războaiele. Să nu rămână copiii orfani și femeile flămânde! Războiul înseamnă nimicire. Îți pierzi viața acolo, îți pierzi oamenii tăi. Noi știm bine aceste lucruri, pentru că am trăit astfel de vremuri!»”.

Moaștele Sfântului cuvios Arsenie capadocianul

Viața și minunile Sfântului cuvios Arsenie au fost redate cât mai fidel de cel care l-a prețuit în timpul vieții în calitate de fin și fiu spiritual, cuviosul Paisie aghioritul. Acesta a străbătut întreaga Grecie, prin teritoriul unde se aflau farasioți, care au trăit alături de Sfântul cuvios Arsenie capadocianul, strângând laolaltă toate mărturiile lor despre viața sfântului.

În toamna anului 1958, cuviosul Paisie aghioritul a ajuns în insula Cherchira, oprindu-se la mormântul acestuia. Din acea clipă o mulțime de minuni au însoțit scoaterea din pământ a moaștelor sfântului, până la transportarea lor spre "Mănăstirea Sfântul Ioan Teologul", din localitatea Sourouti.

Deși prorocia despre împrăștierea comunității sale s-a adeverit după adormirea sa, în sufletul lor, a sătenilor, imaginea părintelui Arsenie a rămas vie. Mulți dintre ei credeau în sfințenia părintelui dar nu aveau autoritatea pentru a deschide mormântul. Cel care s-a ocupat de toate demersurile pentru a i se deschide mormântul este cuviosul Paisie aghioritul (1924 - 1994), cel care a dorit să aducă astfel un omagiu Sfântului Arsenie pentru faptul că l-a botezat, i-a dat numele de botez și a prezis că îi va călca pe urme, adică va deveni călugăr. În același timp, în anul 1945 frații săi au fost în Cherchira și au luat pământ de la mormântul părintelui Arsenie

aruncându-l peste trupul unui consătean care nu putrezise și minunea s-a petrecut imediat după, trupul celui mort făcându-se țărână.

Cu aceste amintiri a venit în toamna anului 1958 cuviosul Paisie în insula Cherchira. Venirea sa în insulă a coincis cu o vreme urâtă cu ploi și vânt. Când a ajuns la cimitir și i-a spus părintelui de acolo despre intenția sa, acesta i-a spus politicos ori să vină altă dată ori să aștepte să se îmbunătățească vremea. Atunci, cuviosul Paisie i-a spus că va veni în ziua următoare și cu ajutorul părintelui Arsenie vor putea scoate Sfintele lui oseminte.

A doua zi, cuviosul Paisie a venit la cimitir pe o vreme ploioasă, dar deodată ploaia a încetat și a ieșit soarele. Mângâiați de razele soarelui, au scos sfintele moaște din mormânt și au făcut o slujbă în cinstea părintelui Arsenie. Imediat cum au plecat dea acolo ploaia a reînceput să cadă, încât preotul cimitirului a spus uimit: "Părintele a făcut o minune!".

După aflarea cinstitelor moaște, cuviosul Paisie le-a luat și s-a dus la hotelul unde era cazat, acolo urmând să se întâmple o minune. În timp ce se ruga, cuviosul Paisie a auzit o voce sălbatică care l-a întrebat: "Ale cui sunt moaștele?" și două mâini negre s-au năpustit asupra lui ca să-l sugrume. În acel moment l-a strigat pe Sfântul Arsenie și a simțit cum o altă putere l-a eliberat.

Moaștele Sfântului cuvios Arsenie capadocianul

Cuviosul Paisie a așezat moaștele la "Mânăstirea Sfântul evanghelist Ioan" de la Suroti, din Tesalonic, unde se găsesc și astăzi.

În data de 2 iulie 2015, la Mănăstirea Putna, odată cu hramul Sfântului voievod Ștefan cel mare și sfânt, a avut loc un eveniment deosebit de important pentru spiritualitatea românească: donarea către Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților a unui fragment din moaștele Sfântului Arsenie capadocianul.

Sfintele moaște, cărora li s-au adăugat unele obiecte personale care au aparținut Sfântului Paisie aghioritul, au fost oferite Înaltpreasfințitului părinte arhiepiscop Pimen de către prea cuviosul părinte Arhimandrit Theoklitos Bolkas, starețul "Mănăstirii Sfântul Arsenie capadocianul", Vatopedi, Halkidiki, Grecia.

Moaștele Sfântului Arsenie capadocianul

În biserica Mănăstirii Cetățuia din Iași, la icoana Sfântului Arsenie capadocianul, credincioșii și pelerinii se pot închina la părticele din moaștele sfântului.

Minuni

Sfântul Arsenie capadocianul i s-a arătat cuviosului Paisie aghioritul

Această apariţie a sfântului l-a cutremurat pe stareţ. După aceasta, stareţul a făcut portretul sfântului în creion, după care maicile de la Suroti au pictat o icoană.

La 21 februarie 1971, stareţul Paisie stătea în curtea Colibei sale şi corecta manuscrisul cu viaţa cuviosului Arsenie.

„Mai erau două ore până la apusul soarelui, scria stareţul, şi în timp ce citeam manuscrisul, m-a cercetat cuviosul Arsenie. Şi, precum învăţătorul îl mângâie pe elevul care a scris bine lecţia, tot astfel a făcut şi cuviosul. Vederea lui mi-a lăsat în inimă o dulceaţă negrăită şi o bucurie cerească, pe care nu am putut-o suporta. Am început să alerg în jurul Colibei ca un nebun şi îl strigam, deoarece credeam că îl voi găsi”.

Această apariţie a sfântului l-a cutremurat pe stareţ. După aceasta stareţul a făcut portretul sfântului în creion, după care maicile de la Suroti au pictat o icoană. Dar aşa cum spunea stareţul, „prima icoană nu semăna prea bine cu cuviosul. De aceea am stat lângă ele tot timpul cât au pictat a doua icoană a cuviosului şi le-am spus: «Aşa şi aşa să o faceţi»”. Şi astfel a fost pictată cunoscuta icoană a cuviosului Arsenie, care redă pe deplin trăsăturile lui.

Stareţul credea cu tărie în sfinţenia cuviosului Arsenie. Cu toate acestea a spus maicilor să nu îi pună aureolă la icoană, nici să o aşeze pe iconostas cu icoanele sfinţilor.

Când stareţul a fost întrebat de ce nu vrea să fie pusă sus pe iconostas, a răspuns: „Dacă vrea, să se ridice el singur”. Adică să intervină pentru a i se face canonizarea. De asemenea şi matriţa de oţel cu care făcea iconiţe ştanţate ale cuviosului, a făcut-o fără aureolă. Iar cărţii sale i-a pus titlul: „Părintele (nu Sfântul) Arsenie capadocianul”. A aşteptat ca mai întâi Biserica să-l recunoască drept sfânt şi numai după aceea a pus aureolă la icoană şi la ştanţă şi a scris „Sfântul Arsenie”.

Înainte de canonizarea oficială, stareţul însemnase în Mineiul pe octombrie în ziua de 28 în dialect farasiotic, următoarele: Astăzi, 10 noiembrie 1924 pe noul calendar, iar pe cel vechi, 28 octombrie, s-a mutat la cele veşnice omul lui Dumnezeu, ieromonahul Arsenie (liagiefendi) din Farasa Cezareii. Să avem binecuvântarea lui. Paisie monahul.

(Ieromonahul Isaac, Viaţa cuviosului Paisie aghioritul, traducere de ieroschim. Ştefan Nuţescu, Schitul Lacu - Sfântul Munte Athos, editura Evanghelismos, Bucureşti, 2005, pp. 198-199)

***

Era în ziua Sfântului Teodor, 21 februarie 1971, de sâmbăta morţilor. Pentru prima oară scrisesem viaţa sa, după datele pe care le aveam atunci, şi o reciteam ca nu cumva să se fi făcut vreo greşeală în traducerea din farasiotă, aşa cum le auzisem de la bătrâni. Mai erau două ore până ce soarele avea să apună.

În vreme ce citeam m-a cercetat părintele Arsenie şi, precum profesorul mângâie pe elevul care a scris bine lecţia, la fel a procedat şi el. În acelaşi timp mi-a lăsat în inimă o dulceaţă negrăită şi o bucurie cerească, atât de mari încât erau cu neputinţă de suportat. Am ieşit afară din curtea chiliei mele să îl strig ca un nebun, deoarece credeam că îl voi afla. (Din fericire, în acel timp n-a venit nici un vizitator, căci şi acela s-ar fi speriat şi nici eu nu i-aş fi putut spune pricina acelei nebunii dumnezeieşti, ca să-l liniştesc). Uneori strigam tare: „Părintele meu, Părintele meu!” Alteori mai încet: „Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, ţine-mi strâns inima mea, până ce voi vedea ce se va petrece astă seară!” Deoarece inima mea de lut ar fi fost cu neputinţă să sufere acea mare dulceaţă paradisiacă, dacă nu m-ar fi sprijinit Dumnezeu.

Când s-a înnoptat şi nădejdile mi s-au spulberat - căci socoteam că-l voi regăsi - am privit către cer. Ceea ce m-a făcut să mă adun în chilie, a fost amintirea zilei înălţării Domnului. În timp ce vreme de patruzeci de zile Domnul o cerceta pe Maica Sa şi pe ucenicii Săi, pentru o clipă, în ziua înălţării ei îl văd că dispare în ceruri înaintea ochilor lor. Şi după ce am intrat în chilie, am simţit dulceaţa aceea

toată noaptea. Dar aceasta m-a pus pe gânduri. Nu cumva Bunul Dumnezeu a trimis pe părintele Arsenie ca prin această dulceaţă paradisiacă să-mi răsplătească în această viaţă, pentru cele cinci - şase metanii pe care le-am făcut ca monah, - câtă vreme - păcatele mele sunt multe şi mari? Nu ştiu. De aceea, vă rog, să vă rugaţi ca, pentru dragostea lui Hristos să mă miluiască Dumnezeu.

Mi s-a arătat şi pentru a doua oară bunul părinte, cu diferenţă că era noaptea, la priveghere. Era pe 29 martie 1971, la pomenirea cuvioşilor mucenici Varahisie şi Iona, în ajunul Duminicii Floriilor. În timp ce ziceam rugăciunea aşezat, la miezul nopţii - n-am simţit dacă m-a luat somnul sau eram treaz - am văzut un câmp nesfârşit de grâu gata de seceriş şi mulţi lucrători ce secerau cu bună voie, fără să-i supravegheze nimeni. Alături era un mormânt mare care se întindea de la un capăt până la celălalt al câmpului aceluia. De asemenea, în cealaltă parte a câmpului, era o clădire, unde stăteau nişte telefonişti şi un ofiţer era cu ei şi-i supraveghea.

Ofiţerul ieşea din când în când afară şi făcea observaţii celor ce nu secerau, zicându-le:
- De ce nu seceraţi, când ştiţi că vă va plăti Hristos?

În acel ogor mare am avut şi eu o bucăţică mică de secerat, precum şi în clădirea Transmisiunilor aveam un mic birou unde îmi desfăşuram munca mea de răspundere. De aceea seceram puţin şi apoi alergam la birou să transmit semnalele ce se adunaseră. Când am mers la birou am aflat pe ofiţerul acela şezând şi transmiţând el semnalele mele. Lucrul acesta m-a pus în încurcătură, pentru că nu îndrăzneam nici să-i spun să se ridice şi să continui eu, nici nu găseam lucru cuviincios să plec şi să-l las pe el să se obosească pentru treburile mele. De aceea am hotărât să stau în picioare cu respect până ce va termina, după care să plec iarăşi să secer. Lucrul acesta s-a repetat de mai multe ori.

Odată iarăşi, pe când alergam la birou, am văzut pe acel ofiţer stând afară şi făcând observaţii celor ce nu secerau, spunându-le aceleaşi cuvinte:
- De ce nu seceraţi, când ştiţi că vă va plăti Hristos?

Deoarece m-am temut să nu mă certe şi pe mine, i-am spus cu frică:
- Iertaţi-mă, am numai o jumătate de plămân şi nu pot lucra mai mult.

El mi-a răspuns:
- Ştiu că ai jumătate de plămân, dar ceea ce mă face să te iubesc mai mult este faptul că nu primeşti mandate (poştale). Eu te urmăresc şi la Poştă.

Apoi ofiţerul acela mă ia într-o maşină ciudată, care alerga cu o viteză fulgerătoare pe deasupra pământului, fără să aibă nici roţi, nici aripi. Cum stăteam aşa în picioare, aproape unul de altul, în maşină, m-a întrebat de unde sunt şi cum mă numesc. Fiind ofiţer, am considerat că e bine să-i spun datele mele de mirean, şi am răspuns:
- Mă numesc Arsenie şi m-am născut în Farasa Kapadokiei.

Şi acela mi-a spus:
- Şi eu sunt din Farasa, din neamul Ţaparilor.

După care m-a întrebat din nou:
- Pe Hagi efendi îl cunoşti?
- Cum să nu-1 cunosc? i-am răspuns. Şi de cum i-am spus cuvintele acestea, ofiţerul şi-a schimbat înfăţişarea sa şi, înaintea mea a apărut părintele Arsenie, care m-a îmbrăţişat şi m-a sărutat.

Dar n-am apucat bine să mă bucur de el, când a strigat cu voce tare:
- Staţie, staţie! Şi maşina aceea s-a oprit. Iar părintele Arsenie mi-a spus:
- Tu vei coborî aici. Eu voi coborî la Tesalonic, deoarece locuiesc acolo în apropiere.

(Extras din cartea: Cuviosul Paisie aghioritul - Sfântul Arsenie capadocianul)

De ce nu îndrăzneau hoții să fure de la Sfântul Arsenie capadocianul

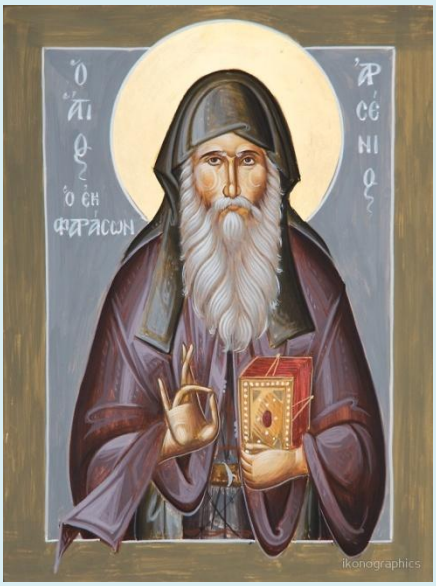

Odată au venit trei turci să-l prade pe Hagi-efendi. Auzind că merge multă lume la părintele Arsenie, ei au crezut că are mulți bani.

Tâlharii au mers într-o miercuri, ca să-l afle negreșit în chilie, deoarece au aflat că miercurea și vinerea stă închis în chilia sa. Doi dintre ei au rămas afară, iar al treilea, după ce a intrat pe fereastră, a deschis ușa chiliei părintelui și a pășit cu un picior înauntru.

În vremea aceea părintele Arsenie își citea pravila de noapte și, când a auzit zgomot, a aruncat o privire spre ușă exact în clipa când hoțul pășea cu piciorul înlăuntrul chiliei sale. Acea privire a părintelui Arsenie ai fi spus că a fost un curent electric, căci l-a înțepenit așa cum se afla, înarmat cu cuțite și pistoale, cu un picior înăuntru și cu celălalt afară.

Părintele, după ce i-a aruncat privirea aceea, și-a continuat pravila netulburat. Însă ceilalți doi hoți, ce erau afară, au început să se neliniștească, deoarece cel dinăuntru întârzia și se lumina de ziuă; așa că au intrat și ei înăuntru.

Când l-au văzut pe prietenul lor nemișcat, cu un picior înăuntrul chiliei și cu celălalt afară, în holul îngust, i-a cuprins frica. Atunci au început să-l roage pe părintele Arsenie să-l ierte și să-l dezlege pe prietenul lor de acea legătură nevăzută.

Părintele, fără să-și întrerupă pravila sa, i-a făcut semn să plece și astfel a putut să se dezlege și au plecat.

Turcii au mărturisit după aceea și celorlalți turci ce au pățit și spuneau:
- Aman, aman! Să nu mergeți să-l furați pe Hagi-efendi!

(Aceasta mi-au povestit-o farasioții din Tesalonic.)

(Cuviosul Paisie aghioritul, Sfântul Arsenie capadocianul, Editura Evanghelismos, 2006, pp. 93-94)

În timp ce cădea în prăpastie, Maica Domnului l-a luat în brațe şi l-a coborât până jos

Sus pe o stâncă, înlăuntru într-o peșteră, era o bisericuță a Maicii Domnului. Farasioții au făcut în afara stâncii o terasă de scânduri pentru mai multă lărgime. Ca să ajungă până acolo trebuiau să urce 40 de trepte săpate în stâncă și altele 120 ce erau făcute din scânduri. La această bisericuță a mers să slujească oarecând ca de obicei părintele Arsenie cu Prodromu.

Când s-a terminat Sfânta Liturghie, părintele a ieșit puțin pe terasă. Călcând pe o scândură, aceea s-a desprins din cuie și părintele a căzut în prăpastie.

Un țăran ce l-a văzut din cealaltă parte că a căzut și-a lăsat boii în jug și a alergat să adune - precum crezuse - trupul zdrobit al părintelui.

Prodromu n-a priceput nimic pentru că era în Biserică și făcea curățenie. Când a ajuns acolo jos, în prăpastie, a văzut trupul părintelui Arsenie întreg, dar nemișcat.

A întins mâna să-l miște, dar părintele i-a spus: „Nu mă atinge! N-am nimic!”

Părintele a rămas nemișcat nu pentru că s-a lovit, ci datorită marii emoții ce o încercase, deoarece în timp ce cădea în prăpastie, l-a luat în brațe o Femeie, l-a coborât până jos și l-a lăsat acolo. S-a simțit pe sine, în momentul acela, precum însuși spunea, ca și cum ar fi fost un prunc în brațele maicii sale. După emoția aceea s-a ridicat și a urcat cele 160 de trepte, care aveau 50 metri înalțime, mer-

gând iarăși în bisericuța Maicii Domnului, unde i-a povestit lui Prodromu ce s-a întâmplat. Acela fiind preocupat cu aranjarea bisericii nu observase nimic.

Țăranul a mers după aceea la Farasa și a vestit cele petrecute.

(Cuviosul Paisie aghioritul, Sfântul Arsenie capadocianul, Chilia „Bunei-Vestiri", Schitul Lacul, Sfântul Munte Athos, 1999, pp.80)

„Iată uşa pe unde ies hoţii şi se duc în iad!”

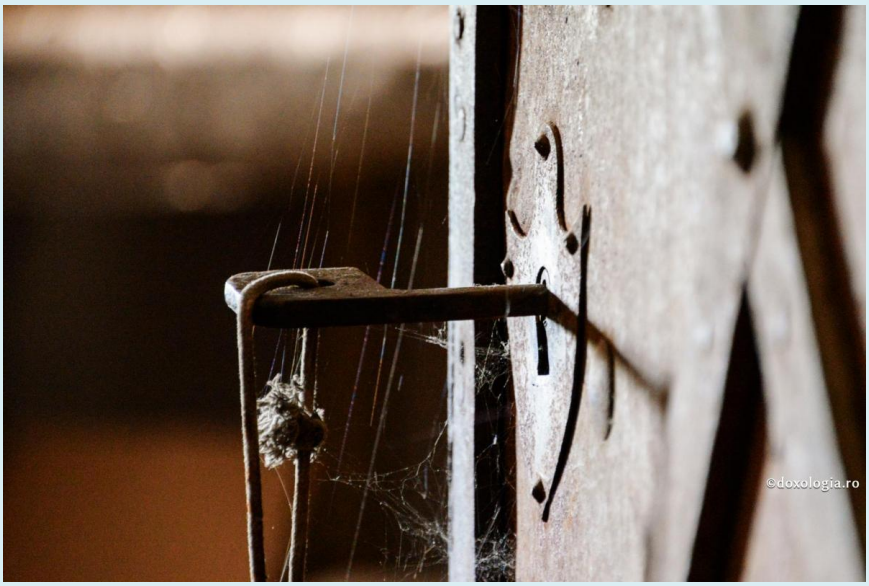

Ştefan Zaharopulos a povestit că altădată au mers patru kurzi la Hagi-efendi ca să-l prade. În acea vreme părintele stătea pe piele şi citea. I-a văzut pe hoţi cum au deschis uşa sa, dar nu le-a vorbit deloc. Aceia au intrat în chilie şi căutau în dreapta şi în stânga, crezând că vor găsi lire.

Părintele Arsenie îşi continua citirea sa, fără să le vorbească. După ce în cele din urmă n-au găsit nimic, hoţii au vrut să plece şi unul din kurzi a luat cele două ţoale pe care le avea părintele împăturite într-un colţ. Acestea erau toată averea lui.

Dar ce au păţit? Voind să plece, nu mai puteau găsi uşa să iasă, ca şi cum ar fi orbit. Umblau roată prin chilie, dar nu vedeau uşa.

Fiindcă îl deranjau şi nu putea citi, părintele Arsenie le-a arătat uşa ca să iasă, dar aceia nu o puteau vedea şi continuau să se învârtă prin chilie. Atunci părintele s-a ridicat, a apucat pe unul dintre kurzi şi i-a spus:
- Iată uşa pe unde ies hoţii şi se duc în iad.

Numai atunci au putut pleca, pocăindu-se şi cerând iertare. Părintele Arsenie i-a iertat şi aceia au plecat.

După aceea au spus şi celorlalţi kurzi ceea ce au păţit:
- Aman, aman! La Hagi-efendi să nu mergeţi să furaţi, pentru că deşi veţi intra în chilia sa, după aceea nu veţi mai putea afla uşa ca să plecaţi.

(Cuviosul Paisie aghioritul, Sfântul Arsenie capadocianul, Editura Evanghe-lismos, 2006, p. 99)

Sfântul Arsenie capadocianul şi tâlharul

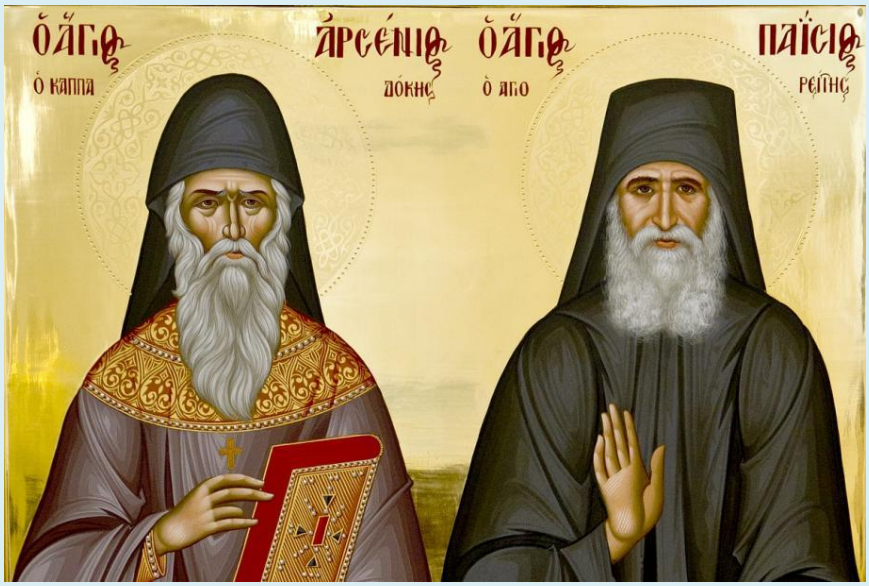

Odată, precum povestește Vasile Karopoulos, au adus la Hagi-Efendi un turc căruia i se strâmbase capul înspre dreapta și rămăsese așa.

Turcul acesta era tâlhar și vărsa mult sânge și aceasta i se întâmplase, se pare, din îngăduința lui Dumnezeu, pentru că numai așa a fost oprit de la tâlhăriile și crimele ce le făcea. A umblat pe la mulți doctori, dar n-a aflat vindecare. A venit după aceea la Hagi-efendi.

După ce acesta i-a citit, capul a revenit la locul lui. Dar i-a făcut și mustrări aspre pentru viața lui cea rea și i-a dat canon lui și întregii familii, pentru că toți erau fiare, nu oameni.

(Cuviosul Paisie aghioritul, Sfântul Arsenie capadocianul, Editura Evanghelismos 2006, p. 106)

Sfântul Arsenie capadocianul vindecă o musulmană oarbă

Odată au adus de la Telelides la Hagi-efendi, într-o zi de miercuri, o musulmană oarbă cu numele Fatma, ca să-i citească și să se facă bine. Fiindcă părintele era zăvorât, însoțitorii oarbei au bătut în ușa chiliei lui destul timp, dar neprimind răspuns, au lăsat-o afară și au mers la odihnă.

În ceasul acela o femeie din sat, căreia îi anchilozase mâna, a mers la chilia lui Hagi-efendi și a luat pământ de sub pragul ușii, cu care frecându-și mâna, s-a făcut bine. (Așa făceau toți farasioții în aceste zile când era închis și nu-l deranjau.)

Când a văzut-o pe oarbă, a întrebat-o de ce așteaptă, iar aceea i-a spus pricina. Atunci săteanca i-a spus:
- Ce stai și pierzi timpul? Nu știi că Hagi-efendi nu deschide miercurea și vinerea? Ia pământ de la pragul ușii lui și freacă-ți ochii și te vei face bine, așa cum facem toți în aceste zile când ne îmbolnăvim.

Săteanca a plecat la treaba ei. Musulmana, deși la început s-a mirat de ceea ce auzise, după aceea însă a început să caute pragul ușii și aflându-l, a luat pământ, a început să-și frece ochii cu el și îndată a început să vadă ca prin ceață. De bucurie a luat o piatră și a început să bată ca o nebună în ușa părintelui Arsenie, care a deschis și văzând că este musulmană, deși nu vorbea în ziua aceea, a făcut pogorământ și a întrebat-o ce vrea. I-a spus motivul și părintele a luat Evanghelia, i-a citit și îndată și-a căpătat vederea.

Atunci aceea, de bucurie, a căzut la picioarele lui și i s-a închinat cu evlavie, dar părintele a certat-o și i-a spus:
- Dacă vrei să te închini, închină-te lui Hristos, care ți-a dat lumina, iar nu mie!

După aceasta femeia a plecat bucuroasă să-i caute pe însoțitorii ei și au plecat apoi spre satul lor.

(Extras din cartea "Sfântul Arsenie capadocianul" scrisă de cuviosul Paisie aghioritul)

Pr. Silviu Cluci - Mănăstirea „Sfântul Ioan Teologul” - Suroti

Sihăstria de maici de la Suroti, închinată Sfântului Ioan Teologul şi Sfântului Arsenie capadocianul, se află la 30 de kilometri de oraşul Tesalonic.

Biserica Sfântului Ioan Teologul - katholikonul mănăstirii (Foto: pr. Silviu Cluci)

Interiorul katholikonului (Foto: pr. Silviu Cluci)

Moaştele Sfântului Arsenie Capadocianul (Foto: pr. Silviu Cluci)

Katholikonul mănăstirii (Foto: pr. Silviu Cluci)

Pelerini la mormântul Cuviosului Paisie Aghioritul (Foto: pr. Silviu Cluci)

Altarul katholikonului (Foto: pr. Silviu Cluci)

Începuturile mănăstirii sunt legate de cuviosul Paisie aghioritul. În anul 1966 s-a îmbolnăvit şi a fost internat, vreme de mai multe luni, în Spitalul Papanicolau din Tesalonic. Stareţul a cunoscut la spital tinere iubitoare de viaţă monahală. Din recunoştinţă pentru ajutorul pe care i l-au dat atunci când a făcut operaţie la plămâni, le-a ajutat duhovniceşte. Şi astfel s-a întemeiat Sihăstria Sfântului Ioan Teologul de la Suroti. După aceea, venea şi le cerceta pe maici de fiecare dată când era nevoie. Mai târziu a hotărât să iasă de două ori pe an din Sfântul Munte, o dată toamna şi o dată după Paşti. „De vreme ce mi-am luat o răspundere, nu pot să nu merg” spunea cuviosul Paisie.

Datorită legăturilor duhovniceşti cu obştea Mănăstirii Sfântului Ioan Teologul de la Suroti, cuviosul Paisie a dăruit aşezământului şi moaştele cuviosului Arsenie capadocianul. Astăzi, cinstitele moaşte sunt aşezate spre închinare în katholikonul mănăstirii.

În data de 4 noiembrie 1993, părintele Paisie a ieşit pentru ultima oară din Sfântul Munte Athos, pentru a fi prezent, ca de obicei, la privegherea sărbătorii Sfântului Arsenie capadocianul, prăznuit în ziua de 10 noiembrie, la Mănăstirea „Sfântul

Ioan Teologul”, din Suroti. Din cauza problemelor de sănătate, cuviosul Paisie a rămas aici pentru a fi îngrijit de maicile din obşte.

În data de 4 februarie 1994, părintele Paisie a fost internat în Spitalul Theaghenio, din Tesalonic, unde a fost operat de cancer. Mai apoi, în data de 12 iulie 1994, aproape de miezul nopţii, părintele Paisie aghioritul a trecut la cele veşnice şi, potrivit dorinţei sale, a fost înmormântat în apropiere de biserica mănăstirii, lângă un frumos foişor din lemn.

Astăzi, obştea mănăstirii numără aproximativ 80 de surori.

Pentru a ajunge la Mănăstirea Sfântul Ioan Teologul, dinspre Tesalonic se urmează autostrada spre Halkidiki, de pe care se iese spre Tagarades (unde se află Water-land). După ieşirea de pe autostradă urmează Tagarades, Agia Paraskevi şi Suroti.

Date de contact:

Adresă: Vasilika 570 01, Greece

Telefon: +30 2396 041320

Program: Datorită faptului că este sihăstrie, Mănăstirea Suroti este închisă în zilele de post de peste săptămână (luni, miercuri şi vineri). Vara, mănăstirea este deschisă pentru închinători marţi şi joi între orele 10.00 - 13.00 şi 17.00 - 19.00, sâmbăta între orele 10.00 - 15.00 iar duminică, între orele 11.00 - 13.00 şi 17.00 - 19.00. Iarna, mănăstirea este deschisă marţi şi joi între orele 10.00 - 13.00 şi 16.00 - 18.00, sâmbăta între orele 10.00 - 15.00 iar duminică, între orele 11.00 - 13.00 şi 16.00 - 19.00.

Sursa:
https://doxologia.ro/locuri-de-pelerinaj/manastirea-sfantul-ioan-teologul-suroti

(Video) Mănăstirea „Sfântul Ioan Teologul” - Suroti

https://doxologia.ro/video-manastirea-sfantul-ioan-teologul-suroti

Sihăstria de maici de la Suroti, închinată Sfântului Ioan Teologul, se află lângă Tesalonic. Începuturile mănăstirii sunt legate de cuviosul Paisie aghioritul.

În 1966, fiind spitalizat în Tesalonic, cuviosul a fost îngrijit de câteva tinere evlavioase. Din recunoștință, sfântul le-a ajutat să întemeieze Sihăstria de la Suroti. După aceea, venea din Athos și le cerceta pe maici de două ori pe an, toamna și primăvara.

Cuviosul Paisie a dăruit așezământului moaștele Sfântului Arsenie capadocianul.

În 1993, din cauza problemelor de sănătate, cuviosul a rămas pentru a fi îngrijit de maici.

La 12 iulie 1994, cuviosul Paisie aghioritul a trecut la cele veșnice. Potrivit dorinței sale, a fost înmormântat în apropierea katholikonului, lângă un frumos foișor.

Astăzi, obștea mănăstirii numără aproximativ 80 de maici.

(Foto) Mănăstirea „Sfântul Ioan Teologul” - Suroti

Ο ΟΣΙ Ο
ΑΡΣΕ
ΝΙ Ο
Ο ΚΑΠΑΔΟΚΗΣ

16/10/2011 16:28

16/10/2011 16:29

16/10/2011 16:28

16/10/2011 15:59

https://doxologia.ro/foto-manastirea-sfantul-ioan-teologul-suroti

(Foto) Pași de pelerini la moaștele Sfântului Arsenie capadocianul în Grecia

O parte din moaștele Sfântului Arsenie capadocianul se află la Mănăstirea „Sfântul Ioan Teologul” - Suroti, Grecia. Tot aici pelerinii se pot închina și la mormântul Sfântului Paisie aghioritul.

ΙC
XP
© doxologia.ro

© doxologia.ro

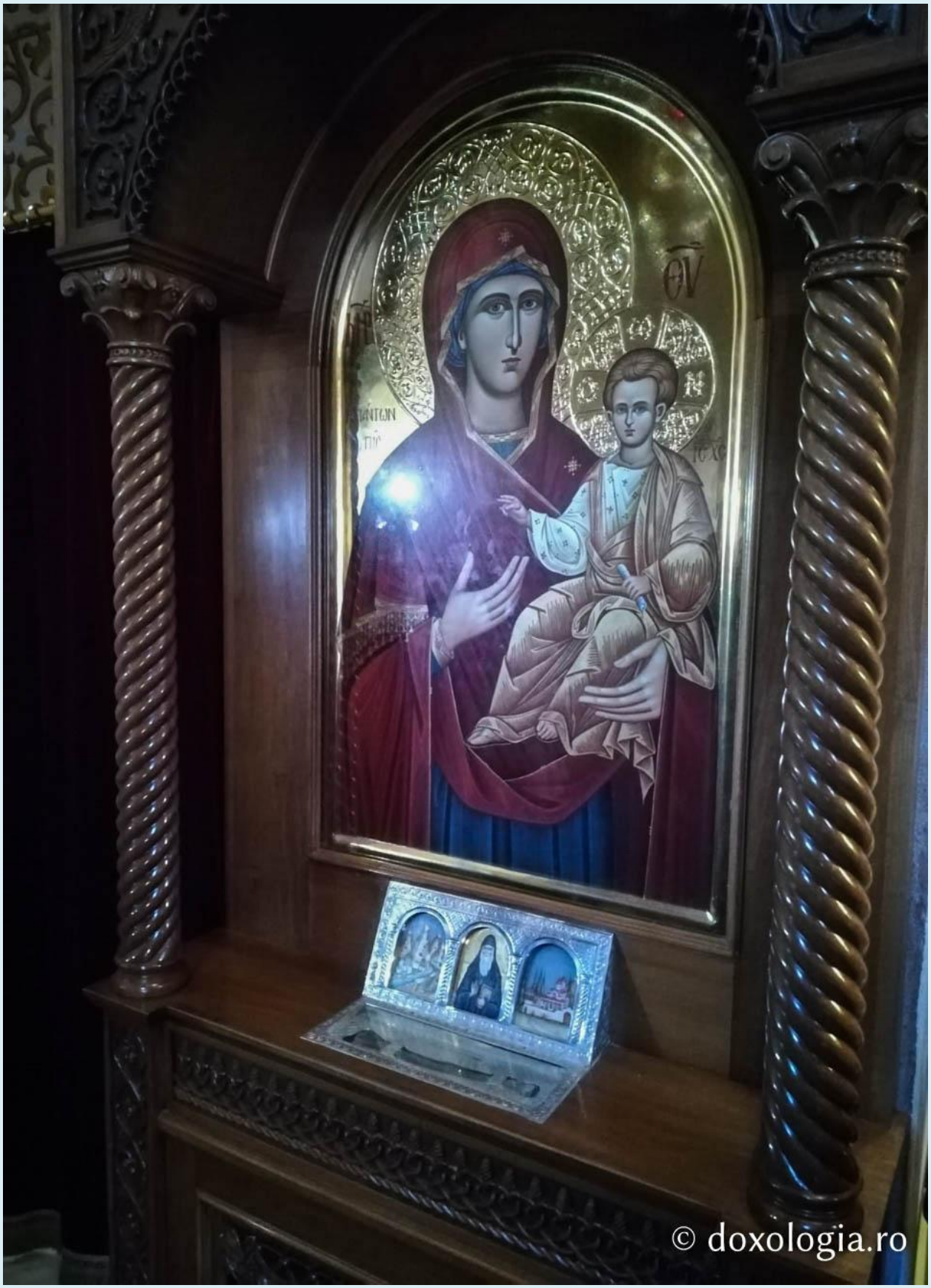
© doxologia.ro

© doxologia.ro

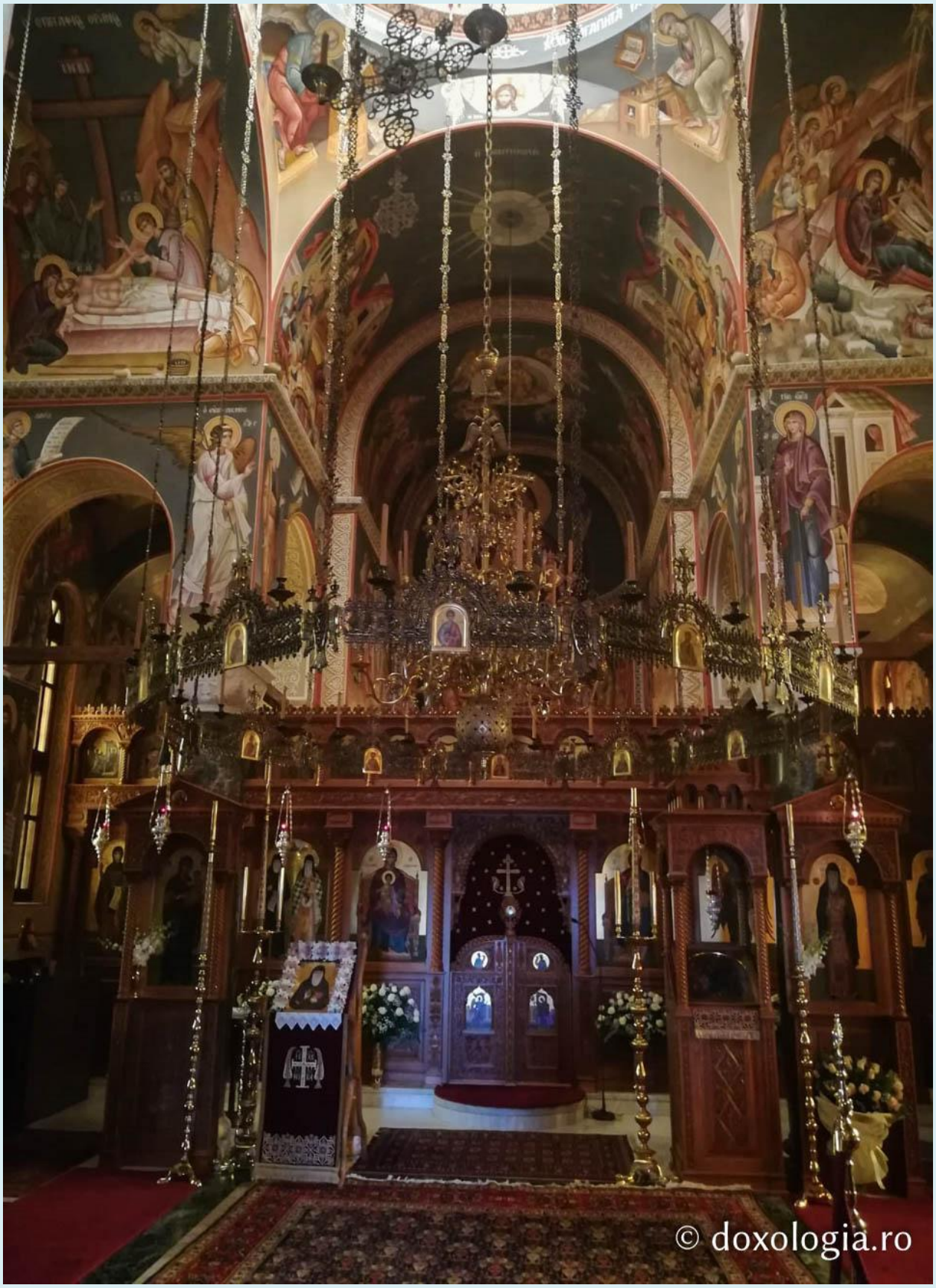
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

(Foto) Pași de pelerin la Mănăstirea „Sfântul Arsenie capadocianul” - Halkidiki, Grecia

Mănăstirea „Sfântul Arsenie capadocianul”, din apropierea satului Vatoped - Halkidiki din cadrul Mitropoliei Kasandriei, a fost ctitorită cu binecuvântarea vrednicului de pomenire mitropolit Sinesie, la îndemnul cuviosului Paisie aghioritul. stareț al mănăstirii este arhimandritul Theoklitos Bolkas.

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΓΑΠΗΣ
Ο ΕΛΕΩΝ ΠΤΩΧΟΝ ΔΑΝΕΙΖΕΙ ΘΕΩ ✠ ΜΑΚΑΡΙΟΙ ΟΙ ΕΛΕΗΜΟΝΕΣ, ΟΤΙ ΑΥΤΟΙ ΕΛΕΗΘΗΣΟΝΤΑΙ ✠
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

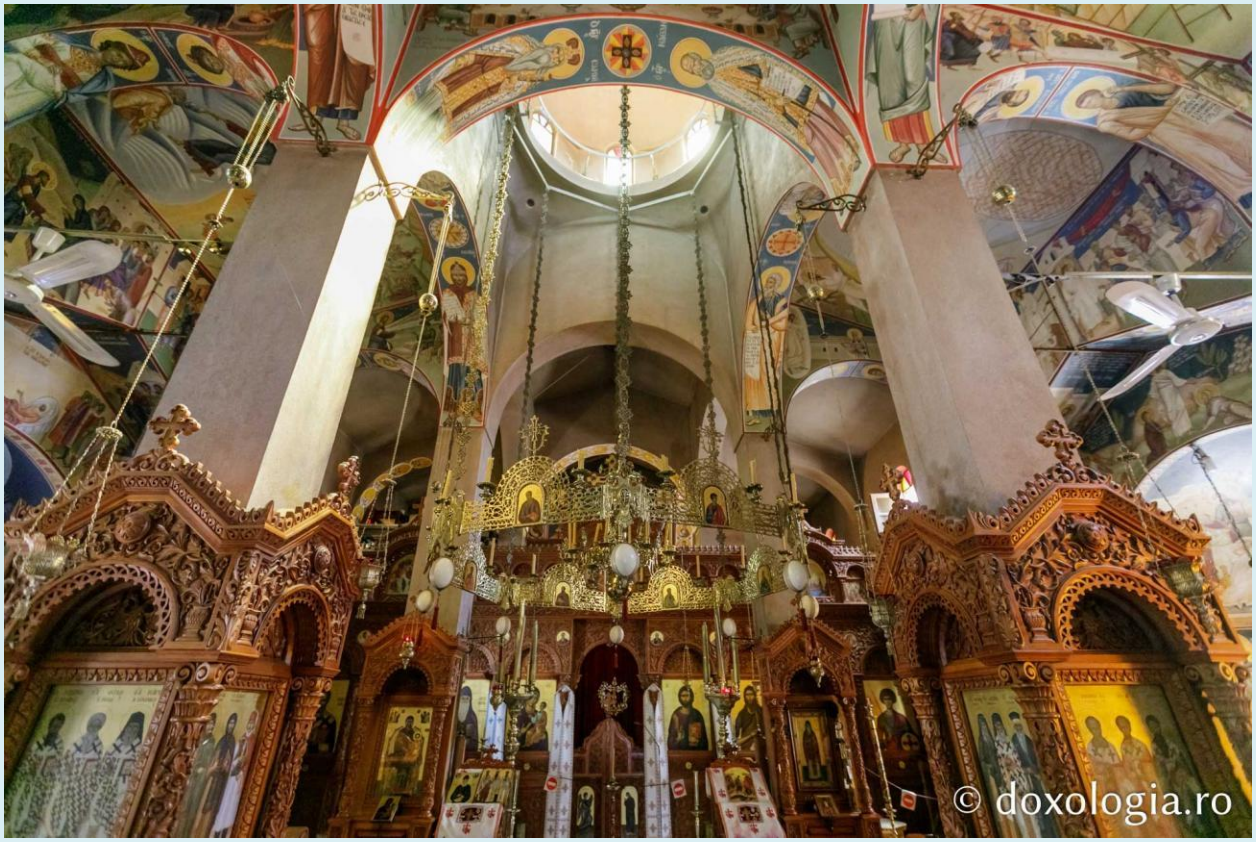
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

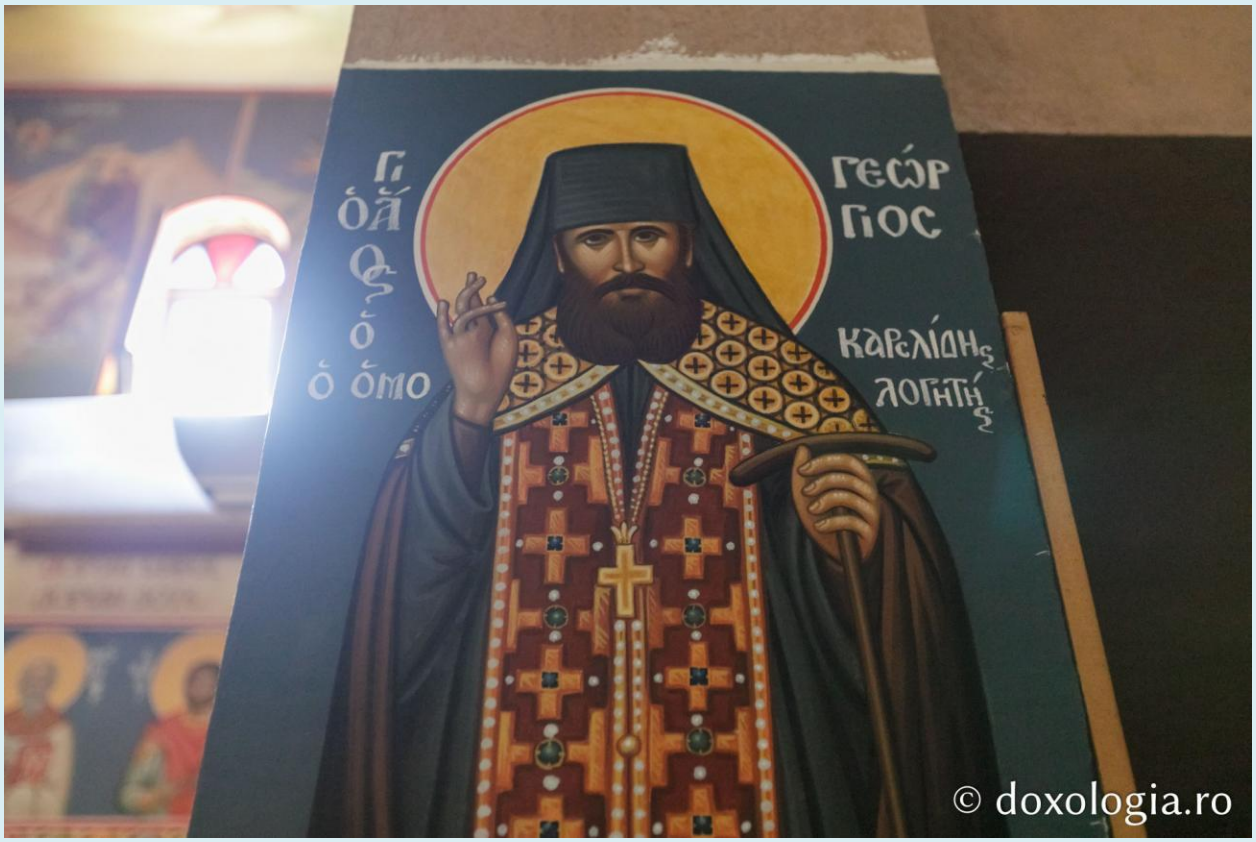

© doxologia.ro

Ὁ ἅγιος Παΐσιος Ὁ Ἁγιορείτης
Δέησις ὑπὲρ μνήμης Ἰωάννης
© doxologia.ro

Ὁ ἅγιος Παΐσιος
Ὁ Ἁγιορείτης
Δέησις ὑπὲρ μνήμης Ἰωάννης
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

Sursa:
https://doxologia.ro/foto-pasi-de-pelerin-la-manastirea-sfantul-arsenie-capadocianul-halkidiki-grecia

Pr. Silviu Cluci - Odoarele Mănăstirii Stavronikita

Un odor de mare preţ este şi icoana mozaic a Sfântului Nicolae, datând din secolul al XIV-lea, ce este aşezată spre închinare în Katholikon.

Foto: Silviu Cluci

La Mănăstirea Stavronikita se păstrează părticele din Sfintele moaşte

- ⇨ *ale Sfintei Ana,*
- ⇨ *ale Sfântului Ioan Botezătorul,*
- ⇨ *ale Sfinţilor 20000 de mucenici din Nicomidia,*
- ⇨ *ale Sfinţilor sfinţiţilor mucenici Foca şi Haralambie,*
- ⇨ *ale Sfinţilor mucenici Trifon, Hristofor,*
- ⇨ *ale Sfântului Ioasaf, împăratul Indiei,*
- ⇨ *ale Sfinţilor marilor mucenici Pantelimon şi Artemie,*
- ⇨ *ale Sfintei muceniţe Parascheva,*
- ⇨ *ale Sfântului noului mucenic Luca şi*
- ⇨ *ale Sfântului Arsenie capadocianul.*

Un odor de mare preţ este şi icoana mozaic a Sfântului Nicolae, datând din secolul al XIV-lea, ce este aşezată spre închinare în Katholikon. Această icoană a fost descoperită în mrejele pescarilor mănăstirii, iar atunci când a fost scoasă din mare avea lipită de fruntea Sfântului, în locul unde astăzi se vede o rană, o scoică. După ce scoica a fost dezlipită de pe icoană, a început să curgă sânge. Scoica se păstrează într-o cutiuţă de argint, iar deasupra ei se află scrise în slavoneşte stihurile cântării „Cuvine-se cu adevărat”. Acest mozaic are aproximativ 30 de centimetri în lăţime şi peste 30 de centimetri în înălţime şi îl înfățișează pe Sfântul ierarh Nicolae, ocrotitorul bisericii.

În tezaurul mănăstirii se păstrează şi o broderie dăruită de boierul şi poetul Ienăchiţă Văcărescu şi de soţia sa, Ecaterina, iar în bibliotecă, alături de 171 de manuscrise (dintre care, multe pe pergament şi altele bogat ornamentate), se regăseşte Rânduiala liturghiei pe glasuri scrisă de Dumitraşcu din Ţara Românească, la 1705.

Biblioteca mănăstirii adăposteşte 58 de manuscrise pe pergament, din secolele XI-XIII, două manuscrise pe mătase şi 109 pe hârtie, din secolele XIV-XIX, precum şi câteva sute de cărţi vechi tipărite.

Video: Locurile vieţuirii Sfântului Arsenie capadocianul

https://doxologia.ro/video-locurile-vietuirii-sfantului-arsenie-capadocianul

Icoane

10 noiembrie

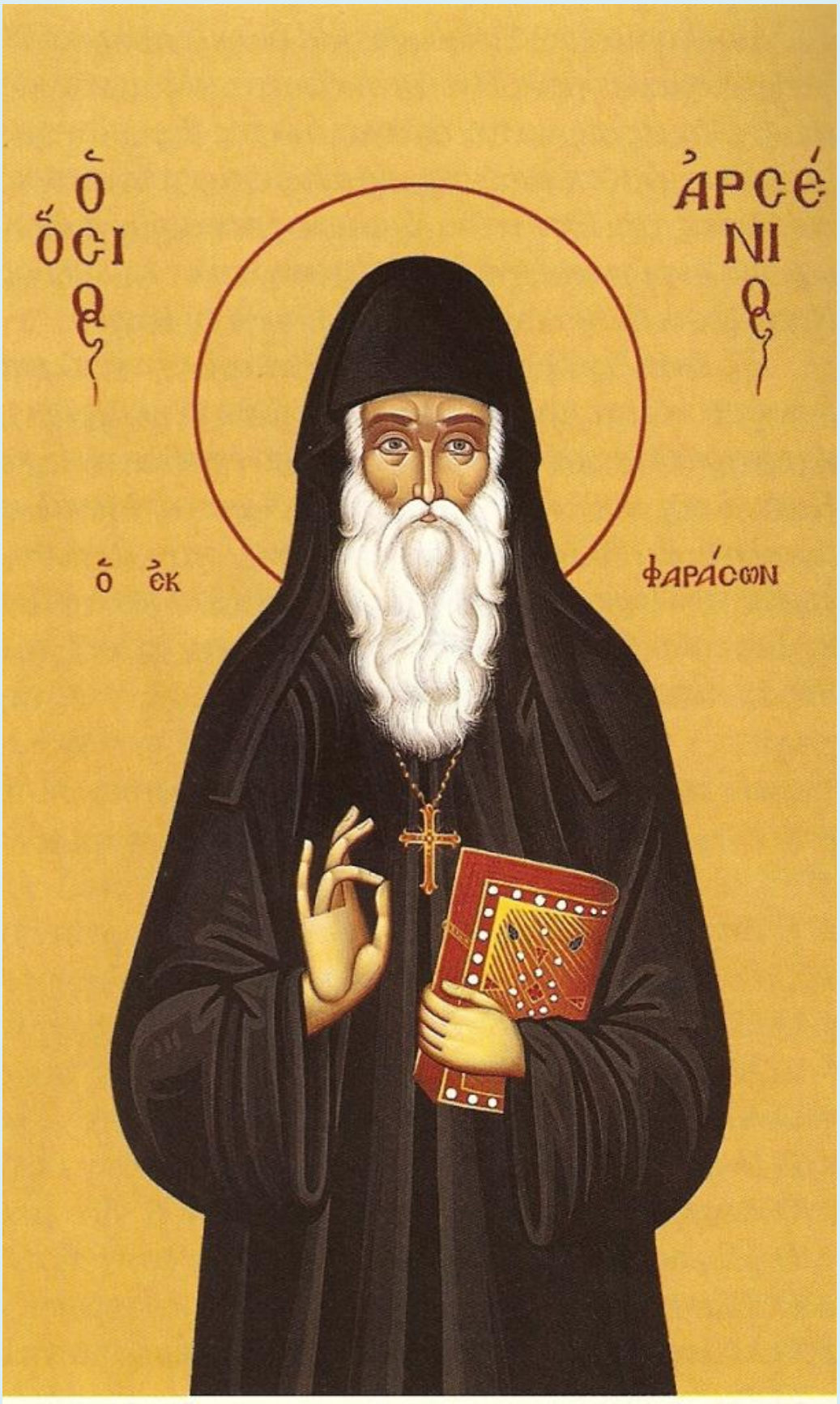
Ὁ ὅσιος
Ἀρσένιος
ὁ ἐκ
Φαράσων

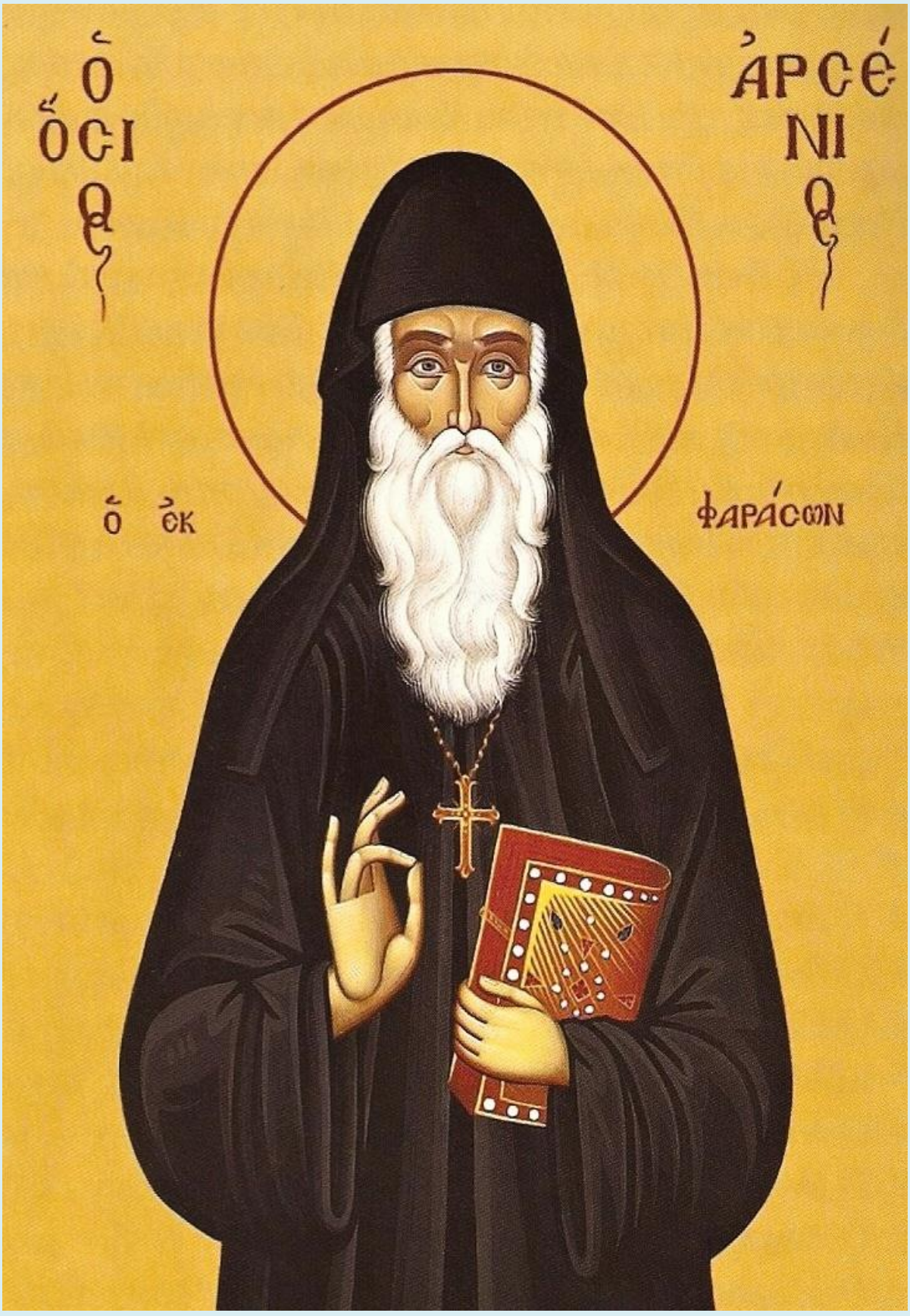
Ὁ ὅσιος
Ἀρσένιος
Ὁ ἐκ
Φαράσων

Ὁ ἅγιος
Ἀρσένιος
Ὁ Καππαδόκης

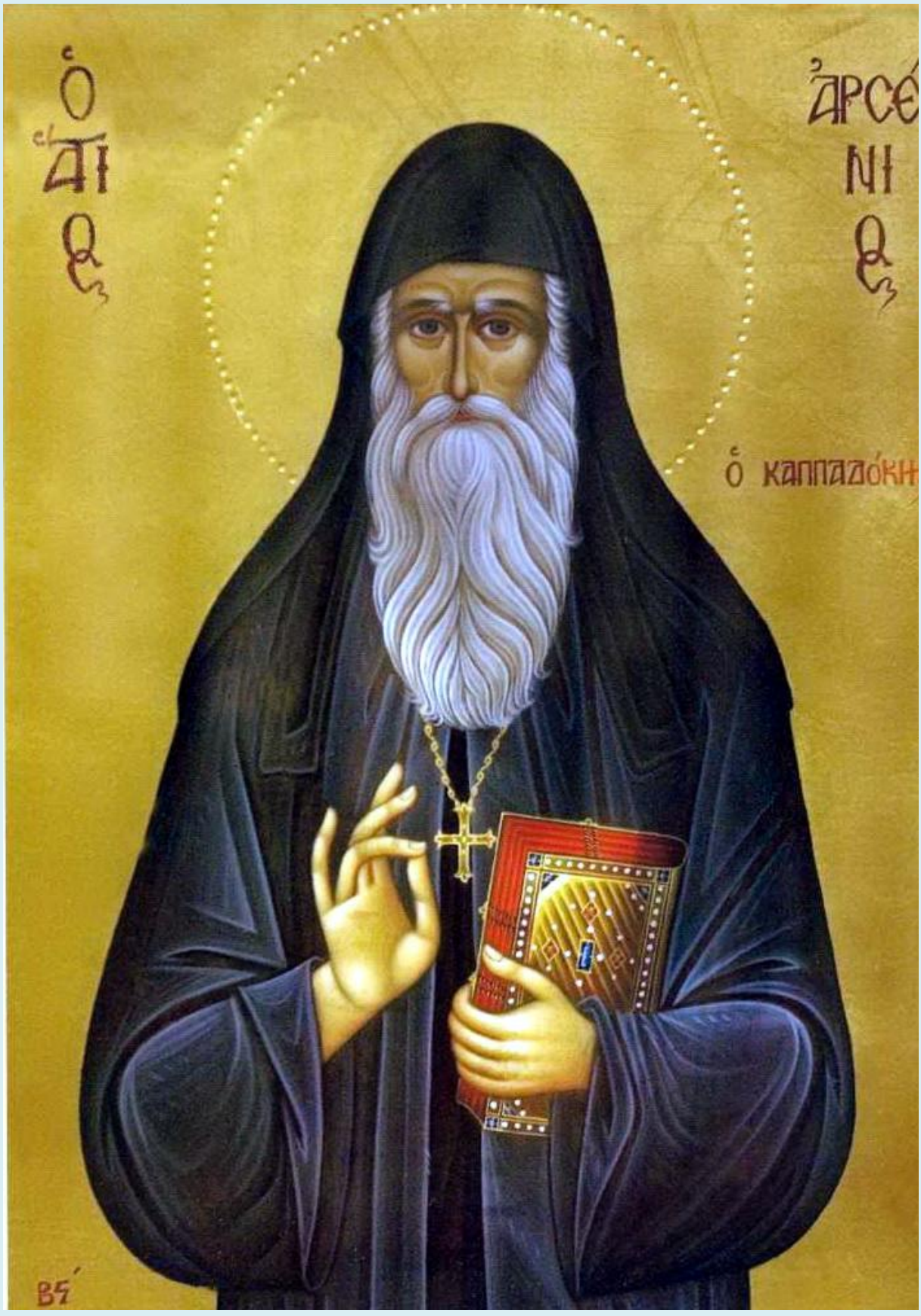
Ὁ ἅγιος
Ἀρσένιος
Ὁ Καππαδόκης

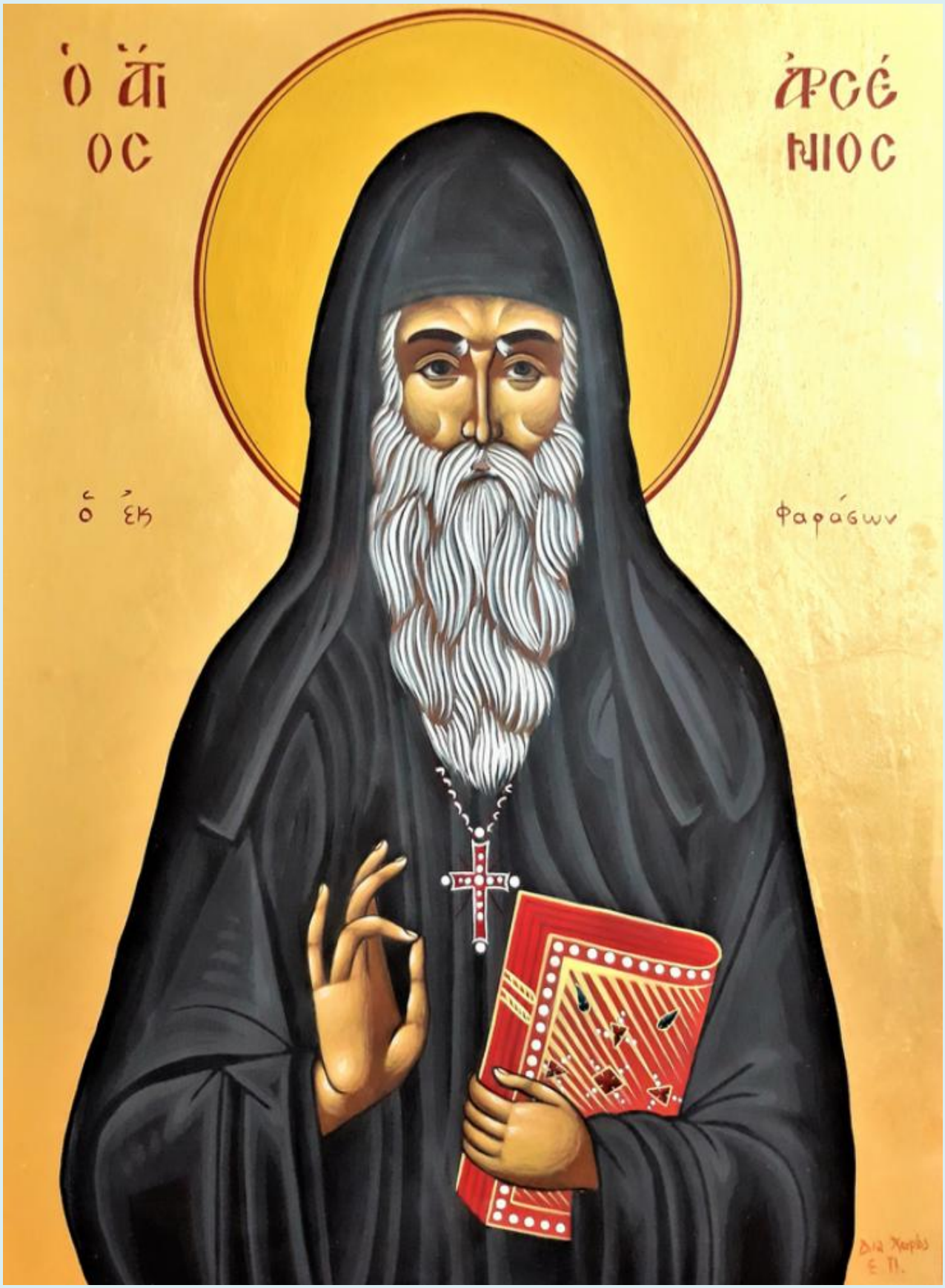
Ὁ Ἅγι
ος
Ἀρσέ
νιος
Ὁ ἐκ
Φαράγων

ΙC
ΧC
Ο ΑΓΙΟΣ
ΑΡΣΕΝΙΟΣ
Ο
ΚΑΠΑΔΟΚΗΣ

ΟΚΑΠ
ΠΑΔΟΚΗ

Ὁ ἅγιος Ἀρσένιος μὲ εὐχὴ
λύει τὴν στείρωση

Sfântul Arsenie ajutând un cuplu steril prin rugăciunea sa

Sfântul Arsenie rugându-se, face să apară apă

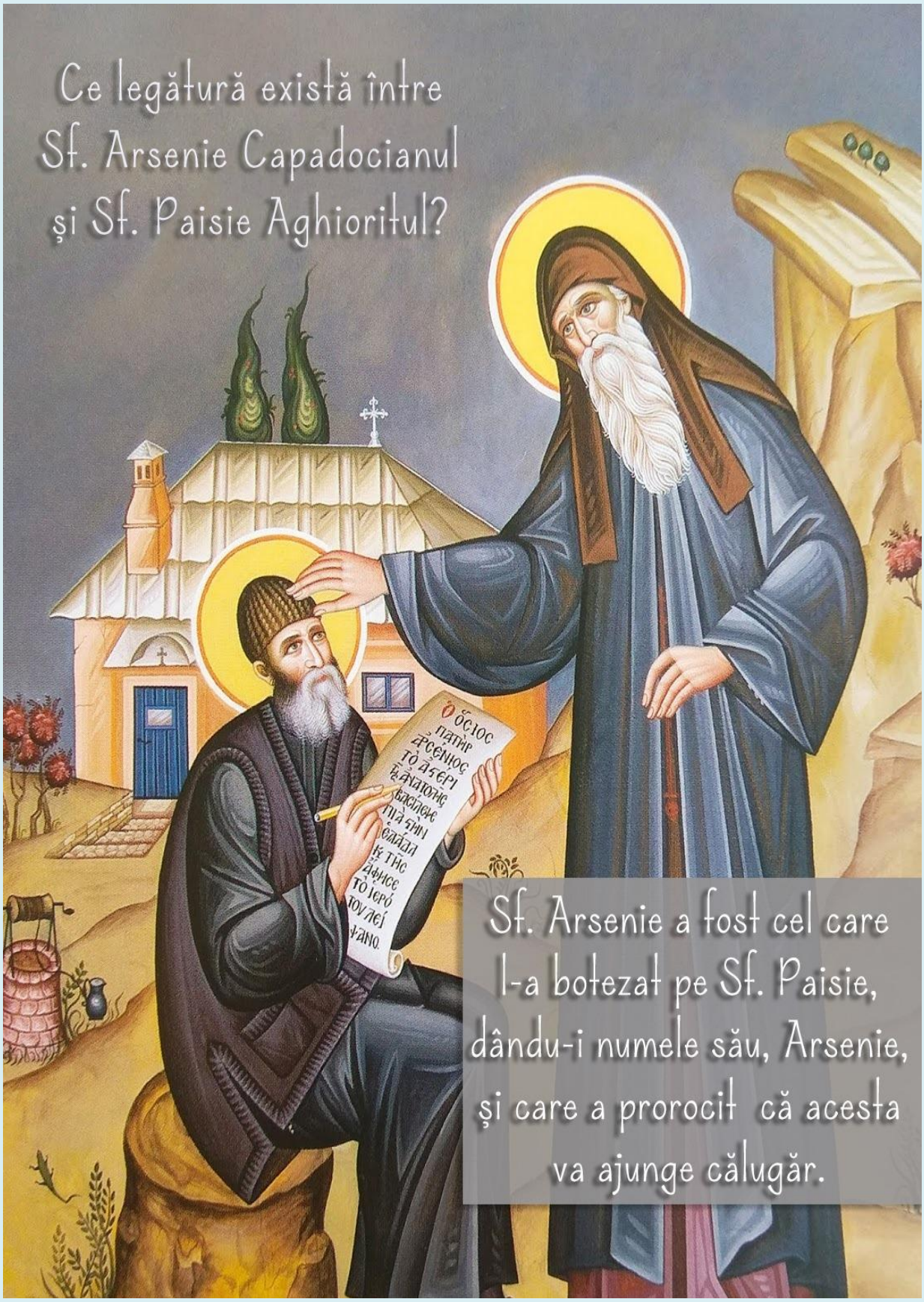
Ce legătură există între
Sf. Arsenie Capadocianul
și Sf. Paisie Aghioritul?
Sf. Arsenie a fost cel care
l-a botezat pe Sf. Paisie,
dându-i numele său, Arsenie,
și care a prorocit că acesta
va ajunge călugăr.

Ὁ ἅγιος Ἀρσένιος
Ὁ Καππαδόκης
Ὁ Γέρων Παΐσιος ὁ Ἁγιορείτης

Ὁ ἅγιος Ἀρσένιος ὁ Καππαδόκης
Ὁ Γέρων Παΐσιος ὁ Ἁγιορείτης

Sfântul cuvios Arsenie capadocianul şi Sfântul cuvios Paisie aghioritul

Sfântul Arsenie capadocianul, bătrânul Arsenie simonopetritul și cuviosul Paisie aghioritul, icoană contemporană

Ὁ Ἅγιος
Ἀρσένιος
Ὁ ἐκ Παράσχων
Ἅγιον Ὄρος

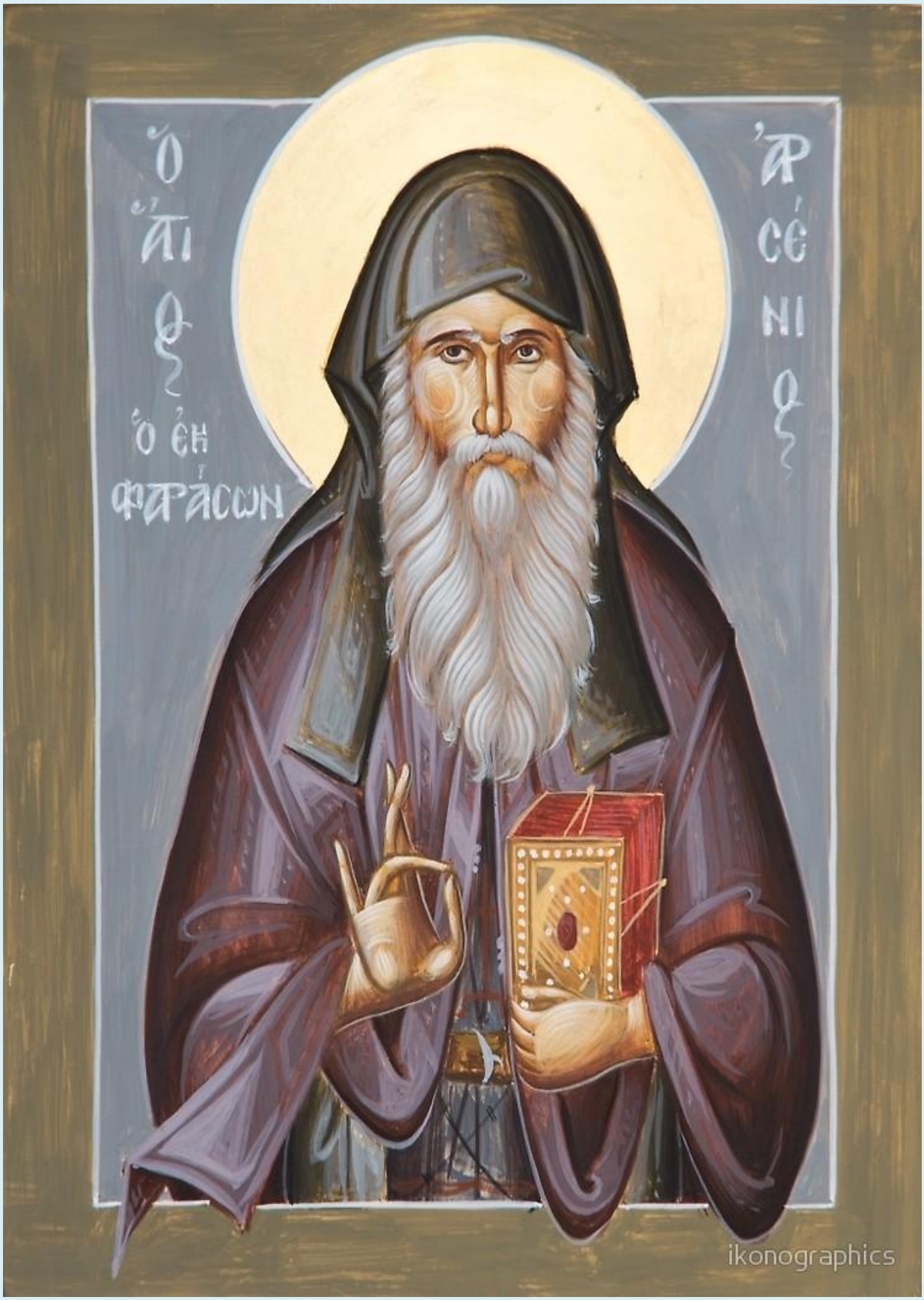
ikonographics

Ὁ
ἅγι
ος
ἈΡΣΕ
ΝΙ
ΟΣ
Ὁ ΚΑΠΠΑΔΟΚΗΣ

Ὁ ἅγιος
Ἀρσένιος
ὁ Καππαδόκης

Ὁ ὅσι
ἀρσέ
νι
ὁ ἐκ
φαράσ
ων

BASILICA.RO

Să-l cunoaștem pe Sf. Arsenie Capadocianul

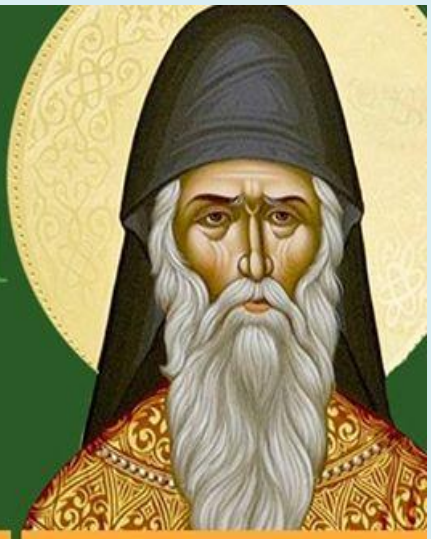

Când era copil, a fost salvat de la înec în mod miraculos de Sf. Gheorghe	Avea obiceiul să se retragă săptămânal în chilie câte două zile, pentru a se dedica exclusiv rugăciunii	Se ruga pentru toți cei care veneau la el, creștini și musulmani deopotrivă
L-a botezat pe Sf. Paisie Aghioritul și i-a dat numele de mirean, Arsenie	O dată la 10 ani, mergea în pelerinaj pe jos în Țara Sfântă	Cu 3 zile înainte de moarte, Maica Domnului i-a împlinit o dorință de-o viață și l-a dus să vadă toate mănăstirile din Sf. Munte Athos

Psalmii pe care îi recomanda Sf. Arsenie Capadocianul pentru tratarea depresiei

Psalmul 4
Psalmul 27
Psalmul 55
Psalmul 56
Psalmul 97
Psalmul 7
Psalmul 24
Psalmul 41
Psalmul 45

BASILICA.RO

Troparul Sfântului Arsenie Capadocianul

10 Noiembrie - Glasul 3

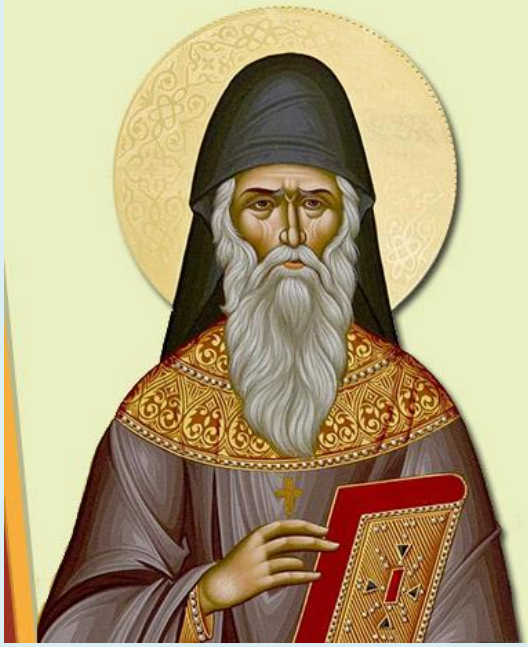

Viată placută lui Dumnezeu petrecând si vas cinstit Mângâietorului făcându-te, purtătorule de Dumnezeu Arsenie, te-ai arătat si primitor al darului facerii de minuni, tuturor dându-le grabnic ajutor, Părinte Cuvioase, pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Troparul Sfântului Mucenic Orest

10 Noiembrie - Glasul 4

Mucenicul Tău, Doamne, Orest, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Bucură-te, Sfinte cuvioase Arsenie capadocianul!